

**PARLEMENT BRUXELLOIS
BRUSSELS PARLEMENT**

GEWONE ZITTING 2018-2019

27 MAART 2019

**VERENIGDE VERGADERING
VAN DE
GEMEENSCHAPPELIJKE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE**

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

**tot regeling van de toekenning
van gezinsbijslag**

VERSLAG

uitgebracht namens de commissie
voor de Sociale Zaken

door mevrouw Véronique JAMOULLE (F)
en mevrouw Viviane TEITELBAUM (F)

Aan de werkzaamheden van de commissie hebben deelgenomen :

Vaste leden : de heren Ahmed El Ktibi, Jamal Ikazban, mevr. Véronique Jamouille, de heer Sevket Temiz, mevr. Anne-Charlotte d'Ursel, mevr. Jacqueline Rousseaux, mevr. Viviane Teitelbaum, de heer Michel Colson, mevr. Fatoumata Sidibé, mevr. Carla Dejonghe, de heren Paul Delva, Arnaud Verstraete.

Plaatsvervangers : mevr. Martine Payfa, de heren André du Bus de Warnaffe, Alain Maron, mevr. Hannelore Goeman.

Andere leden : mevr. Liesbet Dhaene, de heren Marc-Jean Ghyssele, Hasan Koyuncu.

Zie:

Stuk van de Verenigde Vergadering :

B-160/1 – 2018/2019 : Ontwerp van ordonnantie.

SESSION ORDINAIRE 2018-2019

27 MARS 2019

**ASSEMBLÉE RÉUNIE
DE LA COMMISSION
COMMUNAUTAIRE
COMMUNE**

PROJET D'ORDONNANCE

**réglant l'octroi des
prestations familiales**

RAPPORT

fait au nom de la commission
des Affaires sociales

par Mmes Véronique JAMOULLE (F)
et Viviane TEITELBAUM (F)

Ont participé aux travaux de la commission :

Membres effectifs : MM. Ahmed El Ktibi, Jamal Ikazban, Mme Véronique Jamouille, M. Sevket Temiz, Mme Anne-Charlotte d'Ursel, Jacqueline Rousseaux, Viviane Teitelbaum, M. Michel Colson, Mmes Fatoumata Sidibé, Carla Dejonghe, MM. Paul Delva, Arnaud Verstraete.

Membres suppléants : Mme Martine Payfa, MM. André du Bus de Warnaffe, Alain Maron, Mme Hannelore Goeman

Autres membres : Mme Liesbet Dhaene, MM. Marc-Jean Ghyssele, Hasan Koyuncu.

Voir :

Document de l'Assemblée réunie :

B-160/1 – 2018/2019 : Projet d'ordonnance.

I. Inleidende uiteenzetting van Collegeleden Pascal Smet en Céline Fremault

De collegeleden hebben voor de commissieleden de volgende toespraak gehouden, aan de hand van een reeks slides (*zie bijlage*) :

« In naam van mijn collega Pascal Smet en mezelf wens ik me eerst en vooral te verontschuldigen voor het feit dat we de officiële vertaling van het advies van de Raad van State met betrekking tot dit ontwerp van ordonnantie, niet tijdig hebben ontvangen. De Raad van State lijkt gebukt te gaan onder een grote werklust ; ook vandaag hebben we de vertaling van zijn advies nog steeds niet ontvangen. Ik heb dan ook zelf het initiatief genomen om dit advies te laten vertalen zodat u er ten minste kennis kunt van nemen in het Frans. Natuurlijk zal ik u de officiële vertaling toesturen zodra we die zelf ontvangen.

Het huidige ontwerp van ordonnantie heeft tot doel het nieuwe systeem van toekenning van de kinderbijslag vanaf 1 januari 2020 vast te stellen ; dit systeem zal worden toegepast door de Brusselse instellingen die de kinderbijslag betalen.

Huidig model :

(Slide 3)

Wat is het uitgangspunt ? De tabel die u ziet, bevat een synthese van het huidige model van de kinderbijslag.

Op de eerste regel ziet u het basistarief dat progressief is in functie van de rangen.

Daarna komt het forfaitair bedrag voor weeskinderen. Heeft het weeskind echter nog een ouder die in leven is, dan krijgt het dit speciale bedrag enkel voor zover de overlevende ouder geen nieuw gezin vormt. Is dat wel het geval, dan is opnieuw het basistarief toepasselijk voor het betrokken weeskind.

De leeftijdsgebonden toeslagen gelden op de leeftijd van 6, 12 en 18 jaar. Opgelet echter, ze zijn verschillend naargelang het gaat om een eerste kind dan wel om de volgende kinderen. Zelfs voor een eerste kind kan het bedrag verschillend zijn naargelang het al dan niet sociale toeslagen ontvangt. Ik hoef u niet te zeggen hoe ingewikkeld de regularisaties zijn indien er *a posteriori* wordt vastgesteld dat een kind al twee of drie maanden geen recht meer had op kinderbijslag. In een dergelijk geval moeten de basistarieven, de leeftijdsgebonden toeslagen en zelfs de sociale toeslagen van alle broers en zussen worden aangepast.

I. Exposé introductif des membres du Collège réuni Pascal Smet et Céline Fremault

Les membres du Collège réuni ont tenu devant les commissaires le discours suivant, en s'appuyant sur une série de transparents (*cf. annexe*) :

« Je tiens tout d'abord, au nom de mon collègue Pascal Smet et moi-même, à m'excuser pour le fait que nous n'avons pas reçu à temps la traduction officielle de l'avis du Conseil d'État relatif au projet d'ordonnance dont nous allons parler aujourd'hui. Le Conseil d'État semble débordé et nous n'avons d'ailleurs toujours pas reçu la traduction de son avis à ce jour. Par conséquent, j'ai pris l'initiative de faire traduire cet avis pour que vous puissiez néanmoins en prendre connaissance en français. Il va de soi que dès que nous parviendra la traduction officielle, je vous la ferai parvenir.

Le présent projet d'ordonnance a pour objectif d'établir le nouveau système d'octroi des prestations familiales à dater du 1er janvier 2020, système qu'appliqueront les organismes de paiement bruxellois.

Modèle actuel :

(Transparent 2)

D'où partons-nous ? Le tableau que vous voyez synthétise le modèle actuel des allocations familiales.

Vous voyez, à la première ligne, le taux de base progressif en fonction des rangs.

Vient ensuite le montant forfaitaire pour les orphelins. Mais attention, si l'orphelin a encore un parent en vie, il ne reçoit ce montant spécial qu'à la condition que le parent survivant ne se remette pas en ménage. Si c'est le cas, il revient au taux de base.

Les suppléments d'âge sont prévus à 6, 12 et 18 ans. Mais attention, ils varient suivant qu'il s'agit d'un premier enfant ou des suivants. Et même pour un premier enfant, le montant peut être différent suivant qu'il bénéficie ou non de suppléments sociaux. Je ne vous explique pas la complexité des régularisations lorsqu'on s'aperçoit, *a posteriori*, qu'un enfant n'avait plus de droit depuis deux ou trois mois. Ce sont les taux de base, les suppléments d'âge et même les suppléments sociaux de toute la fratrie qui doivent être réajustés.

Op de volgende regels ziet u immers dat ook de sociale toeslagen schommelen in functie van de rang van het kind ; ze zijn echter degressief. Vanaf het derde kind bedragen ze nog maar euro 5, tenzij het gaat om een eenoudergezin, want in dat geval bedragen ze opnieuw euro 24. Voor de eerste kinderen zijn de bedragen variabel naargelang het gaat om invaliden of werklozen. De toeslagen worden enkel toegekend aan langdurig werklozen of invaliden of aan gepensioneerden. Er bestaan toeslagen voor eenoudergezinnen, maar die worden niet gecumuleerd met de andere toeslagen : men krijgt ofwel het een ofwel het ander.

Aan personen die wel een baan hebben maar toch arm zijn is er helemaal niet gedacht.

Kortom, u kunt zelf zien dat we vandaag zijn uitgekomen bij een model dat bijzonder ingewikkeld is en dat over de jaren gerichte aanpassingen heeft ondergaan, zonder dat men echter oog heeft gehad voor de samenhang van het geheel.

(Slide 5)

Daarom wensten we voor Brussel een nieuw model van kinderbijslag uit te werken dat aansluiting vindt bij de verschillende gezinsvormen van de 21ste eeuw en dat rekening houdt met factoren zoals de bestaansonzekerheid waarin vele Brusselse gezinnen leven, het groeiend aantal opnieuw samengestelde gezinnen, een groter aandeel grote gezinnen in vergelijking met de andere entiteiten alsook met de sterke toename van het aantal kinderen dat opgroeit in eenoudergezinnen.

De kinderbijslag moet worden beschouwd als een vorm van reële steun voor het ouderschap. Alle gezinnen hebben recht op kinderbijslag, maar sommige gezinnen ontvangen kinderbijslag op een speciale wijze, in functie van de specifieke risico's die ze lopen.

(Lessen getrokken uit de studie van het toekomstig model van de kinderbijslag in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest)

(Slide 5)

Deze risico's moeten objectief worden voorgesteld en moeten beantwoorden aan reële situaties. Daartoe hebben we een sociaal-demografische studie besteld waarvan de resultaten, die in december 2017 aan ons zijn voorgesteld, de aandacht hebben gevestigd op een aantal belangrijke elementen die de basis vormden voor de denkoefeningen rond het model van de kinderbijslag. Die elementen zijn de volgende :

En effet, vous le voyez aux lignes suivantes, les suppléments sociaux aussi varient en fonction du rang de l'enfant, mais ils sont dégressifs. À partir du troisième enfant, ils ne sont plus que de 5 euros, sauf s'il s'agit d'une famille monoparentale, auquel cas on revient à 24 euros. Pour les premiers enfants, les montants sont variables suivant qu'il s'agit d'invalides ou de chômeurs. Les suppléments ne sont accessibles qu'aux chômeurs, aux invalides de longue durée, ou aux pensionnés. Des suppléments sont prévus pour les familles monoparentales, mais ils ne se cumulent pas aux autres suppléments : on reçoit soit l'un, soit l'autre.

Et pour les travailleurs pauvres, rien n'est prévu.

Bref, vous le constatez par vous-mêmes, on arrive aujourd'hui à un modèle très complexe, qui a subi des adaptations ponctuelles au fil du temps mais sans cohérence d'ensemble.

(Transparent 4)

Nous avons donc souhaité réfléchir à un nouveau modèle pour Bruxelles qui soit en phase avec les paysages familiaux du 21e siècle, en tenant compte de la précarité dans laquelle vivent de nombreuses familles bruxelloises, du nombre croissant de familles recomposées, d'une proportion de grandes familles plus importante que dans les autres entités mais aussi de l'explosion du nombre d'enfants élevés dans une famille monoparentale.

Les allocations familiales doivent être considérées comme un véritable soutien à la parentalité. Toutes les familles ont droit aux allocations familiales mais certaines reçoivent différemment, suivant les risques spécifiques qu'elles présentent.

(Enseignements tirés de l'étude sur le futur modèle des allocations familiales de la Région de Bruxelles-Capitale)

(Transparent 4)

Ces risques devaient être objectivés et répondre à des situations réelles. Pour ce faire, nous avons commandé une étude socio-démographique dont les résultats, qui nous ont été communiqués en décembre 2017, mettaient en exergue certains éléments importants qui ont alimenté les réflexions sur le modèle, à savoir :

- Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest onderscheidt zich door een groter aandeel grote gezinnen in vergelijking met de andere entiteiten : grote gezinnen vertegenwoordigen er 21,17 % van de gezinnen, terwijl het nationale gemiddelde 15,52 % bedraagt.
- Eén op drie gezinnen leeft onder de armoedegrens. Het armoedecijfer bedraagt 29,70 % in Brussel tegenover 18,30 % in het Waals Gewest en 10,30 % in het Vlaams Gewest.
- Een ander kenmerk van het gewest is zijn grote aandeel kinderen dat opgroeit in een eenoudergezin. Dit aandeel wordt geraamd op 25,09 %. Bijna 80 % van deze gezinnen beschikt over een belastbaar jaarlijks bruto loon dat lager is dan euro 31.000.

Op basis van al deze informatie werd het nieuwe model vastgesteld, met :

- 1) Een sterk basistarief, identiek voor elk kind.
- 2) Significante sociale toeslagen.

(Principes van het nieuwe model) (Slide 7)

1) Het toepassingsgebied van het ontwerp van ordonnantie heeft betrekking op de kinderen die gedomicilieerd zijn en wonen in een van de 19 gemeenten van het tweetalig Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De territorialiteitsvoorwaarde heeft uitwerking onverminderd de teksten die op Europees of internationaal niveau toepasselijk zijn en het mogelijk maken de kinderbijslag « uit te voeren » tot buiten de landsgrenzen.

Met het oog op een dergelijke uitvoer is het voornamelijk de beroepsactiviteit, vandaag of in het verleden en gelokaliseerd binnen het gewest die, op basis van het samenwerkingsakkoord van 6 september 2017, de doorslaggevende factor vormt voor de bevoegdheid van de GGC.

In de gevallen die niet worden geregeld door een internationale tekst of door het samenwerkingsakkoord en met inachtneming van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, voorziet de ordonnantie in een anti-cumulatieregule die het beginsel van subsidiariteit van het recht op de Brusselse kinderbijslag vaststelt in verhouding tot de buitenlandse rechten op kinderbijslag of de rechten op kinderbijslag zoals voorzien in de statuten van internationale instellingen.

Zo het kind een buitenlandse nationaliteit bezit, moet het beschikken over een document dat het bewijs levert van

- que la Région de Bruxelles-Capitale se singularise par une proportion de grandes familles plus importante que dans les autres entités : les familles nombreuses représentent 21,17 % des familles, alors que la moyenne nationale est de 15,52 %.
- qu'un ménage sur 3 vit sous le seuil de pauvreté. Le taux de pauvreté atteint 29,70 % à Bruxelles, contre 18,30 % en Région wallonne et 10,30 % en Flandre.
- qu'une autre caractéristique de la Région est sa forte proportion d'enfants élevés dans une famille monoparentale. Elle est estimée à 25,09 %. Près de 80 % de ces familles disposent d'un salaire annuel brut imposable inférieur à 31.000 euros.

Sur la base de toutes ces informations, le nouveau modèle a été déterminé, avec :

- 1) un taux de base fort, identique pour chaque enfant.
- 2) des suppléments sociaux importants.

(Principes du nouveau modèle) (Transparent 6)

1) Le champ d'application du projet d'ordonnance concerne les enfants domiciliés et vivant dans l'une des 19 communes de la région bilingue de Bruxelles-Capitale.

La condition de territorialité opère sans préjudice des textes applicables au niveau européen ou international qui permettent « l'exportation » des prestations familiales en dehors du Royaume.

En vue d'une telle exportation, c'est essentiellement l'activité professionnelle actuelle ou passée, localisée dans la Région, qui, sur la base de l'accord de coopération du 6 septembre 2017, constitue le facteur déterminant la compétence de la Cocom.

Dans les hypothèses non réglées par un texte international ou par un accord de coopération, et dans le respect de la jurisprudence de la Cour de justice de l'Union européenne, l'ordonnance prévoit une règle anti-cumul qui fixe le principe de subsidiarité du droit aux prestations familiales bruxellois par rapport à des droits aux prestations familiales étrangers ou prévus par les statuts d'institutions internationales.

Si l'enfant est étranger, il doit posséder un titre attestant de la légalité de son séjour ou de son établissement en vertu

de wettelijkheid van zijn verblijf of vestiging krachtens de federale wetgeving betreffende de toegang, het verblijf en de vestiging.

2) Het nieuwe systeem is gebaseerd op het inkomen van de ouders en niet langer op basis van hun sociaal-professioneel statuut.

De persoon die de kinderbijslag ontvangt, is de uitkeringsgerechtigde.

De principes van de algemene kinderbijslagwet (AKBW) zijn opgenomen in de ontwerpordonnantie met als doel de continuïteit te verzekeren van de betaling aan de personen die al uitkeringsgerechtigden zijn.

De algemene regel stelt dat de kinderbijslag wordt betaald aan de moeder of, indien zij het kind niet opvoedt, aan de persoon die deze rol vervult.

Het kind is de houder van het recht. De ontwerpordonnantie stelt de voorwaarden vast waaraan de kinderen die tot het toepassingsgebied van de tekst behoren moeten voldoen om kinderbijslag te genieten. Deze voorwaarden zijn overgenomen van het systeem van de AKBW.

3) Eén kind = één kind voor het basisbedrag ; elk kind heeft er recht op.

(Verschuldigde kinderbijslag : basisbedragen) (Slides 9 en 10)

Het ontwerp van ordonnantie stelt de verschillende bedragen van kinderbijslag vast die verschuldigd zijn.

De maandelijks verschuldigde kinderbijslag bestaat uit een gemeenschappelijke sokkel, « basis » genoemd, voor elk kind dat krachtens de ordonnantie een begunstigde is.

Het gaat om een uniek basisbedrag per kind, ongeacht zijn rang. Aldus wordt de steun voor de gezinnen geoptimaliseerd met een significant basisbedrag van euro 150 per kind.

Dit bedrag blijft ongewijzigd voor de enige kinderen van gezinnen waarvan de inkomsten hoger zijn dan het plafond dat is vastgesteld voor de toekenning van toeslagen (> euro 31.000).

Voor alle anderen kinderen stijgt het basisbedrag tot euro 160 vanaf de leeftijd van 12 jaar tot de leeftijd van 17 jaar, en vervolgens tot euro 170 vanaf de leeftijd van 18 jaar

de la législation fédérale relative à l'accès, le séjour et l'établissement.

2) Le nouveau système se base sur le revenu des parents et non plus sur la base de leur statut socioprofessionnel.

La personne qui perçoit les prestations familiales est l'allocataire.

Les principes fixés par la Loi générale relative aux allocations familiales (LGAF) sont repris dans le projet d'ordonnance de manière à assurer la continuité du paiement entre les mains des personnes déjà allocataires.

En tant que règle générale, les allocations familiales sont versées à la mère ou, si celle-ci n'élève pas l'enfant, à la personne qui remplit ce rôle.

L'enfant est le titulaire du droit. Le projet d'ordonnance détermine les conditions auxquelles les enfants qui rentrent dans le champ d'application fixé par le texte, doivent satisfaire pour bénéficier d'allocations familiales. Ces conditions sont reprises du système de la LGAF.

3) Un enfant = un enfant pour le montant de base, chaque enfant y a droit.

(Prestations familiales dues : les montants de base) (Transparentes 9 et 10)

Le projet d'ordonnance définit les différentes prestations familiales dues.

Les allocations familiales dues mensuellement sont constituées d'un socle commun dit « de base », pour chaque enfant qui est bénéficiaire en vertu de l'ordonnance.

C'est un taux de base unique par enfant, peu importe son rang. On optimise ainsi le soutien aux familles par un montant de base important de 150 euros par enfant.

Il reste à ce niveau pour les enfants uniques de familles dont les revenus excèdent le plafond prévu pour l'octroi des suppléments (> 31.000 euros).

Pour tous les autres, le taux de base passe à 160 euros à partir de 12 ans jusqu'à 17 ans et atteint 170 euros à partir de 18 ans s'il est inscrit dans un enseignement supérieur.

indien het wordt ingeschreven in het hoger onderwijs. Zo het kind geen hoger onderwijs volgt, blijft het bedrag gelijk aan euro 160 tot de leeftijd van 24 jaar.

(Overgang) (Slides 12, 13 en 14)

Er is een zogenaamd systeem van « inkanteling » of overgang uitgewerkt : alle gezinnen worden in het nieuwe systeem opgenomen op 1 januari 2020 (in tegenstelling met het Vlaams en het Waals systeem).

Vlaanderen en Wallonië hebben beslist hun nieuwe model enkel toe te passen op kinderen die worden geboren na de inwerkingtreding van hun model. Dit systeem laat hun toe de kosten van de hervorming te beheersen, maar kan in sommige gevallen aanleiding geven tot een gevoel van frustratie en van winstderving.

De GGC heeft voor een andere optie gekozen : alle kinderen gaan naar het nieuwe model over op 1 januari 2020, met betaling van het verschil in het geval waarin blijkt dat het oude bedrag hoger was dan het nieuwe bedrag.

Aldus :

- kinderen geboren na 1 januari 2020 : worden onmiddellijk opgenomen in het nieuwe model en krijgen dus onmiddellijk het basisbedrag van euro 150 ;
- kinderen geboren vóór 1 januari 2020 : gaan over naar het nieuwe model MAAR met toepassing van een overgangssysteem, dat inhoudt dat de basisbedragen van de kinderbijslag voor hen met euro 10 worden vermindert tot 31 december 2025. Indien ze geld verliezen in vergelijking met het oude model, krijgen ze een « compensatie voor verworven rechten ».

(Slide 16)

Vanaf 2026 verdwijnt het overgangsmodel en heeft iedereen recht op hetzelfde bedrag, of euro 150. Opgelet echter, zo blijkt dat het oude model voordeliger was, wordt het verschil ook na 2026 nog steeds toegekend.

Het verschil tussen het nieuwe model en het overgangsmodel tot in 2025 geldt enkel voor het basisbedrag. Alle overige bedragen zijn identiek, ongeacht de geboortedatum van de kinderen.

Daar het de bedoeling is om stelselmatig, op het ogenblik van de overgang, het hoogste bedrag toe te kennen, lopen de kosten van dit overgangssysteem natuurlijk hoger op. We hebben nooit overwogen om het sterke basisbedrag op te offeren voor een overgangssysteem. Dit zou er

À défaut d'être inscrit, le taux reste à 160 euros jusqu'à 24 ans.

(Basculement) (Transparents 12, 13 et 14)

Un système dit de « basculement » a été mis en place : toutes les familles basculent dans le nouveau système mis en place au 1er janvier 2020 (à la différence des systèmes flamand et wallon).

La Flandre et la Wallonie ont décidé d'appliquer leur nouveau modèle uniquement aux enfants nés à partir de l'entrée en vigueur de leur modèle. Ce système permet de maîtriser les coûts de la réforme, mais peut créer, dans certains cas, un sentiment de frustration et de manque à gagner.

Une autre option a été envisagée en Cocom : le basculement de tous les enfants dans le nouveau modèle au 1er janvier 2020, avec paiement du différentiel au cas où l'ancien montant s'avère plus avantageux que le nouveau.

Ainsi :

- les enfants nés après le 1er janvier 2020 : ils entrent directement dans le nouveau modèle et perçoivent donc directement le montant de base de 150 euros ;
- les enfants nés avant le 1er janvier 2020 : ils entrent dans le nouveau modèle MAIS il a été prévu un système de transition, c'est-à-dire qu'à leur égard, les montants de base des allocations familiales sont diminués de 10 euros jusqu'au 31 décembre 2025. S'ils y perdent par rapport à l'ancien modèle, ils obtiennent une « compensation pour droits acquis ».

(Transparent 16)

À partir de 2026, le modèle de transition disparaît et tout le monde est aligné sur les mêmes montants, à savoir 150 euros. Mais attention, si l'ancien modèle est plus avantageux, le différentiel continue d'être octroyé au-delà de 2026.

La différence entre le nouveau modèle et le modèle de transition jusqu'en 2025 se limite au taux de base. Tous les autres montants sont identiques peu importe la date de naissance des enfants.

Dans la mesure où il s'agit d'octroyer systématiquement, au moment du basculement, le montant le plus élevé, ce système de transition est évidemment plus coûteux. Il n'était pas question pour nous de sacrifier le taux de base élevé pour un système de transition. Cela reviendrait à

immers op neerkomen alle kinderen te bestraffen die nog zullen worden geboren ten voordele van de kinderen die al geboren zijn op het ogenblik van de overgang.

Een oplossing die toelaat de kosten van het systeem met inkanteling te beperken en tegelijk niet te raken aan het basisbedrag, bestond erin een overgangsmode in te voeren voor de kinderen die vóór 1 januari 2020 zijn geboren.

De vergelijking tussen het oude en het nieuwe systeem, voor deze kinderen, wordt niet gemaakt op basis van het model met de bedragen 150-160-170, maar op basis van een model met de bedragen 140-150-160, tot en met het jaar 2025.

Deze fasering wordt vastgesteld om garanties te bieden voor het financieel evenwicht van het ingevoerde systeem, in de eerste jaren van zijn toepassing.

(Slide 17)

- 8 februari 2020 : 49 % krijgt er ten minste euro 20 bij
- 8 februari 2020 : 28 % krijgt er ten minste euro 50 bij
- 8 februari 2020 : 74 % ontvangt hetzelfde bedrag of een hoger bedrag ten opzichte van 31 december 2019.

Sociale toeslagen voor gezinnen met een laag of lager midden-inkomen :

De oude federale regeling voorziet sociale toeslagen ten aanzien van gezinnen met een laag inkomen, voor zover deze tot bepaalde categorieën behoren en leven van bepaalde vervangingsinkomens. Welnu, vanaf 2020 hebben alle gezinnen met een bruto belastbaar inkomen beneden een grensbedrag recht op sociale toeslagen, of dit inkomen nu afkomstig is van een uitkering of van beroepsinkomsten. Het doel van sociale toeslagen is een extra duwtje in de rug te geven van gezinnen met een lager inkomen en in deze optiek wordt een kanjer van een onvolkomenheid in het systeem weggewerkt.

Specifiek voor Brussel als grootstedelijk gewest is een hoog aantal gezinnen met een gering inkomen, een relatief hoog aantal grote gezinnen, nieuw samengestelde gezinnen en éénoudergezinnen.

Volgens de cijfers die geciteerd zijn in de recente studie van Brussels Studies Institute over het toekomstig model kinderbijslag in Brussel leeft 30 procent van de gezinnen onder de armoedegrens, terwijl dit cijfer in het Vlaamse en Waalse Gewest slechts respectievelijk 10 en 18 procent bedraagt. Dit cijfer is dus in Brussel het dubbele van het Belgische gemiddelde.

pénaliser tous les enfants à naître pour préserver les enfants déjà nés au moment de la transition.

Une solution permettant de limiter les coûts du système avec basculement tout en ménageant le taux de base a été d'introduire un modèle de transition pour les enfants nés avant le 1er janvier 2020.

La comparaison entre l'ancien et le nouveau système, pour ces enfants, ne se fait pas sur la base du modèle 150-160-170, mais sur un modèle 140-150-160, et ce jusqu'en 2025 inclus.

Ce phasage est établi afin de garantir l'équilibre financier du système mis en place, dans les premières années de son application.

(Transparent 17)

- le 8 février 2020 : 49 % y gagnent au moins 20 euros
- le 8 février 2020 : 28 % y gagnent au moins 50 euros
- le 8 février 2020 : 74 % ont la même chose ou y gagnent vis-à-vis du 31 décembre 2019.

Suppléments sociaux pour les familles à revenus moyens-faibles ou faibles :

L'ancien système fédéral prévoit des suppléments sociaux pour les familles à bas revenus si elles appartiennent à certaines catégories et vivent de certains revenus de remplacement. Pourtant, toutes les familles avec un revenu brut imposable inférieur à un montant-seuil auront droit à des suppléments sociaux à partir de 2020, que ce revenu provienne de prestations ou d'une activité professionnelle. L'objectif des suppléments sociaux est de donner un coup de pouce aux familles aux plus faibles revenus et, dans cette optique, on comble une sacrée lacune dans le système.

La région métropolitaine de Bruxelles se distingue par un grand nombre de familles à faible revenu, une proportion relativement élevée de familles nombreuses, de familles recomposées et de familles monoparentales.

D'après les chiffres repris dans la récente étude du Brussels Studies Institute sur le futur modèle d'allocations familiales à Bruxelles, 30 % des familles vivent en-dessous du seuil de pauvreté, alors que ce chiffre n'atteint que 10 % en Région flamande et 18 % en Région wallonne. À Bruxelles, ce chiffre correspond ainsi au double de la moyenne belge.

Daarbij wordt 41 procent van de Brusselse kinderen geboren in een gezin met een inkomen onder de armoedegrens.

Concreet, gaan we uit van het feit dat een kleine meerderheid, met name 51 pct, van de Brusselse gezinnen het moet doen met een bruto belastbaar inkomen dat minder bedraagt dan 31.000 euro. Hierbij blijkt uit de presentatie dat bij gezinnen met meer dan 2 kinderen, hoe meer kinderen in de gezinnen, hoe groter het percentage van gezinnen met een inkomen beneden de 31.000 euro of beneden de 45.000 euro. Globaal is onder de grote gezinnen het aantal kwetsbare gezinnen aanzienlijk hoger dan als men alleen de globale verhoudingen bekijkt (slide 19).

Dezelfde trend doet zich nog sterker voor bij de éénoudergezinnen: Eén kind op zes wordt in een éénoudergezin geboren in Brussel, waarbij globaal 80 procent van deze gezinnen een bruto-inkomen beneden de grens van 31.000 euro heeft. Opnieuw neemt het percentage toe vanaf een aantal van 3 kinderen in een dergelijk gezin. Opnieuw ziet men hier dat het aantal kwetsbare gezinnen proportioneel hoger is bij de grote éénoudergezinnen (slide 19).

In het nieuwe systeem zullen alle gezinnen met een bruto-belastbaar inkomen beneden de 31.000 euro, dus ruim de helft van de Brusselse gezinnen, recht hebben op sociale toeslagen bovenop het basisbedrag met de leeftijdstoelagen, dus bovenop de 140 of 150 of 160 euro (slide 20).

In geval het gezin één kind telt, bedraagt de sociale toeslag, afhankelijk van de leeftijd, 40 of 50 euro per kind.

Voor een gezin met 2 kinderen, bedraagt deze sociale toeslag 70 of 80 euro per kind, met een mogelijke toeslag van 10 euro per kind in het geval van een éénoudergezin.

Tenslotte, bij gezinnen van 3 kinderen of meer, bedraagt deze sociale toeslag 110 of 120 euro per kind, met een mogelijke bijkomende toeslag van 20 euro per kind in geval van een éénoudergezin.

Wij hebben er ook voor geopteerd om niet alleen aan de gezinnen met lage inkomens sociale toeslagen toe te kennen, maar ook in beperktere mate aan gezinnen met lagere midden-inkomens vanaf 31.000 euro tot 45.000 euro. Deze categorie bedraagt 9 procent van het aantal Brusselse gezinnen (slide 21).

Et on compte 41 % des enfants qui naissent dans une famille dont le revenu est inférieur au seuil de pauvreté.

Concrètement, une faible majorité des familles bruxelloises, 51 %, doit vivre avec un revenu brut imposable de moins de 31.000 euros. Au-delà de deux enfants, l'étude indique que le pourcentage de familles avec un revenu inférieur à 31.000 euros ou à 45.000 euros augmente avec le nombre d'enfants. Globalement, les familles nombreuses sont significativement surreprésentées dans les familles vulnérables (transparent 18).

La situation est plus grave encore pour les familles monoparentales: à Bruxelles, un enfant sur six naît dans une famille monoparentale, alors que, globalement, 80 % de celles-ci vivent avec un revenu brut inférieur au seuil de 31.000 euros. Et ce pourcentage augmente encore à partir de 3 enfants. On constate ici encore que les familles nombreuses monoparentales sont surreprésentées dans les familles vulnérables (transparent 18).

Avec le nouveau système, toutes les familles avec un revenu brut imposable inférieur à 31.000 euros, soit plus de la moitié des familles bruxelloises, auront droit à un supplément social en plus du montant de base avec le supplément d'âge, soit en plus des 140 euros, 150 euros ou 160 euros (slide 20).

Dans le cas d'une famille avec enfant unique, le supplément social s'élève à 40 ou 50 euros, en fonction de l'âge.

Pour une famille avec deux enfants, le supplément social est de 70 ou 80 euros par enfant, avec la possibilité d'un supplément de 10 euros par enfant pour les familles monoparentales.

Enfin, pour une famille avec trois enfants ou plus, ce supplément est de 110 ou 120 euros par enfant, avec la possibilité d'un supplément de 20 euros par enfant pour les familles monoparentales.

Nous avons choisi de ne pas réserver les suppléments sociaux aux familles à faible revenu, mais aussi, dans une certaine mesure, de les étendre aux familles ayant un revenu moyen-bas, entre 31.000 euros et 45.000 euros. Cette catégorie regroupe 9 % des ménages bruxellois (transparent 21).

Dit wordt echter beperkt tot de gezinnen vanaf 2 kinderen ; de bedragen zijn ook geringer en variëren niet overeenkomstig de leeftijd en er is geen bijkomende toeslag voorzien voor de eenoudergezinnen.

Voor een gezin met 2 kinderen, bedraagt deze sociale toeslag 25 euro per kind.

Bij gezinnen van 3 kinderen of meer, bedraagt deze sociale toeslag 72 euro per kind.

Op die manier worden gezinnen die zich net boven de grens van 31.000 euro of iets hoger terecht komen, ook nog gesteund.

Bij de vaststelling van de sociale toeslagen hebben wij rekening gehouden met de verschillende factoren die relevant zijn en een impact hebben op de kwetsbaarheid van gezinnen met kinderen. In dit verband is aangetoond dat naast de hoogte van het gezinsinkomen, ook het aantal kinderen in een gezin een belangrijke factor is : Hoe groter het aantal kinderen in een gezin met een te beperkt inkomen, hoe precairder het gezin is en hoe moeilijker het heeft voor de opvoeding van kinderen.

Zoals daarnet reeds uiteengezet, vormen de eenoudergezinnen met beperkte inkomens ook een kwetsbare groep. Deze gezinnen hebben bijkomende kosten voor de kinderopvang en de ouders hebben een lagere participatiegraad op de arbeidsmarkt. In deze optiek is het dan ook nodig dat deze gezinnen met lage of lagere midden-inkomens een bijkomende sociale toeslag ontvangen bovenop de toeslag die reeds voorzien is ingevolge hun lager inkomen.

Bijkomende premies en toeslagen (slide 22)

Een jaarlijkse opvang- en schoolpremie wordt voorzien tussen 0 en 24 jaar. De bedragen stijgen naar gelang de leeftijdscategorie en voor kleuters tussen 3 en 5 jaar en voor studenten tussen 18 en 24 jaar is deze premie afhankelijk van participatie aan het onderwijs.

Een adoptiepremie of kraamgeld, ten bedrage van 1.100 euro voor het eerste kind en 500 euro voor de andere kinderen.

Wezen ontvangen 150 procent of 200 procent van het basisbedrag naar gelang 1 of beide ouders overleden zijn.

Daarbij blijft de huidige toelage voor kinderen met een beperking gelden in het kader van de regeling « verhoogde toeslag voor gehandicapte kinderen ».

Tenslotte, is zijn er ook forfaitaire bijslagen voorzien voor geplaatste kinderen.

La prestation ne concerne toutefois que les familles avec deux enfants ou plus ; les montants sont également moins élevés, ils ne sont pas fonction de l'âge et aucun complément n'est prévu pour les familles monoparentales.

Pour une famille avec deux enfants, le supplément social se monte à 25 euros par enfant.

Il est de 72 euros par enfant, pour les familles de trois enfants ou plus.

De cette manière, les familles qui se situent au-dessus ou tout juste au-dessus du seuil de 31.000 euros obtiennent également une assistance.

En fixant les suppléments sociaux, nous avons tenu compte de différents facteurs pertinents ayant un impact sur la vulnérabilité des familles avec enfants. À cet égard, outre le revenu familial, on constate que le nombre d'enfants est également un facteur important : Plus une famille à faible revenu compte d'enfants, plus grandes la précarité et les difficultés à les élever comme il se doit.

Comme indiqué plus tôt, les familles monoparentales à faible revenu constituent également un groupe vulnérable. Ces familles font face à des coûts supplémentaires pour la garde des enfants et les parents participent moins souvent au marché du travail. De ce point de vue, il est donc aussi nécessaire d'attribuer un supplément social à ces familles à revenus bas ou moyens-bas en plus des prestations déjà prévues, considérant la faiblesse de leurs revenus.

Primes et prestations supplémentaires (transparent 22)

Une prime annuelle pour la crèche ou l'école est prévue entre 0 et 24 ans. Les montants évoluent avec la catégorie d'âge, la prime est conditionnée à la participation à l'enseignement pour les petits de 3 à 5 ans et pour les étudiants de 18 à 24 ans.

Une prime d'adoption ou allocation de naissance, d'un montant de 1.100 euros pour le premier enfant et de 500 euros pour les suivants.

Les orphelins reçoivent 150 % ou 200 % du montant de base selon qu'un de leurs parents est décédé ou les deux.

L'allocation actuelle pour les enfants handicapés relève encore de la réglementation « allocation majorée pour enfants handicapés ».

Enfin, des allocations forfaitaires sont également prévues pour les enfants placés.

Kost van het nieuwe kinderbijslagmodel (slide 23)

Bij toepassing van de Bijzondere Financieringswet die in 2014 is aangepast ingevolge de zesde Staatshervorming, ontvangen de 4 deelentiteiten die bevoegd zijn voor de gezinsbijslag, hiervoor een dotatie.

Het totale bedrag van de 4 deelentiteiten wordt jaarlijks aangepast volgens een formule die rekening houdt met 3 factoren, met name :

- De evolutie van het totale aantal inwoners tussen 0 en 18 jaar oud ;
- De evolutie van het gemiddelde indexcijfer ;
- het bruto binnenlands product per inwoner.

Dit totale bedrag wordt onder de 4 deelentiteiten verdeeld op grond van een verdeelsleutel op basis van het aantal inwoners tussen 0 en 18 jaar in elk van de deelentiteiten.

Overeenkomstig de simulaties op basis van de gegevens van het Planbureau, volstaat de dotatie om het nieuwe systeem op kruissnelheid te financieren.

De overgangsregeling die impliceert dat elk kind en elk gezin in de nieuwe regeling wordt ingekanteld mits een vergoeding van de verworven rechten in geval de nieuwe regeling lagere bedragen zou toekennen dan de oude federale regeling, impliceert een meerkost die het hoogst is gedurende de eerste jaren. Deze meerkost zal geleidelijk verminderen naarmate het aantal gezinnen dat deze vergoeding van de verworven rechten moet krijgen, zal verminderen.

Voor 2020 vertonen de ramingen een afgerond bedrag van 813,5 miljoen euro als kost voor het nieuwe systeem, dat vermeerderd wordt met 40,5 miljoen euro verworven rechten. Dit geeft een totale koste van 854 miljoen euro. Ten aanzien van de dotatie uit de zesde Staatshervorming van 850,7 miljoen euro, vertoont dit dus een tekort van 3,3 miljoen euro.

De volgende jaren worden gekenmerkt door een boni in 2021, een beperkt tekort in 2022 en vanaf 2023 een jaar per jaar stijgend boni.

Vanaf 2026 stijgen de uitgaven ingevolge het feit dat voor de kinderen die geboren zijn vóór 1 januari 2020 het basisbedrag met 10 euro toeneemt, namelijk van 140 euro tot 150 euro. Dit impliceert op opnieuw een tekort dat

Coûts du nouveau modèle d'allocations familiales (transparent 23)

En application de la loi spéciale de financement, modifiée en 2014 à la suite de la sixième réforme de l'État, les quatre entités fédérées compétentes en matière d'allocations familiales ont reçu une dotation pour s'acquitter de cette responsabilité.

Le montant total pour les quatre entités fédérées est adapté chaque année selon une formule comprenant trois facteurs, à savoir :

- l'évolution du nombre total d'habitants âgés de 0 à 18 ans ;
- l'évolution de l'indice moyen ;
- le produit intérieur brut par habitant.

Le montant total est réparti entre les quatre entités fédérées sur la base d'une clé de répartition fondée sur le nombre d'habitants entre 0 et 18 ans dans chacune des entités fédérées.

Conformément aux simulations effectuées sur la base des données du Bureau du Plan, la dotation suffit à financer le nouveau système en vitesse de croisière.

Le régime transitoire impliquant que toutes les familles et tous les enfants passent au nouveau système moyennant une indemnisation des droits acquis dans le cas où le nouveau système attribue des montants inférieurs à ceux de l'ancien système fédéral entraîne des surcoûts qui atteindront un pic dans les premières années. Ces surcoûts diminueront ensuite progressivement à mesure que diminuera le nombre de familles bénéficiant d'une indemnisation des droits acquis.

Pour 2020, les estimations font état d'un coût du nouveau système de 813,5 millions d'euros (montant arrondi), majoré de 40,5 millions d'euros pour les droits acquis, pour un coût total de 854 millions d'euros. Rapporté à la dotation de la sixième réforme de l'État de 850,7 millions d'euros, nous constatons donc un manque de 3,3 millions d'euros.

Les prochaines années seront marquées par un boni en 2021, un déficit limité en 2022 et, à partir de 2023, par un boni croissant d'année en année.

À partir de 2026, les dépenses augmentent du fait que le montant de base augmente de 10 euros pour les enfants nés avant le 1er janvier 2020, passant de 140 euros à 150 euros. Conséquence : un nouveau déficit qui se résorbera de 2026

opnieuw jaar per jaar kleiner wordt van 2026 tot en met 2028. Vanaf 2029 komt er opnieuw een boni dat en jaar per jaar groter wordt.

Daarbij is het aangewezen de kost van het nieuwe model aan te tonen ten aanzien van deze van de oude federale regeling (slide 24). De tabel bovenaan in de slide vergelijkt de kosten van oud en nieuw model en toont aan dat zonder rekening te houden met verworven rechten het nieuwe systeem minder kost de eerste jaren en nadien iets duurder.

Aangezien we in het nieuwe systeem, de rechten op sociale toeslagen uitbreiden tot de zogenaamde « working poor », wordt in de tabel onderaan aangetoond welke per jaar de impact zou zijn van deze meerkost op de oude regeling. Deze meerkost zou neerkomen op een 47 miljoen euro per jaar. Indien men de kostprijs van het nieuwe model vergelijkt met deze van de oude federale regeling met daarbij opgeteld de kostprijs van de working poor, kost het nieuwe model in elk geval minder (slide 24).

Als besluit, kunnen we stellen dat op grond van de gegevens waarover we beschikken, het nieuwe systeem als dusdanig betaalbaar is met dotatie uit de zesde Staatshervorming, niettegenstaande in het bijzonder het toekennen van sociale bijdragen voor de « working poor » al een meerkost inhoudt ten aanzien van de oude regeling. Het spreekt vanzelf dat de kostprijs van het nieuwe model in de toekomst voortdurend zal worden opgevolgd.

Selectiviteit en armoederisico van het nieuwe model

Wat betreft de selectiviteit van het systeem kunnen we vaststellen dat daar waar in het oude federale model 10 procent van het budget wordt besteed aan herverdeling in functie van het inkomen, deze verhouding in het nieuwe Brusselse systeem 24 procent zal bedragen. Concreet betekent dit dat een afgerond bedrag van 200 miljoen gezinsbijslagen toegekend zal worden op basis van het bruto belastbaar inkomen. Het voorgestelde Brusselse systeem werkt dus duidelijk meer herverdelend (slide 25).

Globaal gezien, en op basis de recente studie over het toekomstig kinderbijslagmodel van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, gaan we ervan uit dat het voorgestelde model het armoederisico voor kinderen jongeren dan 18 jaar licht doet dalen, met name van 38,4 procent naar 37,2 procent. Gelet op de schaarse gegevens die op dat ogenblik voor een kleine entiteit zoals Brussel beschikbaar waren, zal het armoederisico voor kinderen tussen 0 en 18 zal verder worden onderzocht, in het bijzonder door een studie « inkomensindicatoren voor het Brussels Gewest » die is in december 2018 is aangevangen door het Observatorium Gezondheid en Welzijn (slide 28). ».

à 2028 compris. À partir de 2029, on enregistrera à nouveau un boni qui croîtra chaque année.

Il est aussi indiqué de présenter les coûts du nouveau modèle en regard de ceux de l'ancien système fédéral (transparent 24). Le tableau ci-dessus compare les coûts de l'ancien et du nouveau système et montre que, compte non tenu des droits acquis, le nouveau système coûte moins cher les premières années, puis devient un peu plus cher.

Étant donné que nous étendons les droits aux suppléments sociaux aux catégories dites des « travailleurs pauvres » dans le nouveau système, le tableau ci-dessous indique l'impact par année de ces surcoûts par rapport à l'ancien système. Ces surcoûts devraient représenter 47 millions d'euros par an. Si l'on compare le coût du nouveau système à celui de l'ancien système fédéral en tenant compte des coûts liés aux travailleurs pauvres, le nouveau modèle coûte moins cher dans tous les cas de figure (transparent 24).

En conclusion, nous pouvons constater sur la base des données dont nous disposons que le nouveau système est en tant que tel payable à partir de la dotation provenant de la sixième réforme de l'État, nonobstant en particulier le fait que l'octroi d'allocations sociales aux « travailleurs pauvres » inclut déjà un surcoût par rapport à l'ancien système. Il va de soi que le coût du nouveau modèle fera l'objet d'un suivi constant.

Sélectivité et risques de pauvreté dans le nouveau modèle

Concernant la sélectivité du système, on constate que le nouveau système bruxellois consacre 24 % du budget à la redistribution en fonction du revenu, là où l'ancien système fédéral en consacrait 10 %. Concrètement, cela signifie qu'un montant de 200 millions d'euros (arrondi) d'allocations familiales sera distribué sur la base du revenu brut imposable. Le système bruxellois présenté ici est donc nettement plus redistributif (transparent 25).

Globalement, en se basant sur la récente étude sur le modèle d'allocations familiales en Région de Bruxelles-Capitale, nous partons du principe que le modèle présenté réduit légèrement le risque de pauvreté pour les jeunes de moins de 18 ans, le faisant passer de 38,4 % à 37,2 %. Compte tenu de la rareté des données disponibles alors pour une petite entité comme Bruxelles, le risque de pauvreté de enfants entre 0 et 18 ans devra être encore examiné, particulièrement via une étude « indicateurs de revenu pour la Région bruxelloise » lancée en décembre 2018 par l'Observatoire de la Santé et du Social (transparent 27). ».

II. Algemene bespreking

Mevrouw Fatoumata Sidibé herinnert eraan dat haar fractie tegen de zesde Staatshervorming en met name tegen de defederalisering van de gezinsbijslag was. De noodzakelijke actualisering van het stelsel van de kinderbijslag om het in overeenstemming te brengen met de huidige realiteit van de Belgische gezinnen had op federaal niveau moeten plaatsvinden, aangezien de overdracht van deze bevoegdheid tot juridische en organisatorische problemen heeft geleid: enerzijds hebben de nu bevoegde deelentiteiten elk hun eigen betalingskanalen voor kinderbijslag moeten opzetten (door de oprichting van een eigen openbaar kinderbijslagfonds en de erkenning van nieuwe private fondsen) en een eigen model voor kinderbijslag moeten ontwikkelen (door zowel het maandelijks basisbedrag als de eventuele sociale toeslagen vast te leggen), een taak die meerdere jaren in beslag nam; anderzijds vertonen de kinderbijslagmodellen die nu naast elkaar bestaan een zekere asymmetrie, zodat het bedrag dat een gezin ontvangt varieert naargelang van de entiteit waarin het woont - een kind in Brussel is niet langer volledig gelijk aan een Waals of Vlaams kind - en ten slotte kan deze overdracht een belangrijke impact hebben op de overheidsfinanciën van bepaalde entiteiten.

Met dat voorbehoud kondigt de spreker aan dat haar fractie instemt met het door het onderzochte ontwerp ingestelde Brussels kinderbijslagmodel, dat zij beschouwt als het resultaat van een evenwichtig compromis tussen de liberale visie, die de kinderbijslag beschouwt als een instrument ter ondersteuning van het ouderschap (dat als zodanig universeel zou moeten zijn), en de sociaaldemocratische visie, die deze uitkeringen beschouwt als een instrument ter bestrijding van armoede.

De volksvertegenwoordigster looft met name vier kenmerken van het voorgestelde model.

Ten eerste heeft de GGC, in tegenstelling tot de andere gefedereerde entiteiten waar het oude en het nieuwe gezinsbijslagmodel naast elkaar zullen bestaan, gekozen voor een « omschakeling » waardoor alle Brusselse kinderen, ongeacht hun geboortedatum, kunnen genieten van het nieuwe systeem, zodat alle Brusselse kinderen gelijk zijn (na een overgangperiode van zes jaar waarin het maandelijks basisbedrag voor kinderen geboren vóór 1 januari 2020 10 euro lager is dan dat voor na die datum geboren kinderen). In zijn adviezen over de voorontwerpen van Waalse en Vlaamse decreten heeft de Raad van State kritiek geuit op het feit dat het naast elkaar bestaan wordt georganiseerd van een oud model, dat van toepassing is op kinderen die vóór de inwerkingtreding van de hervorming zijn geboren, en een nieuw model, dat van toepassing is op kinderen die na die datum zijn geboren, omdat dat onvermijdelijk zou leiden tot een verschil in behandeling, uitsluitend op basis van de geboortedatum,

II. Discussion générale

Mme Fatoumata Sidibé rappelle que son groupe était opposé à la sixième réforme de l'État et, en particulier, à la défédéralisation des prestations familiales. La nécessaire mise à jour du système des allocations familiales, afin de le mettre en accord avec la réalité actuelle des familles belges, aurait en effet dû intervenir au niveau fédéral, le transfert de cette compétence ayant entraîné des problèmes tant juridiques qu'organisationnels: d'une part, les entités fédérées désormais compétentes ont chacune dû se doter de leur propre circuit de paiement des allocations familiales (en créant leur propre caisse publique d'allocations familiales et en agréant les nouvelles caisses privées) et élaborer leur propre modèle d'allocations familiales (en fixant à la fois le montant mensuel de base et les éventuels suppléments sociaux), travail qui a demandé plusieurs années; d'autre part, les modèles d'allocations familiales qui coexistent dorénavant présentent une certaine asymétrie, de sorte que le montant perçu par une famille varie selon l'entité dans laquelle elle est domiciliée - un enfant bruxellois n'est plus tout à fait égal à un enfant wallon ou flamand -; enfin, ce transfert risque de peser lourdement sur les finances publiques de certaines entités.

Sous ces réserves, l'oratrice annonce que son groupe souscrit au modèle bruxellois d'allocations familiales instauré par le projet à l'examen, qui lui apparaît comme le fruit d'un compromis équilibré entre la vision libérale, qui voit dans les allocations familiales un outil de soutien à la parentalité (devant, à ce titre, revêtir un caractère d'universalité), et la vision sociale-démocrate, qui conçoit ces allocations comme un instrument de lutte contre la pauvreté.

La députée salue en particulier quatre caractéristiques du modèle proposé.

Premièrement, contrairement aux autres entités fédérées où coexisteront l'ancien et le nouveau modèle de prestations familiales, la Cocom a opté pour un « basculement » qui permettra à tous les enfants bruxellois, quelle que soit leur date de naissance, de bénéficier du nouveau régime, de sorte qu'un enfant bruxellois égale un enfant bruxellois (au terme d'une période transitoire de six ans au cours de laquelle le montant mensuel de base accordé aux enfants nés avant le 1er janvier 2020 sera de 10 euros inférieur à celui octroyé aux enfants nés après cette date). Le Conseil d'État, dans ses avis sur les avant-projets de décrets wallon et flamand, a critiqué le fait d'organiser la coexistence d'un ancien modèle, applicable aux enfants nés avant l'entrée en vigueur de la réforme, et d'un nouveau modèle, applicable aux enfants nés après cette date, en ce qu'il aurait inévitablement pour conséquence d'établir une différence de traitement, sur la seule base de la date de naissance, entre des catégories d'enfants analogues sous tout autre rapport. Une

tussen categorieën van kinderen die in elk ander opzicht vergelijkbaar zijn. Aangezien een dergelijk verschil in behandeling niet voldoende kan worden gerechtvaardigd door de budgettaire overwegingen van de Vlaamse en Waalse regering, was de Raad van State van oordeel dat hun teksten in strijd waren met het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel. De Waalse en Vlaamse decreten zijn trouwens het voorwerp van beroepen tot nietigverklaring voor het Grondwettelijk Hof. Op het Brusselse model werd deze kritiek niet geuit: in zijn advies over dit ontwerp heeft de afdeling Wetgeving het Verenigd College alleen gevraagd een rigoureuze rechtvaardiging te geven voor het verschil in behandeling dat tijdens de overgangperiode van toepassing zal zijn. Het Verenigd College reageert op deze opmerking door in de memorie van toelichting te verklaren dat verschil in behandeling wordt verklaard door de politieke wil om inwerkingtreding van de hervorming gefaseerd te laten verlopen, teneinde deze op budgettair vlak haalbaar te maken; het Verenigd College benadrukt ook dat dit verschil in behandeling minimaal is (slechts 10 euro per maand) en dus in verhouding lijkt te staan tot de nagestreefde doelstelling. De volksvertegenwoordigster is het eens met die redenering.

Ten tweede verwelkomt de spreker de afschaffing van de rangen binnen broers en zussen: hetzelfde basisbedrag zou aan elk kind worden toegekend, ongeacht de volgorde van geboorte. De natalistische logica die ten grondslag ligt aan het huidige systeem, waarbij de toegekende bedragen stijgen volgens de rangorde van de geboorte, die in de naoorlogse periode gerechtvaardigd had kunnen zijn, is vandaag de dag niet langer relevant in het licht van de sociologische ontwikkelingen. Het nieuwe Brusselse kinderbijslagmodel lijkt beter afgestemd te zijn op de huidige samenstelling van de gezinnen.

Ten derde voorziet het nieuwe Brussels kinderbijslagmodel in een relatief hoog basisbedrag (150 euro voor kinderen van 0 tot 11 jaar, 160 euro voor kinderen van 12 tot 17 jaar, 170 euro voor kinderen van 18 tot 24 jaar), dat vergelijkbaar is met die van de andere deelentiteiten. De volksvertegenwoordigster is van mening dat, dankzij dit relatief hoge basisbedrag, het kindergeld een echt instrument kan zijn om het ouderschap te ondersteunen.

Ten vierde verheugt de spreker zich over het feit dat aanzienlijke sociale toeslagen worden toegekend aan gezinnen met een bescheiden inkomen (minder dan 31.000 euro per jaar) en aan gezinnen in de lagere middenklasse (inkomens tussen 31.000 en 45.000 euro bruto per jaar). Zij stelt met voldoening vast dat deze sociale toeslagen niet langer zullen worden toegekend op basis van het sociaal-professionele statuut van de ouders, maar op basis van hun inkomen, waardoor het mogelijk wordt om werkloosheidsvallen te vermijden. Daarnaast zullen ook eenoudergezinnen met ten minste twee kinderen in aanmerking komen voor een verhoging van hun

telle différence de traitement ne pouvant être adéquatement justifiée par les considérations d'ordre budgétaire avancées par les gouvernements flamand et wallon, le Conseil d'État a considéré que leurs textes méconnaissaient le principe d'égalité et de non-discrimination. Les décrets wallon et flamand font d'ailleurs l'objet de recours en annulation devant la Cour constitutionnelle. Le modèle bruxellois n'a pas soulevé cette critique: dans son avis sur le présent projet, la section de législation a seulement demandé au Collège réuni de justifier de façon rigoureuse la différence de traitement qui s'appliquera lors de la période transitoire. Le Collège réuni répond à cette observation en précisant dans l'exposé des motifs que ce traitement différencié s'explique par la volonté politique de phaser l'entrée en vigueur de la réforme afin de la rendre soutenable d'un point de vue budgétaire; le Collège réuni insiste de surcroît sur le fait que cette différence de traitement est minime (seulement 10 euros par mois) et semble donc proportionnée par rapport à l'objectif poursuivi. La députée se range à ce raisonnement.

Deuxièmement, l'oratrice salue la suppression des rangs au sein des fratries: un même montant de base sera accordé à chaque enfant, sans égard à l'ordre de naissance. La logique nataliste sous-tendant le système actuel, en vertu de laquelle les montants octroyés progressent selon le rang de naissance, ce qui pouvait se justifier dans l'après-guerre, n'a plus lieu d'être aujourd'hui compte tenu des évolutions sociologiques. Le nouveau modèle bruxellois des allocations familiales semble plus en phase avec la composition actuelle des familles.

Troisièmement, le nouveau modèle bruxellois des allocations familiales prévoit un montant de base relativement élevé (150 euros pour les enfants âgés de 0 à 11 ans, 160 euros pour les enfants âgés de 12 à 17 ans, 170 euros pour les enfants âgés de 18 à 24 ans), comparable à ceux qui seront octroyés dans les autres entités fédérées. La députée est d'avis que, grâce à ce montant de base relativement important, les allocations familiales pourront constituer un véritable instrument de soutien à la parentalité.

Quatrièmement, l'intervenante se réjouit que des suppléments sociaux substantiels soient accordés aux familles ayant des revenus modestes (inférieurs à 31.000 euros par an) ainsi qu'aux familles de la classe moyenne inférieure (revenus compris entre 31.000 et 45.000 euros brut par an). Elle note avec satisfaction que ces suppléments sociaux ne seront plus octroyés sur la base du statut socioprofessionnel des parents, mais bien sur la base de leurs revenus, ce qui permettra d'éviter les pièges à l'emploi. En outre, les familles monoparentales comptant au moins deux enfants pourront elles aussi bénéficier d'une majoration de leurs allocations familiales. La députée

kinderbijslag. De volksvertegenwoordigster wijst erop dat de verschillende sociale toeslagen die in Brussel worden toegekend veel guller zullen zijn dan de toeslagen die in de andere deelentiteiten worden toegekend, zodat het Brusselse kinderbijslagsysteem een betere herverdeling van de beschikbare middelen aan de meest kwetsbare gezinnen mogelijk zal maken en dus een echt instrument voor de bestrijding van kinderarmoede wordt. Het door het Verenigd College voorgestelde systeem - dat ongeveer een kwart van het kinderbijslagbudget zal besteden aan de financiering van de sociale toeslagen - lijkt afgestemd te zijn op de realiteit in Brussel: volgens de laatste statistieken heeft 51 % van de Brusselse gezinnen een bruto jaarinkomen van minder dan 31.000 euro (80 % in het geval van eenoudergezinnen) en heeft 72 % een bruto jaarinkomen van minder dan 45.000 euro.

De spreekster merkt op dat uit de in opdracht van het Verenigd College uitgevoerde wetenschappelijke studie is gebleken dat 74 % van de Brusselse gezinnen in het nieuwe model een maandelijks bedrag ontvangt dat hoger is dan of gelijk is aan het bedrag dat zij momenteel ontvangen en dat 28 % elke maand ten minste 50 euro meer ontvangt dan in het huidige systeem. Aangezien het Verenigd College er bovendien voor heeft gezorgd dat er een compensatiemechanisme is opgezet, zullen gezinnen die onder het nieuwe systeem een lager bedrag hadden moeten ontvangen, hun verworven rechten behouden. Als gevolg daarvan zal geen enkel Brussels gezin nadeel ondervinden van de hervorming.

Als conclusie erkent de volksvertegenwoordigster dat de GGC de laatste deelentiteit is die zijn kinderbijslagmodel heeft ontwikkeld en het bijbehorende wettelijke kader heeft aangenomen. Zij herinnert er echter aan dat de Waalse en Vlaamse decreten nietig kunnen worden verklaard aangezien zij een onevenredig en ongerechtvaardigd verschil in behandeling instellen tussen kinderen die vóór en na de inwerkingtreding van de hervorming zijn geboren, en dus in strijd zijn met het rechtszekerheidsbeginsel. Al met al heeft het Verenigd College dus terecht de tijd genomen om verschillende scenario's te onderzoeken en wetenschappelijke studies te laten uitvoeren: het model dat het heeft ontworpen, gebaseerd op deskundig advies en een zeer gedetailleerde statistische analyse, is perfect afgestemd op de specifieke behoeften van de Brusselse gezinnen en biedt meer rechtszekerheid dan de modellen van de andere deelentiteiten. Voor de spreekster was het weloordacht dat het Verenigd College niet overhaast heeft gewerkt: het Brusselse kinderbijslagmodel lijkt haar superieur aan het geërfde federaal model en aan de nieuwe Vlaamse, Waalse en Duitstalige modellen.

Mevrouw Martine Payfa sluit zich aan bij de opmerkingen van haar fractiecollega en stelt een aantal vragen. De Gezinsbond beweert dat de GGC indirect de natalistische logica opnieuw heeft ingevoerd in het Brussels kinderbijslagsysteem door de sociale toeslagen

souligne que les divers suppléments sociaux octroyés à Bruxelles seront nettement plus généreux que ceux accordés dans les autres entités fédérées, de sorte que le régime bruxellois des allocations familiales permettra une meilleure redistribution des moyens disponibles au profit des ménages les plus précarisés et représentera, dès lors, un véritable instrument de lutte contre la pauvreté infantile. Le système proposé par le Collège réuni – qui consacrerait environ un quart du budget des allocations familiales au financement des suppléments sociaux – semble en adéquation avec la réalité bruxelloise: d'après les dernières statistiques, 51 % des familles bruxelloises perçoivent des revenus annuels brut inférieurs à 31.000 euros (proportion qui s'élève à 80 %, s'agissant des familles monoparentales) et 72 % disposent de revenus annuels brut inférieurs à 45.000 euros.

L'oratrice relève qu'il ressort de l'étude scientifique commanditée par le Collège réuni que, dans le nouveau modèle, 74 % des familles bruxelloises recevront un montant mensuel supérieur ou égal à celui qu'elles perçoivent actuellement et 28 % se verront accorder chaque mois au moins 50 euros de plus que dans le système actuel. De surcroît, le Collège réuni ayant pris soin de mettre en place un mécanisme de compensation, les familles qui auraient dû recevoir dans le nouveau système un montant inférieur préserveront leurs droits acquis. Par conséquent, aucune famille bruxelloise ne sera lésée par la réforme.

En conclusion, la députée concède que la Cocom est la dernière entité fédérée à avoir élaboré son modèle des allocations familiales et à adopter le cadre législatif y afférent. Elle rappelle toutefois que les décrets wallon et flamand pourraient être annulés, en tant qu'ils établissent une différence de traitement disproportionnée et injustifiée entre les enfants nés avant et après l'entrée en vigueur de la réforme, et contreviennent donc au principe de sécurité juridique. Aussi, tout compte fait, le Collège réuni a-t-il eu raison de prendre le temps d'examiner différents scénarios et de commander des études scientifiques: le modèle qu'il a conçu, en s'appuyant sur les avis des experts et sur une analyse statistique très fine, est en parfaite adéquation avec les besoins spécifiques des familles bruxelloises et offre une plus grande sécurité juridique que les modèles des autres entités fédérées. Pour l'oratrice, c'est à bon escient que le Collège réuni ne s'est pas précipité: le modèle bruxellois des allocations familiales lui semble en effet supérieur tant au modèle hérité du fédéral qu'aux nouveaux modèles flamand, wallon et germanophone.

Mme Martine Payfa s'associe aux propos de sa collègue de groupe et pose une série de questions. La Ligue des familles affirme que la Cocom a indirectement réintroduit la logique nataliste dans le système bruxellois des allocations familiales en augmentant fortement les

vanaf het derde kind aanzienlijk te verhogen. Werd deze keuze ingegeven door een natalistische logica of wordt ze gerechtvaardigd door het feit dat grote gezinnen meer blootgesteld zijn aan het armoederisico ?

De Gezinsbond is bovendien van mening dat het Brussels model te complex en niet erg begrijpelijk is voor de begunstigden. Is het Verenigd College van plan om initiatieven te nemen (informatiecampagne of andere) om het systeem leesbaarder te maken voor de Brusselse gezinnen ?

Waarom werd besloten geen sociale toeslag toe te kennen aan gezinnen uit de lagere middenklasse, dat wil zeggen gezinnen met een inkomen tussen 31.000 en 45.000 euro, wanneer ze maar één kind hebben ? Hebben de auteurs van de studie in opdracht van het Verenigd College de budgettaire gevolgen beoordeeld van een kinderbijslagmodel waarbij deze gezinnen een sociale toeslag zouden ontvangen vanaf het eerste kind ? Zou een dergelijk model veel duurder zijn geweest dan het onderzochte model ? Bevestigt het Verenigd College dat, ondanks het ontbreken van sociale toeslagen, gezinnen uit de lagere middenklasse met slechts één kind meer zullen ontvangen in het nieuwe model dan zij nu ontvangen ? Dezelfde vragen gelden enerzijds voor de keuze om de toekenning van de specifieke toeslag voor alleenstaande ouders voor eenoudergezinnen waarvan het bruto jaarinkomen minder dan 31.000 euro bedraagt, afhankelijk te stellen van de voorwaarde dat zij minstens twee kinderen hebben, en anderzijds voor de keuze om geen specifieke toeslag toe te kennen aan eenoudergezinnen waarvan het inkomen tussen 31.000 en 45.000 euro bruto per jaar ligt, die enkel genieten van de gewone sociale toeslagen die worden toegekend aan gezinnen in de lagere middenklasse.

Een van de belangrijkste doelstellingen van deze hervorming van de gezinsbijslag is het opvoeren van de strijd tegen kinderarmoede door de meest achtergestelde gezinnen aanzienlijke sociale toeslagen toe te kennen. Om ervoor te zorgen dat deze doelstelling met de hervorming wordt bereikt, moet regelmatig de impact van het nieuwe Brussels kinderbijslagmodel op het kinderarmoedepercentage in ons Gewest worden onderzocht. Het Verenigd College heeft een nieuwe grootschalig statistisch onderzoek aangekondigd, dat een groot aantal Brusselse gezinnen zal bestrijken en een grondige analyse zal geven van de effecten van de nieuwe kinderbijslagregeling op de indicatoren van kinderarmoede in Brussel. Werd de overheidsopdracht voor dit onderzoek al gegund ? Welke methodologie willen de auteurs gebruiken ? Wanneer zijn de resultaten beschikbaar ? Zal het Verenigd College dit onderzoek met regelmatige tussenpozen (bijvoorbeeld jaarlijks of eens in de twee jaar) herhalen om de hervorming van de kinderbijslag te kunnen opvolgen ?

In maart 2018 verklaarde de voorzitter van het Verenigd College in de pers dat het nieuwe model gemiddeld

suppléments sociaux à partir du troisième enfant. Ce choix s'inspire-t-il d'une logique nataliste ou se justifie-t-il par le fait que les familles nombreuses sont plus exposées au risque de pauvreté ?

La Ligue des familles estime en outre que le modèle bruxellois est trop complexe et peu intelligible pour ses bénéficiaires. Le Collège réuni envisage-t-il de prendre des initiatives (campagne d'information ou autres) afin de rendre le système plus lisible pour les familles bruxelloises ?

Pour quelles raisons a-t-il été décidé de ne pas attribuer de supplément social aux familles de la classe moyenne inférieure, c'est-à-dire celles dont les revenus sont compris entre 31.000 et 45.000 euros, lorsqu'elles n'ont qu'un seul enfant ? Les auteurs de l'étude commandée par le Collège réuni ont-ils évalué l'impact budgétaire d'un modèle d'allocation familiale dans lequel ces familles recevraient un supplément social dès le premier enfant ? Un tel modèle aurait-il été beaucoup plus coûteux que celui à l'examen ? Le Collège réuni confirme-t-il que, malgré l'absence de suppléments sociaux, les familles de la classe moyenne inférieure qui comptent un seul enfant percevront dans le nouveau modèle un montant supérieur à celui qu'elles reçoivent actuellement ? Les mêmes questions s'appliquent, d'une part, au choix de subordonner l'octroi du supplément spécifique lié à la situation de monoparentalité au fait, pour les familles monoparentales dont les revenus annuels brut sont inférieurs à 31.000 euros, de compter moins deux enfants et, d'autre part, au choix de n'octroyer aucun supplément spécifique aux familles monoparentales dont les revenus se situent entre 31.000 et 45.000 euros brut par an, qui bénéficieront uniquement des suppléments sociaux ordinaires accordés aux familles de la classe moyenne inférieure.

L'un des principaux objectifs de cette réforme des prestations familiales est d'intensifier la lutte contre la pauvreté infantile en octroyant des suppléments sociaux importants aux familles les moins favorisées. Afin de s'assurer que la réforme atteint cet objectif, il conviendra d'examiner régulièrement l'impact du nouveau modèle bruxellois des allocations familiales sur le taux de pauvreté infantile dans notre région. Le Collège réuni a annoncé une nouvelle étude statistique de grande envergure, qui portera sur un grand nombre de familles bruxelloises et fournira une analyse approfondie des effets du nouveau régime des allocations familiales sur les indicateurs de pauvreté infantile à Bruxelles. Le marché public relatif à cette étude a-t-il déjà été attribué ? Quelle méthodologie les auteurs entendent-ils employer ? Quand les résultats en seront-ils disponibles ? Le Collège réuni va-t-il reproduire cette étude à intervalles réguliers (par exemple, chaque année ou une fois tous les deux ans) afin de pouvoir assurer le suivi de la réforme des allocations familiales ?

En mars 2018, le président du Collège réuni déclarait dans la presse que le nouveau modèle coûterait, en

30 miljoen euro meer zou kosten dan het van de federale Staat geërfde model. Hoe worden de extra uitgaven voor de kinderbijlagen gefinancierd met behoud van het begrotingsevenwicht? Tot op heden is de federale dotatie voor gezinsbijslag nog niet volledig opgebruikt en wordt het saldo (ongeveer 30 miljoen euro) elk jaar gebruikt voor de financiering van andere beleidsmaatregelen. Zal het Verenigd College nu het volledige bedrag van de federale dotatie gebruiken voor de financiering van het nieuwe kinderbijslagmodel? En kan het garanderen dat het extra bedrag van 30 miljoen euro per jaar niet zal worden afgetrokken van de middelen die aan het armoedebestrijdingsbeleid worden toegewezen?

De heer Alain Maron is verbaasd dat consubstantiële vragen zoals de betalingskanalen en het gezinsbijslagmodel het onderwerp zijn van afzonderlijke teksten, die met tussenpozen van enkele weken werden onderzocht (te weten: de ontwerpen van ordonnantie nr. B-149/1 en B-160/1). Deze aanpak, die door de andere deelentiteiten niet wordt gevolgd, belemmert een globaal debat over de gezinsbijslag in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Hij betreurt ook dat de commissie met haar werkzaamheden aan het onderzochte ontwerp begint voordat de officiële Franse versie van het advies van de Raad van State beschikbaar is, aangezien de niet-officiële vertaling die door de diensten van het Verenigd College is opgesteld, slechts een substituut is. De reeds lang beloofde meerjarige begrotingsprognoses zijn uiteindelijk pas twee dagen voor de opening van de algemene bespreking aan de commissieleden meegedeeld en zijn bovendien onvolledig. De korte tijd die de Verenigde Vergadering heeft om over deze tekst te stemmen, maakt elk grondig werk onmogelijk, bijvoorbeeld door hoorzittingen met experts, ook al is de gezinsbijslag de belangrijkste begrotingspost van de GGC en is die rechtstreeks van invloed op alle gezinnen in Brussel. Is deze vertraging in het opnemen van de bevoegdheid geen bron van risico's? We weten dat het Waals Gewest heeft gekozen voor een spreiding van deze opname in de tijd, wat niet heeft kunnen voorkomen dat het fonds Famiwal in gebreke bleef toen het werd opgericht (de volksvertegenwoordiger verwijst naar de late betaling van de kinderbijslag, die in februari 2019 ongeveer 120.000 Waalse gezinnen trof). Bovendien worden deze risico's door het indienen van deze tekst op het laatste moment overgedragen naar het volgende Verenigd College.

De spreker herinnert eraan dat geen enkele Franstalige partij de defederalisering van de gezinsbijslag wilde; zij moesten op dit punt toegeven tijdens de onderhandelingen die tot de zesde Staatshervorming leidden. Zonder toestemming zou er geen akkoord mogelijk zijn geweest; een staatshervorming was echter onvermijdelijk, tenzij België werd opgeofferd. Het compromis heeft minstens de verdienste dat de verantwoordelijkheid voor de gezinsbijslag op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan de GGC werd toevertrouwd, in plaats van de Brusselaars te dwingen om te kiezen tussen de respectieve

moyenne, 30 millions d'euros de plus que le modèle hérité du fédéral. Comment est-il prévu de financer les dépenses supplémentaires liées aux allocations familiales, tout en maintenant l'équilibre budgétaire? Jusqu'à présent, la dotation fédérale liée aux prestations familiales n'était pas entièrement consommée et, chaque année, le solde (environ 30 millions d'euros) servait à financer d'autres politiques. Le Collège réuni va-t-il dorénavant utiliser l'intégralité de la dotation fédérale pour financer le nouveau modèle des allocations familiales? Et peut-il garantir que le montant annuel supplémentaire de 30 millions d'euros ne sera pas retranché des moyens alloués aux politiques de lutte contre la pauvreté?

M. Alain Maron s'étonne que les questions, consubstantielles, des circuits de paiement et du modèle des prestations familiales, fassent l'objet de textes distincts, examinés à quelques semaines d'intervalle (à savoir: les projets d'ordonnance n^{os} B-149/1 et B-160/1). Cette approche, que n'ont pas retenue les autres entités fédérées, fait obstacle à la tenue d'un débat global sur les prestations familiales en région bilingue de Bruxelles-Capitale. Il regrette en outre que la commission entame ses travaux sur le projet à l'examen avant de disposer de la version française officielle de l'avis du Conseil d'État, la traduction officieuse établie par les Services du Collège réuni ne constituant qu'un succédané. Quant aux projections budgétaires pluriannuelles promises de longue date, elles n'ont finalement été transmises aux membres de la commission que l'avant-veille de l'ouverture de la discussion générale et, qui plus est, elles sont incomplètes. La brièveté des délais laissés à l'Assemblée réunie pour voter le présent texte exclut tout travail approfondi sur celui-ci, avec par exemple l'audition d'experts, alors même que les prestations familiales forment le principal poste budgétaire de la Cocom et touchent directement toutes les familles bruxelloises. Cette tardiveté dans l'accueil de la compétence n'est-elle pas la source de risques? On sait que la Région wallonne avait opté pour un étalement de cet accueil dans le temps, ce qui n'a pas empêché des ratés lors du démarrage de sa caisse publique, Famiwal (le député se réfère au paiement tardif des allocations familiales qui, en février 2019, avait affecté quelque 120.000 familles wallonnes). De surcroît, le dépôt *in extremis* du présent texte reporte ces risques sur le prochain Collège réuni.

L'orateur rappelle qu'aucun parti francophone ne souhaitait la défédéralisation des prestations familiales; il a fallu céder sur ce point lors des négociations ayant abouti à la sixième réforme de l'État. Faute d'y consentir, aucun accord n'eût été possible; or, une réforme de l'État était inévitable, sauf à sacrifier la Belgique. Le compromis a au moins ce mérite d'avoir confié à la Cocom la compétence en matière de prestations familiales sur le territoire de la Région de Bruxelles-Capitale, plutôt que de contraindre les Bruxellois à choisir entre les systèmes respectifs des communautés flamande et française. Par ailleurs, la

systemen van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap. Bovendien biedt defederalisering de mogelijkheid om het gezinsbijslagmodel aan te passen aan de specifieke kenmerken van elke entiteit die nu bevoegd is.

De volksvertegenwoordiger herinnert eraan dat de Ecolo- en Groenfractie in april 2017 richtsnoeren hebben voorgesteld voor een Brussels gezinsbijslagmodel. Dit model, dat zeer dicht in de buurt komt van het model dat uiteindelijk door het Verenigd College werd gekozen, was gebaseerd op de afschaffing van de rangen, de overschakeling van alle kinderen op het nieuwe systeem (met een vergoeding voor gezinnen die daarbij zouden verliezen) en de toekenning van aanzienlijke sociale toeslagen, zodat het maandelijks bedrag van de kinderbijslag minimaal 135 euro en maximaal 270 euro zou bedragen. Destijds werd het idee van een algemene omschakeling sterk bekritiseerd, met name door de cdH-fractie, die van mening was dat een dergelijke maatregel, die te duur was, tot een afbraak van de sociale verworvenheden zou leiden. De vernietigende adviezen van de Raad van State over de voorontwerpen van de Vlaamse en Waalse decreten, waarnaar mevrouw Fatoumata Sidibé verwees, droegen sterk bij tot de ommekeer van de geesten op dit punt: uit deze adviezen bleek immers dat het naast elkaar bestaan van het oude en het nieuwe model, met de geboortedatum als aanknopingspunt, de gelijktijdige naleving van de grondwettelijke beginselen van *standstill* (behoud van verworven rechten) en gelijkheid (non-discriminatie) niet toestaat. Het lijkt de spreker duidelijk dat een omschakeling met compensatie wel aan deze tweeledige eis voldoet; daarom is hij, in overeenstemming met de opmerkingen van mevrouw Fatoumata Sidibé, van mening dat het voorgestelde model superieur is aan die van de andere deelentiteiten. Desalniettemin was het noodzakelijk dat de voorzitter van het Verenigd College een ultimatum uitvaardigde en de cdH-fractie met een alternatieve meerderheid bedreigde, opdat uiteindelijk binnen de meerderheid een akkoord kon worden bereikt. Het is moeilijk uit te leggen waarom nog bijna een jaar verlopen is tussen dit akkoord en de indiening van deze tekst - vooral omdat de bedragen die destijds zijn aangekondigd en de bedragen in het ontwerp van ordonnantie slechts marginaal verschillen.

De spreker benadrukt het belang van de kwestie: eenmaal aangenomen kunnen de bedragen van de gezinsbijslag nauwelijks meer worden gewijzigd. Deze eerste grote hervorming verbindt de volgende Verenigde Colleges voor lange tijd; er is dus geen ruimte voor fouten. De volksvertegenwoordiger is echter van mening dat het ontwerp verschillende vragen oproept.

Ter rechtvaardiging van het feit dat de bijslag voor kinderen die vóór 1 januari 2020 zijn geboren, tot 31 december 2025 met 10 euro zal worden verlaagd, verwijst het Verenigd College in de toelichting bij het ontworpen artikel 35 naar « *budgettaire redenen* ». Hoeveel kan bespaard worden met deze maatregel? Zou het niet

défédéralisation fournit l'opportunité d'adapter le modèle des prestations familiales aux particularités de chaque entité désormais compétente.

Le député rappelle que les groupes Ecolo et Groen avaient proposé, en avril 2017, des lignes directrices pour un modèle bruxellois des prestations familiales. Ce modèle, très proche de celui finalement retenu par le Collège réuni, reposait sur la suppression des rangs, le basculement de tous les enfants dans le nouveau système (avec une compensation pour les familles qui y perdraient) et l'octroi de suppléments sociaux significatifs, de sorte que le montant mensuel des allocations familiales serait, au minimum, de 135 euros et, au maximum, de 270 euros. À l'époque, l'idée d'un basculement généralisé était fortement critiquée, notamment par le groupe cdH qui estimait qu'une telle mesure, trop coûteuse, imposerait de rogner sur les acquis sociaux. Les avis cinglants du Conseil d'État sur les avant-projets de décrets flamand et wallon, évoqués par Mme Fatoumata Sidibé, ont fortement contribué au revirement des esprits sur ce point: il ressortait en effet de ces avis que la coexistence des modèles ancien et nouveau, avec la date de naissance comme critère de rattachement, ne permet pas le respect concomitant des principes constitutionnels de *standstill* (maintien des droits acquis) et d'égalité (non-discrimination). Il semble évident, pour l'orateur, qu'un basculement avec compensation répond en revanche à cette double exigence; aussi, se ralliant aux propos de Mme Fatoumata Sidibé, l'orateur juge-t-il le modèle proposé supérieur à ceux des autres entités fédérées. Il a néanmoins fallu que le président du Collège réuni pose un ultimatum, en menaçant le groupe cdH de recourir à une majorité alternative, pour qu'un accord en ce sens soit enfin atteint au sein de la majorité. On s'explique d'ailleurs mal qu'il se soit encore écoulé près d'un an entre cet accord et le dépôt du présent texte - d'autant que les montants annoncés alors et ceux repris dans le projet d'ordonnance ne diffèrent qu'à la marge.

L'intervenant souligne l'importance de l'enjeu: une fois adoptés, les montants des prestations familiales ne pourront guère être modifiés. Cette première grande réforme engage les prochains collèges réunis pour une longue durée; il n'y a donc pas de droit à l'erreur. Le député considère toutefois que le projet soulève plusieurs questions.

Pour justifier que les prestations octroyées aux enfants nés avant le 1er janvier 2020 seront minorées de 10 euros jusqu'au 31 décembre 2025, le Collège réuni évoque dans le commentaire de l'article 35, en projet, « *des raisons budgétaires* ». Quels montants cette mesure permettra-t-elle d'économiser? N'eût-il pas été plus équitable de prévoir,

billijker geweest zijn om tijdens de overgangperiode een iets lager bedrag voor alle begunstigden te verstrekken? Of is deze verlaging de prijs die moet worden betaald om het basisbedrag vast te stellen op 150 euro? In ieder geval acht de volksvertegenwoordiger dit verschil in behandeling ongepast.

De spreker is van oordeel dat de twee geplande verhogingen voor kinderen van 12 tot 17 jaar en 18 tot 24 jaar te laag waren (telkens 10 euro) en dat hun timing ongepast was: volgens de onderzoeken zouden de werkelijke kosten van een kind het eerst stijgen rond 14-15 jaar, mogelijk gevolgd door een tweede stijging rond 18 jaar voor kinderen die hoger onderwijs volgen en op kot gaan. Hij betreurde ook dat dergelijke verhogingen alleen beschikbaar zijn voor gezinnen die een toeslag ontvangen, terwijl alle gezinnen met de bovengenoemde verhoging geconfronteerd worden.

In het ontwerp wordt het recht op de sociale toeslag bepaald door het jaarinkomen van het gezin, maar wordt het begrip « gezin » niet gedefinieerd. Anderzijds wordt het begrip « feitelijk gezin » gedefinieerd. Zijn deze twee begrippen op hetzelfde gericht? Zo ja, dan moet dit worden verduidelijkt. Hoe zit het met gescheiden ouders en nieuw samengestelde gezinnen? Moet de volksvertegenwoordiger daaruit afleiden dat het inkomen van de ouder bij wie het kind zijn woonplaats heeft niet in aanmerking wordt genomen, ondanks de onderhoudsverplichtingen die op hem of haar rusten, terwijl het inkomen van de nieuwe echtgeno(o)t(e) (of samenwonende) wel wordt meegerekend, hoewel hij of zij geen verplichting heeft jegens kinderen uit een eerste bed? Wat als het feit dat de ene ouder deel wordt van een gezin leidt tot het verlies van het recht op de sociale toeslag: moet de andere ouder, die niet betrokken is bij deze situatie, de daaropvolgende verlaging van het bedrag van de kinderbijslag ondergaan? Zowel het bepalend gedeelte als de memorie van toelichting of commentaar bij de artikelen zwijgen over deze punten.

De volksvertegenwoordiger is ook van mening dat de voorwaarden met betrekking tot de sociale toeslag op bruuske wijze de geboorterangen, zogenaamd geschrapt uit het Brusselse model, opnieuw invoeren. Het verschil in kinderbijslag voor een gezin kan oplopen tot 90 euro per kind, afhankelijk van het aantal kinderen in het gezin. Waarom deze keuze? Arme gezinnen met drie tot vier kinderen zijn begonnen met één kind! Bovendien maakt dit systeem, dat volgens de spreker niet wenselijk is, het systeem, dat niet leesbaar is, ingewikkeld.

De tekst bepaalt dat er geen sociale toeslag verschuldigd is als het kadastraal inkomen een door het Verenigd College vastgesteld plafond overschrijdt. Waarom een dergelijke machtiging op dit specifieke punt, terwijl alle andere in het ontwerp vermelde bedragen nauwkeurig in het ontwerp vastgelegd worden? Wat is de bedoeling van

pendant la période transitoire, un montant légèrement inférieur pour tous les bénéficiaires? Ou bien cette minoration est-elle le prix à payer pour fixer le montant de base aux 150 euros promis? Quoi qu'il en soit, le député juge inopportune cette différence de traitement.

L'orateur estime que les deux majorations prévues pour, d'une part, les enfants âgés de 12 à 17 ans et, d'autre part, les enfants âgés de 18 à 24 ans, sont trop faibles (10 euros chaque fois) et que leur moment est mal choisi: d'après les études, c'est autour de 14-15 ans que le coût effectif d'un enfant connaît un premier bond, éventuellement suivi d'un second vers 18 ans pour les enfants qui suivent des études supérieures et kotent. L'intervenant déplore en outre que ces majorations ne soient accessibles qu'aux familles bénéficiant par ailleurs d'un supplément, alors que toutes les familles sont confrontées au bond précité.

Le projet conditionne le droit au supplément social aux revenus annuels du ménage, mais ne définit pas la notion de « ménage ». En revanche, la notion de « ménage de fait » fait l'objet d'une définition. Ces deux notions visent-elles la même chose? Dans l'affirmative, il conviendrait de l'expliciter. Qu'en est-il des parents séparés et des familles recomposées? Le député est-il fondé à comprendre que les revenus du parent chez lequel l'enfant a son domicile ne sont pas pris en compte, malgré les obligations alimentaires qui lui incombent, alors que ceux du nouveau conjoint (ou cohabitant) sont comptabilisés, bien qu'il n'ait aucune obligation à l'égard d'enfants issus d'un premier lit? Qu'en est-il si la mise en ménage d'un parent entraîne la perte du droit au supplément social: l'autre parent, qui est étranger à cette situation, doit-il subir la réduction subséquente du montant de l'allocation familiale? Tant le dispositif que l'exposé des motifs ou le commentaire des articles sont muets sur ces points.

Le député considère par ailleurs que les conditions relatives au supplément social réintroduisent brutalement les rangs de naissance, censément supprimés du modèle bruxellois. La différence dans l'allocation familiale perçue par une famille peut en effet grimper jusqu'à 90 euros par enfant, selon le nombre d'enfants que compte la famille. Pourquoi ce choix? Les familles pauvres comptant trois ou quatre enfants ont commencé par en avoir un seul! En outre, ce dispositif dont l'orateur n'aperçoit pas l'opportunité complexifie fortement le système, qui manque de lisibilité.

Le texte dispose qu'aucun supplément social n'est dû si les revenus cadastraux dépassent un plafond fixé par le Collège réuni. Pourquoi une telle habilitation sur ce point particulier, alors que tous les autres montants mentionnés dans le projet y sont déterminés avec précision? Quelles sont les intentions du Collège réuni: entend-il prendre

de Verenigde Vergadering: is zij van plan rekening te houden met het kadastrale inkomen voor de eigen woning of worden de verhuurde eigendommen bedoeld? Wat als de eigen woning gedeeltelijk verhuurd is?

Het huidige systeem, dat gebaseerd is op het sociaal-professionele statuut, vermijdt de valkuil van een op inkomsten gebaseerd systeem: het probleem van de mogelijke regularisatie van voorlopig ontvangen bedragen: moet een begunstigde bijvoorbeeld een sociale toeslag terugbetalen waarna uit zijn belastingaanslag meer dan een jaar later blijkt dat hij er geen recht op had? Hij ziet niet in hoe een gezin met een bescheiden inkomen - wat het geval was voor de helft van alle Brusselse gezinnen - een dergelijke schuld zou kunnen betalen, die potentieel enkele honderden euro's bedraagt. We moeten hun problemen niet nog groter maken! De volksvertegenwoordiger maakt zich ook zorgen over mogelijke drempel-effecten: de overgang van een jaarinkomen iets onder de drempel van 31.000 euro naar een iets hoger inkomen leidt tot een zeer aanzienlijke verlaging van de kinderbijslag. Een stoepeler systeem, zoals de Ecolo- en Groen-fracties bepleitten, minimaliseert deze drempel-effecten en vermindert bovendien de te veel betaalde bedragen die moeten worden terugbetaald.

Waarom werd artikel 25, § 1, lid 2, niet uit het ontwerp gehaald, terwijl de Raad van State in zijn opmerking 19 concludeerde dat deze bepaling, die bedoeld was om het Verenigd College in staat te stellen de toekenning van de kinderbijslag te koppelen aan de inschrijving op school, ongrondwettelijk is?

De volksvertegenwoordiger vindt de laattijdig overgezonden meerjarenprognoses van het Verenigd College geruststellend: uit deze prognoses blijkt dat het door de GGC te financieren bedrag, bovenop de federale dotatie, niet, zoals oorspronkelijk aangekondigd, 30 miljoen euro per jaar zal bedragen. Integendeel, het systeem lijkt relatief in evenwicht te zijn wat betreft de begroting, als we het op de lange termijn beschouwen. De spreker zou echter graag meer details willen hebben over de berekening van de evolutie van de dotatie: werd rekening gehouden met het overgangsmechanisme bepaald in artikel 38 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en Gewesten (hierna: BFW) - een mechanisme dat voldoet aan de eis van « responsabilisering » voor de deelentiteiten, gesteund door de partijen van de Nederlandse taalgroep? De geleidelijke daling tussen 2025 en 2034, tot het uitdoven, van de federale dotatie waarin dit artikel voorziet, wordt niet duidelijk weergegeven in de tabel die door het Verenigd College wordt verstrekt; het zou beter zijn geweest om de componenten van de federale dotatie te onderscheiden volgens de afdeling van de BFW waarop ze betrekking hebben.

Tot slot heeft de spreker vragen bij de verlaging van het bedrag van het kraamgeld ten opzichte van het huidige

en compte le revenu cadastral lié à l'habitation propre ou s'agit-il de viser les biens mis en location? *Quid* si l'habitation propre est partiellement mise en location?

Le système actuel, fondé sur le statut socioprofessionnel, évite l'écueil d'un dispositif basé sur les revenus: le problème de la régularisation éventuelle des montants perçus provisionnellement: un allocataire devrait-il rembourser, par exemple, un supplément social auquel son avertissement-extrait de rôle révèle, plus d'un an plus tard, qu'il n'avait pas droit? L'orateur ne voit pas comment une famille aux revenus modestes - ce qui est le cas de la moitié des familles bruxelloises - pourrait s'acquitter d'une telle dette, qui représente potentiellement plusieurs centaines d'euros. Il ne faudrait pas ajouter à leurs difficultés! Le député s'inquiète par ailleurs de possibles effets de seuil: passer de revenus annuels légèrement inférieurs au seuil des 31.000 euros à des revenus légèrement supérieurs entraîne une baisse très sensible des allocations familiales. Un système plus lissé, comme le plaidaient les groupes Ecolo et Groen, minimise ces effets de seuil et, de surcroît, réduit les éventuels trop-perçus à rembourser.

Pourquoi l'article 25, § 1er, alinéa 2, n'a-t-il pas été distrait du projet, alors que le Conseil d'État, dans son observation 19, conclut à l'inconstitutionnalité de cette disposition qui entend permettre au Collège réuni de lier à l'inscription scolaire l'octroi des allocations familiales?

Le député juge rassurantes les projections pluriannuelles tardivement transmises par le Collège réuni: il ressort de ces projections que le montant à financer par la Cocom, en plus de la dotation fédérale, ne sera pas de 30 millions d'euros par an, comme initialement annoncé. Le système semble au contraire présenter un relatif équilibre budgétaire, si on le considère dans la longue durée. L'intervenant souhaiterait toutefois des précisions sur les modalités de calcul de l'évolution de la dotation: le mécanisme transitoire prévu à l'article 38 de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des communautés et des régions (ci-après: LSF) - mécanisme qui répond à l'exigence, portée par les partis du groupe linguistique néerlandais, de « responsabilisation » des entités fédérées - a-t-il été pris en compte? La baisse progressive entre 2025 et 2034, jusqu'à extinction, de la dotation fédérale prévue à cet article, n'apparaît pas clairement dans le tableau fourni par le Collège réuni; il eût été préférable d'y distinguer les composantes de la dotation fédérale selon l'article de la LSF auxquelles elles se rapportent.

Enfin, l'intervenant s'interroge sur la diminution du montant de l'allocation de naissance par rapport au système

systeem (1.100 euro in plaats van 1.300 euro voor het eerste kind ; 500 euro in plaats van 980 euro voor de volgende kinderen ; geen specifieke regeling meer in geval van meerlingen). De kosten die voortvloeien uit een geboorte (ziekenhuis- en andere kosten) zijn echter hoog - vooral bij meerlingen - en alle gezinnen rekenen op deze welkome hulp. Welke besparingen kunnen met deze vermindering worden bereikt en waarom zou deze besparing verricht worden ten nadele van het kraamgeld ?

Mevrouw Véronique Jamouille zegt op haar beurt dat haar fractie niet wilde dat de gezinsbijslagen gedefederaliseerd zouden worden, omdat ze deel uitmaken van de sociale zekerheid, maar dat ze ermee heeft moeten instemmen om het compromis van de zesde Staatshervorming te bereiken.

De volksvertegenwoordigster is ingenomen met de door het Verenigd College gevolgde methode : door de tijd te nemen om de nodige raadplegingen en analyses uit te voeren, heeft het zich de middelen verschaft om een model te bepalen dat tegelijkertijd ambitieus, rechtvaardig, sociaal en perfect aangepast is aan de situatie van de Brusselse gezinnen. Dit serieuze werk garandeert de rechtszekerheid en de budgettaire houdbaarheid van het nieuwe systeem.

Aan de ene kant is zij bijzonder blij met de afschaffing van de geboorterangen, en is zij verbaasd dat die niet eerder plaatsvond, gezien het verouderde karakter van het natalistische beleid waarvan ze het overblijfsel vormden ; de keuze voor een algemene overstap naar het nieuwe model in combinatie met een *standstill*-mechanisme, dat het meest egalitaire systeem vormt (zij verwijst ter zake naar de hierboven vermelde adviezen van de Raad van State) en het gemakkelijkst te begrijpen is voor de gezinnen ; tot slot het feit dat het Brusselse model het universalisme van de kinderbijslag en de selectiviteit van de sociale toeslagen (die stijgen van 10 % tot 25 % van de totale begroting) met elkaar verzoent. Als gevolg van deze vooruitgang zal meer dan driekwart van de gezinnen gullere uitkeringen ontvangen dan nu het geval is en zullen de andere niets verliezen. Het commissielid is ook ingenomen met het feit dat bijzondere aandacht zal worden besteed aan het volgen van de weerslag van het nieuwe model op kinderarmoede.

De spreekster sluit zich aan bij de vragen over de informatie die aan gezinnen zal worden gegeven en over de toekenning van sociale toeslagen vanaf het tweede kind voor eenoudergezinnen en gezinnen met een middeninkomen.

Mevrouw Hannelore Goeman stelt dat haast en spoed zelden goed is : Brussel zal zeker een jaar achterlopen op het Vlaamse en Waalse Gewest, maar zal deze tijd hebben gebruikt om een sociaal rechtvaardiger kinderbijslagmodel te ontwikkelen, zoals de Gezinsbond heeft aangegeven. Het nieuwe model biedt meer hulp aan de armste gezinnen en zorgt ervoor dat geen enkel gezin minder krijgt dan onder het huidige stelsel. Het model biedt dus een lager

actuel (1.100 euros au lieu de 1.300 pour le premier enfant ; 500 euros au lieu de 980 pour les suivants ; plus de régime spécifique en cas de naissance multiple). Pourtant, les coûts liés à une naissance (frais d'hôpital et autres) sont élevés – *a fortiori* en cas de naissance multiple – et toutes les familles comptent sur cette aide bienvenue. Quelle économie cette diminution permet-elle de réaliser et pourquoi réaliser cette économie aux dépens de l'allocation de naissance ?

Mme Véronique Jamouille précise à son tour que son groupe ne souhaitait pas la défédéralisation des prestations familiales, dans la mesure où celles-ci forment un pan de la sécurité sociale, mais a dû y consentir pour aboutir au compromis que constitue la sixième réforme de l'État.

La députée salue la méthode suivie par le Collège réuni : en prenant le temps de mener les concertations et les analyses nécessaires, il s'est donné les moyens de définir un modèle qui est à la fois ambitieux, juste, social et parfaitement adapté à la situation des familles bruxelloises. Ce travail sérieux garantit la sécurité juridique et la soutenabilité budgétaire du nouveau système.

L'oratrice se réjouit notamment, d'une part, de la suppression des rangs de naissance, dont elle s'étonne qu'elle n'ait pas eu lieu plus tôt, vu le caractère désuet des politiques natalistes dont ils forment le reliquat ; d'autre part, du choix d'un basculement généralisé vers le nouveau modèle combiné à un mécanisme de *standstill*, qui constitue le système le plus égalitaire (elle renvoie à cet égard aux avis précités du Conseil d'État) et le plus simple à comprendre pour les familles ; enfin, de ce que le modèle bruxellois concilie l'universalisme des allocations familiales et la sélectivité des suppléments sociaux (qui passent de 10 à 25 % du budget total). Grâce à ces avancées, plus de trois quarts des familles bénéficieront d'allocations plus généreuses qu'à l'heure actuelle et les autres n'y perdront rien. La commissaire se félicite en outre qu'une attention particulière sera accordée au suivi de l'impact du nouveau modèle sur la pauvreté infantile.

L'intervenante se joint aux questions sur l'information qui sera donnée aux familles et sur l'octroi de suppléments sociaux seulement à partir du deuxième enfant pour les familles monoparentales et les familles à revenus moyens.

Mme Hannelore Goeman énonce que la précipitation est mauvaise conseillère : Bruxelles aura certes un an de retard sur les régions flamande et wallonne, mais aura mis ce temps à profit pour se doter d'un modèle d'allocations familiales plus juste socialement, comme l'a souligné la Ligue des familles. Le nouveau modèle aide davantage les familles les plus pauvres, tout en garantissant qu'aucune famille ne reçoive moins que sous le régime actuel. Ainsi,

basisbedrag dan in de voornoemde Gewesten, maar meer sociale toeslagen. De volksvertegenwoordigster betreurt echter dat de federale dotatie voor Brussel op dezelfde manier wordt berekend als voor de andere entiteiten, terwijl kinderarmoede er meer voorkomt, wat de toekenning van extra middelen zou rechtvaardigen. De zesde Staatshervorming biedt elke entiteit de mogelijkheid om een op maat gesneden gezinsbijslagmodel te definiëren, maar ondermijnt de solidariteit tussen de entiteiten.

Namens haar fractie looft zij de verhogingen voor eenoudergezinnen, waarvan bekend is dat ze in Brussel talrijker en armer zijn dan in de andere deelentiteiten. Zij acht het ook passend dat de toeslagen afhankelijk worden gesteld van het inkomen en niet van het sociaal-professionele statuut, waardoor de « werkende armen », waarvan het aantal in het Brusselse Gewest toeneemt, kunnen worden geholpen. Het lijkt haar even verstandig om rekening te houden met het kadastraal inkomen, zodat iedereen wordt geholpen op basis van zijn reële inkomen. Ook het verstrekken van toeslagen, niet alleen voor de allerarmsten, maar ook voor gezinnen uit de lagere middenklasse, zal hen beter wapenen tegen de gevolgen van de federale besparingsmaatregelen en zal bijdragen tot de bestrijding van de werkloosheidsvallen. Het monitoren van de effecten van het nieuwe model op kinderarmoede maakt het mogelijk om, indien nodig, de nodige aanpassingen door te voeren, bijvoorbeeld door het verhogen van sociale toeslagen.

Uit de door de vorige sprekers vermelde meerjarenprognoses blijkt dat het Brusselse model realistisch is en op lange termijn kan worden gefinancierd, aldus de volksvertegenwoordigster, die zich ook aansluit bij de opmerkingen over de naleving van het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel, die tot uiting komen in de keuze voor een algemene overschakeling, met een compensatiemechanisme, naar het nieuwe systeem. Een Waals of Vlaams kind dat één minuut voor de inwerkingtreding van het nieuwe model geboren wordt, krijgt minstens 60 euro minder dan een kind dat één minuut later geboren wordt – dit is een onevenredig verschil in behandeling en ze is blij dat het Verenigd College zich daarvan heeft gedistantieerd.

Zij verheugt zich over het feit dat het model de Brusselse jongeren aanmoedigt om hoger onderwijs te volgen: te weinig van hen doen dat nog steeds.

De volksvertegenwoordigster vestigt de aandacht op het feit dat Vlaanderen « participatietoelagen » heeft ingevoerd, namelijk enerzijds een « kinderopvangtoeslag » voor iedereen die gebruik maakt van een Nederlandstalige kinderopvangdienst in Vlaanderen of Brussel waarvan de kosten niet gekoppeld zijn aan het inkomen van de ouders en anderzijds een « kleutertoeslag » voor kinderen die ingeschreven zijn in het Nederlandstalig kleuteronderwijs. Deze uitkeringen worden uitsluitend betaald door de Vlaamse fondsen, zodat Brusselse kinderen die naar Nederlandstalige

le modèle prévoit un montant de base moins élevé que dans les régions précitées, mais des suppléments sociaux plus généreux. La députée déplore toutefois que la dotation fédérale soit calculée de la même manière pour Bruxelles que pour les autres entités, alors que la pauvreté infantile y est plus prégnante, ce qui justifierait l'octroi de moyens supplémentaires. La sixième réforme de l'État permet à chaque entité de définir un modèle de prestations familiales sur mesure, mais défait la solidarité entre entités.

Au nom de son groupe, l'intervenante salue les majorations consenties aux familles monoparentales, dont on sait qu'elles sont plus nombreuses et plus pauvres à Bruxelles que dans les autres entités fédérées. Elle juge également opportun que les suppléments aient pour condition les revenus plutôt que le statut socioprofessionnel, ce qui permettra d'aider les « *working poor* », dont le nombre croît en Région bruxelloise. Il lui paraît tout aussi judicieux de prendre en compte les revenus cadastraux, afin que chacun soit aidé selon ses revenus réels. De même, prévoir des suppléments non seulement pour les plus pauvres, mais aussi pour les familles de la classe moyenne inférieure, armera mieux ces dernières pour faire face aux conséquences des mesures d'économie prises par le fédéral et permet de lutter contre les pièges à l'emploi. Le monitoring des effets du nouveau modèle sur la pauvreté infantile permettra, le cas échéant, d'y apporter les adaptations nécessaires, par exemple en augmentant les suppléments sociaux.

Les projections pluriannuelles, évoquées par les orateurs précédents, démontrent que le modèle bruxellois est réaliste et finançable sur la durée, selon la députée, qui se joint par ailleurs aux remarques relatives au respect du principe d'égalité et de non-discrimination que traduit le choix d'un basculement généralisé, avec un mécanisme de compensation, vers le nouveau système. Un enfant wallon ou flamand né une minute avant l'entrée en vigueur du nouveau modèle reçoit au minimum 60 euros de moins que celui né une minute après – il s'agit d'une différence de traitement disproportionnée, dont l'oratrice se réjouit que le Collège réuni se soit démarqué.

L'intervenante se félicite que le modèle incite les jeunes bruxellois à poursuivre des études supérieures: ils sont encore trop peu nombreux à le faire.

La députée attire l'attention sur le fait que la Flandre a instauré des « suppléments de participation » [*participatietoelagen*], à savoir, d'une part, un « supplément garde d'enfants » [*kinderopvangtoeslag*] pour quiconque utilise, en Flandre ou à Bruxelles, un service de garde d'enfants néerlandophone dont les tarifs ne sont pas liés aux revenus des parents et, d'autre part, un « supplément enseignement maternel » [*kleutertoeslag*] pour les enfants inscrits dans le système d'enseignement maternel néerlandophone. Ces allocations sont exclusivement payées par

kinderdagverblijven of kleuterscholen gaan, aangesloten moeten zijn bij twee verschillende fondsen : een Brussels fonds voor het basisbedrag en de eventuele toeslagen, toegekend onder de Brusselse regelgeving, en een Vlaams fonds voor de « participatietoelagen ». Ze betreurt het dat Vlaanderen zich niet heeft ingezet voor de invoering van een minder kafkaïens systeem door een overeenkomst te sluiten met de GGC.

De spreekster vraagt zich af hoe de gezinnen geïnformeerd zullen worden over de administratieve procedures die nodig zijn om kinderbijslag te verkrijgen of te behouden. Voor de rest sluit de volksvertegenwoordigster zich aan bij de reeds gestelde vragen.

De heer André du Bus de Warnaffe zegt dat kinderbijslag een recht van het kind is ; het is een middel om het ouderschap te ondersteunen en armoede te bestrijden. Het is dan ook gerechtvaardigd dat het Verenigd College door voortdurend overleg heeft gezorgd voor de financiële houdbaarheid en de juridische degelijkheid van het Brussels model, aangezien dit zo'n cruciale kwestie is.

De defederalisering, die zijn fractie evenmin vroeg, biedt de mogelijkheid tot het moderniseren van het huidige systeem, dat gekenmerkt wordt door zijn grote complexiteit en het gebrek aan echte algemene samenhang, en waarvan de natalistische logica vandaag de dag niet langer gerechtvaardigd is.

De volksvertegenwoordiger benadrukt dat vanaf het begin van de zittingsperiode de vertegenwoordigers van de gezinnen en de sociale partners werden geraadpleegd en dat wetenschappelijke studies werden opgestart om alle gegevens te verzamelen die nodig zijn om een kinderbijslagsysteem te ontwikkelen dat is aangepast aan de specifieke kenmerken van Brussel : bevolkingsgroei, sociale dualisering, groot aandeel eenoudergezinnen, behoeften aan opleiding en scholing van jongeren, enz. De onderzoekers hebben met name aangetoond dat een aanzienlijk deel van de Brusselse kinderen kwetsbaar is. Daarom voorziet het door het Verenigd College voorgestelde model in een relatief hoog basisbedrag en vooral in hoge sociale toeslagen. We weten dat de broosheid van gezinnen samenhangt met het aantal kinderen : volgens de studie van het Brussels Studies Institute stijgt het aandeel van de gezinnen met een inkomen van minder dan 31.000 euro bruto per jaar aanzienlijk vanaf drie kinderen ; het percentage gezinnen onder deze inkomensdrempel, dat 54,86 % bedraagt voor gezinnen met drie kinderen, bereikt 70,92 % voor gezinnen met vijf of meer kinderen. De toeslagen zijn dus gebaseerd op het aantal kinderen en worden toegekend op basis van het inkomen en niet meer op basis van het sociaal-professioneel statuut. Gezinnen met één of twee kinderen worden daarom beter ondersteund dan nu het geval is en toeslagen worden toegekend aan grote gezinnen met een laag inkomen.

les caisses flamandes, de sorte que les enfants bruxellois qui fréquentent les crèches ou les écoles maternelles néerlandophones devront être affiliés à deux caisses différentes : une caisse bruxelloise pour le montant de base et les suppléments éventuels, alloués en vertu de la réglementation bruxelloise, et une caisse flamande pour les « suppléments de participation ». L'oratrice regrette que la Flandre n'ait pas œuvré à mettre en œuvre un système moins kafkaïen en concluant un accord avec la Cocom.

L'intervenante s'interroge : de quelle manière les familles seront-elles informées des démarches administratives à accomplir pour obtenir ou conserver le bénéfice des allocations familiales ? Pour le surplus, la députée se joint aux questions déjà posées.

M. André du Bus de Warnaffe déclare que les allocations familiales sont un droit de l'enfant ; elles forment un outil de soutien à la parentalité et de lutte contre la pauvreté. Il est donc justifié, s'agissant d'une matière aussi cruciale, que le Collège réuni ait veillé, par des délibérations suivies, à la soutenabilité financière et à la solidité juridique du modèle bruxellois.

La défédéralisation, dont son groupe n'était pas davantage demandeur, représente l'opportunité de moderniser le système actuel, caractérisé par sa grande complexité et l'absence de réelle cohérence d'ensemble, et dont la logique nataliste ne se justifie plus aujourd'hui.

Le député souligne que dès le début de la législature, les représentants des familles et les partenaires sociaux ont été concertés et des études scientifiques ont été lancées pour recueillir toutes les données nécessaires à la mise au point d'un système d'allocations familiales adapté aux particularités bruxelloises : croissance démographique, dualisation sociale, proportion importante de familles monoparentales, besoins de formation et de qualification des jeunes, etc. En particulier, les chercheurs ont démontré qu'une part importante des enfants bruxellois connaît une situation de vulnérabilité. Aussi le modèle proposé par le Collège réuni prévoit-il un montant de base relativement élevé et, surtout, des suppléments sociaux élevés. On sait que la précarité des familles est corrélée au nombre d'enfants : selon l'étude du Brussels Studies Institute, la proportion de familles dont les revenus sont inférieurs à 31.000 euros brut annuels augmente substantiellement à partir de trois enfants ; le pourcentage de familles sous ce seuil de revenus, qui est de 54,86 % pour les familles de trois enfants, atteint 70, 92 % pour les familles de cinq enfants et plus. Les suppléments sont donc fonction du nombre d'enfants et sont attribués sur la base des revenus, et plus du statut socioprofessionnel. Les familles avec un ou deux enfants sont dès lors mieux soutenues qu'à l'heure actuelle et des suppléments sont alloués aux familles nombreuses à bas revenus.

De spreker is het niet eens met de kritiek op de overgangsregeling, die gedurende vijf jaar een basisbedrag van 140 euro (in plaats van 150) toekent aan kinderen die vóór 1 januari 2020 zijn geboren : dit relatief klein verschil maakte het systeem levensvatbaar. Bovendien verliest geen enkel gezin, omdat het systeem voorziet in de betaling van het verschil wanneer het oude bedrag voordeliger is dan het nieuwe bedrag.

Kinderbijslag maakt deel uit van het arsenaal van maatregelen ter bestrijding van armoede. De volksvertegenwoordiger is dan ook verheugd dat de studie van het Brussels Studies Institute heeft aangetoond dat het onderzochte model de armoederisicodrempel voor Brusselse gezinnen met 1 % kan verlagen. Zoals gezegd, zal een nieuw onderzoek van start gaan zodra het nieuwe model is ingevoerd, dat een veel representatievere steekproef van Brusselse gezinnen zal bestrijken.

De volksvertegenwoordiger stelt op zijn beurt met voldoening vast dat enerzijds het advies van de Raad van State, dat gebaseerd is op de conclusies van de auditeurs die de modellen van de andere deelentiteiten hebben geanalyseerd, niet wijst op een schending van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en anderzijds dat de begrotingsprognoses getuigen van de houdbaarheid van het model voor de GGC en het vermogen van deze instelling, dat volgens sommigen gedoemd was te verdwijnen, om de zware verantwoordelijkheid voor de uitoefening van deze bevoegdheid te aanvaarden.

De spreker schaart zich achter de vragen van mevrouw Martine Payfa over het lot van eenoudergezinnen met één kind en feliciteert tot slot het Verenigd College met de succesvolle uitvoering van deze hervorming, die heeft geleid tot een model dat hij beschrijft als zeer humanistisch.

Mevrouw Liesbet Dhaene, bedankt namens haar fractie de cdH voor het verzet tegen het model dat aanvankelijk door de PS en de sp.a. werd verdedigd, maar betreurt de daaruit voortvloeiende tijdverspilling. Het uiteindelijk voorgestelde model werd goedgekeurd, onder voorbehoud van de rol van Iriscare, een orgaan waarvoor zij zeer omzichtig blijft.

De volksvertegenwoordigster is verheugd dat een hoog basisbedrag is behouden : als het plan van de PS en de sp.a gevolgd was, zouden alle kinderen in Brussel benadeeld zijn ten opzichte van de andere deelentiteiten.

Anderzijds veroordeelt de spreker het gebrek aan bijzondere steun voor gezinnen uit de middenklasse- en hogere middenklasse, die in het Waals en Vlaams Gewest beter ondersteund worden : in Vlaanderen bijvoorbeeld worden sociale toeslagen toegekend aan gezinnen met een jaarinkomen tot 60.000 euro. Deze keuze onttrekt de rijkste gezinnen aan het Brussels Gewest en trekt de meest

L'intervenant ne partage pas les critiques émises contre le régime transitoire qui, pendant cinq ans, octroie un montant de base de 140 euros (au lieu de 150) aux enfants nés avant le 1er janvier 2020 : cette différence relativement minime permet en effet la viabilité du système. En outre, aucune famille n'est perdante puisque que le système prévoit le paiement du différentiel lorsque l'ancien montant s'avère plus avantageux que le nouveau.

Les allocations familiales s'inscrivent dans l'arsenal des mesures de lutte contre la pauvreté. Le député se réjouit donc que l'étude du Brussels Studies Institute ait établi que le modèle à l'examen pourrait réduire de 1 % le seuil du risque de pauvreté des familles bruxelloises. Comme il a été dit, une nouvelle étude sera lancée dès que le nouveau modèle sera en place, qui portera sur un échantillon beaucoup plus représentatif des familles bruxelloises.

À son tour, le député relève avec satisfaction, d'une part, que l'avis du Conseil d'État, fondé sur les conclusions des auditeurs ayant analysé les modèles des autres entités fédérées, ne pointe aucune atteinte au principe constitutionnel d'égalité et, d'autre part, que les projections budgétaires témoignent de la soutenabilité du modèle pour la Cocom et de l'aptitude de cette institution, que d'aucun disait vouée à disparaître, à accueillir la lourde responsabilité de l'exercice de cette compétence.

L'orateur fait siennes les questions de Mme Martine Payfa sur le sort réservé aux familles monoparentales avec enfant unique et, pour conclure, félicite le Collège réuni d'avoir mené à bien cette réforme, en aboutissant à un modèle qu'il qualifie de profondément humaniste.

Mme Liesbet Dhaene, au nom de son groupe, remercie le cdH de s'être opposé au modèle initialement défendu par le PS et le sp.a, mais regrette la perte de temps qui s'en est ensuivie. Le modèle finalement proposé reçoit son approbation, sous réserve du rôle confié à Iriscare, organe à l'égard duquel elle reste très circonspecte.

La députée se réjouit qu'un montant de base élevé ait été retenu : si le projet du PS et du sp.a avait été suivi, tous les enfants bruxellois auraient été désavantagés par rapport aux autres entités fédérées.

L'oratrice condamne en revanche l'absence de soutien particulier pour les familles de la classe moyenne et de la classe moyenne supérieure, mieux aidées dans les régions wallonne et flamande : en Flandre, par exemple, des suppléments sociaux sont accordés aux ménages jusqu'à 60.000 euros de revenus annuels. Ce choix éloigne de la Région bruxelloise les familles les mieux nanties et y

kwetsbare gezinnen aan, wat het begrotingsevenwicht van het systeem in gevaar brengt. Dit risico is des te groter omdat volgens de volksvertegenwoordigster alle beleidsmaatregelen van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en het Verenigd College de kloven neigen te vergroten.

De spreekster heeft vragen bij de keuze voor een bijna onmiddellijke overschakeling van alle kinderen op het nieuwe model, waar driekwart van de Brusselse gezinnen onmiddellijk baat bij heeft: is deze optie haalbaar? Zij hoopt dat het Verenigd College zich zal baseren op betrouwbare projecties.

De volksvertegenwoordigster betreurt de complexiteit van het voorgestelde systeem, dat haar niet leesbaarder lijkt dan de huidige regelgeving. Zal het mogelijk zijn om het uit te voeren binnen de krappe termijnen die het Verenigd College zich heeft toegestaan? Ter vergelijking: Vlaanderen – waarvan het gezinsbijslagmodel echter minder complex is – startte in april 2016 met de ontwikkeling van de specifieke IT-toepassing, zodat deze op 1 januari 2019, twee jaar en negen maanden later, operationeel zou zijn.

De Raad van State betwist in zijn opmerking 4 dat de GGC bevoegd is om de toekenning van een jaarlijkse leeftijdstoelage aan kinderen tussen drie en zes jaar afhankelijk te stellen van het volgen van kleuteronderwijs. De volksvertegenwoordigster is het echter eens met dit mechanisme, dat vroegtijdige schoolinschrijving aanmoedigt, waarvan bekend is dat het bijzonder gunstig is voor kinderen uit gezinnen met sociaal-economische problemen.

Aan de andere kant kan zij de vele machtigingen die aan het Verenigd College verleend worden niet bekrachtigen, wat haar in strijd leek met het legaliteitsbeginsel: deze delegaties onttrekken veel elementen aan de controle van de Verenigde Vergadering; een dergelijke controle is echter essentieel in een democratie.

De volksvertegenwoordigster zou graag willen weten wat de redenen voor de in het project vastgestelde inkomensdrempels waren, wat de financiële gevolgen van de algemene overschakeling zullen zijn, wat het tijdschema voor de invoering van de computerapplicatie zal zijn en welke maatregelen zijn genomen naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad van State.

Mevrouw Viviane Teitelbaum betwist de termijnen die het college aan de werkzaamheden van de commissie oplegt: de volksvertegenwoordigers hadden het ontwerp slechts vijf dagen voordat het werd onderzocht, ook al is het een van de emblematische teksten van deze zittingsperiode.

Met dit voorbehoud wijst de volksvertegenwoordigster erop dat haar fractie over het algemeen tevreden is met de beginselen die aan het voorgestelde model ten grondslag

attirent les plus précaires, ce qui met en péril l'équilibre budgétaire du système. Ce risque est d'autant plus prononcé que, selon la députée, l'ensemble des politiques menées par le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale et par le Collège réuni tend à renforcer les clivages.

L'intervenante s'interroge sur le choix d'un basculement quasi immédiat de tous les enfants vers le nouveau modèle, dont trois-quarts des familles bruxelloises retireront d'emblée un profit: cette option est-elle réalisable? Elle espère que le Collège réuni se fonde sur des projections fiables.

La députée déplore la complexité du système proposé, qui ne lui apparaît pas plus lisible que la réglementation actuelle. Sera-t-il possible de le mettre en œuvre dans les délais serrés que le Collège réuni s'est laissé? À titre de comparaison, la Flandre – dont le modèle des prestations familiales est pourtant moins complexe – lançait dès avril 2016 le développement de l'application informatique dédiée, pour que celle-ci soit opérationnelle au 1er janvier 2019, soit deux ans et neuf mois plus tard.

Le Conseil d'État conteste, dans son observation 4, que la Cocom soit compétente pour subordonner à la fréquentation de l'enseignement maternel l'octroi d'un supplément d'âge annuel aux enfants âgés de trois à six ans. La députée approuve néanmoins ce mécanisme qui incite à une scolarisation précoce, dont on sait qu'elle est particulièrement profitable aux enfants issus de familles rencontrant des difficultés socioéconomiques.

A contrario, l'oratrice ne peut ratifier les nombreuses habilitations conférées au Collège réuni, qui lui semblent contrarier le principe de légalité: ces délégations soustraient nombre d'éléments au contrôle de l'Assemblée réunie; or, ce contrôle est essentiel dans une démocratie.

La députée voudrait savoir quels motifs ont déterminé les seuils de revenus fixés dans le projet, quel sera l'impact financier du basculement généralisé, selon quel calendrier l'application informatique sera lancée et quelles suites ont été réservées aux observations du Conseil d'État.

Mme Viviane Teitelbaum conteste les délais que le Collège réuni impose au travail de la commission: les députés n'ont disposé du projet que cinq jours avant son examen, alors qu'il s'agit d'un des textes emblématiques de cette législature.

Ces réserves formulées, la députée signale que son groupe est globalement satisfait par les principes sous-tendant le modèle proposé: un montant de base

liggen : een hoog basisbedrag, vergelijkbaar met wat in de andere deelentiteiten werd beslist ; een volledige overschakeling tegen 2026 naar het nieuwe systeem, met behoud van de rechten intussen, zodat - nu in tegenstelling tot de door andere entiteiten gekozen optie - kinderen geboren voor of na 1 januari 2020 op dezelfde manier zullen worden behandeld na 2026 ; de universaliteit van de kinderbijslag (inkomensafhankelijke bijslag heeft het nadeel dat ze de doelgroep stigmatiseren en het risico op werkloosheidsvallen vergroten) ; de afschaffing van de geboorterangen.

Wat dit laatste punt betreft, herinnert de volksvertegenwoordigster eraan dat de afschaffing van de geboorterang een oude claim van haar fractie is, gebaseerd op het principe dat alle kinderen gelijk zijn. De natalistische logica die ten grondslag ligt aan de toekenning van stijgende toelagen volgens de geboorterang is verouderd en staat haaks op de feiten : alle onderzoeken tonen aan dat het eerste kind meer kost dan het tweede (het budget van eenoudergezin moet stijgen met 21 % bij de eerste geboorte en met 18 % voor het tweede (respectievelijk met 16 en 15 % voor een koppel) om dezelfde levensstandaard te behouden).

De spreekster merkt echter op dat deze zelfde rangen, die uit het ontworpen artikel 7 waren verwijderd, opnieuw in artikel 9 zijn opgenomen, waardoor de hoogte van de sociale toeslag schommelt naargelang het aantal kinderen. De inkomensgrenzen waarnaar in dit artikel wordt verwezen, gelden uiteindelijk voor ongeveer 70 % van de Brusselse gezinnen, zodat de terugkeer van de rangen grotendeels behouden blijft. Het is waar dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest enerzijds gekenmerkt wordt door een groter aandeel grote gezinnen dan in de andere entiteiten (21,17 % van de grote gezinnen, terwijl het nationale gemiddelde 15,52 % bedraagt) en anderzijds door een armoedepercentage van 29,7 % (tegenover 18 % in het Waals Gewest en 10 % in Vlaanderen). De volksvertegenwoordigster juicht de specifieke steun aan de meest kwetsbare gezinnen dus toe, maar ziet niet in waarom bijvoorbeeld een kind uit een gezin met een laag inkomen minder uitkeringen zal ontvangen als hij of zij enig kind is dan wanneer hij of zij deel uitmaakt van een gezin met meerdere kinderen, terwijl het eerste kind in elk gezin meer kost.

Aangezien Brussel bovendien een groot deel (25,09 %) kinderen telt die in eenoudergezinnen worden opgevoed, waarvan bijna 80 % een bruto jaarinkomen heeft van minder dan 31.000 euro, is de spreekster blij dat het ontwerp rekening houdt met het specifieke karakter van eenoudergezinnen, waarvan zij een kenmerk benadrukt : in 86 % van de gevallen is een vrouw gezinshoofd.

De volksvertegenwoordigster vraagt waarom het Verenigd College, terwijl het de aanbevelingen van de Raad van State niet heeft opgevolgd over een jaarlijkse premie

élevé, comparable à ce qui a été décidé dans les autres entités fédérées ; un basculement complet d'ici 2026 dans le nouveau système, avec maintien des droits dans l'intervalle, de sorte que – contrairement cette fois à l'option retenue par d'autres entités – les enfants nés avant ou après le 1er janvier 2020 seront traités de la même manière après 2026 ; l'universalité des allocations familiales (des prestations conditionnées aux revenus ont pour inconvénient de stigmatiser le public cible et augmentent le risque de piège à l'emploi) ; la suppression des rangs de naissance.

S'agissant de ce dernier point, la députée rappelle que la suppression des rangs de naissance est une revendication portée de longue date par son groupe, en vertu du principe selon lequel un enfant égale un enfant. La logique nataliste qui fondait l'octroi d'allocations croissantes selon le rang de naissance est obsolète et en opposition directe avec les faits : toutes les études montrent en effet que le premier enfant coûte le plus cher que le deuxième (le budget d'une famille monoparentale doit augmenter de 21 % à la première naissance et de 18 % pour la seconde (respectivement de 16 et 15 % pour un couple) afin de conserver le même train de vie).

L'intervenante observe toutefois que ces mêmes rangs, supprimés à l'article 7 en projet, sont rétablis à l'article 9, qui fait fluctuer le montant du supplément social à raison du nombre d'enfants. Les plafonds de revenus visés à cet article couvrant finalement 70 % des familles bruxelloises, le retour des rangs est donc largement maintenu. Il est vrai que la Région de Bruxelles-Capitale se singularise, d'une part, par une proportion de grandes familles plus élevée que dans les autres entités (21,17 % de familles nombreuses, alors que la moyenne nationale est de 15,52 %) et, d'autre part, par un taux de pauvreté de 29,7 % (contre 18 % en Région wallonne et 10 % en Flandre). La députée salue donc les aides spécifiques allouées aux familles les plus précaires mais n'aperçoit pas pourquoi, par exemple, un enfant d'une famille à faibles revenus touchera moins d'allocations s'il est enfant unique que s'il fait partie d'une fratrie alors que, dans toute famille, le premier enfant coûte plus cher.

Par ailleurs, Bruxelles comptant une forte proportion (25,09 %) d'enfants élevés dans des familles monoparentales qui, pour près de 80 % d'entre elles, disposent de revenus annuels brut inférieurs à 31.000 euros, l'oratrice se réjouit que le projet prenne en compte la spécificité des familles monoparentales, dont elle souligne une caractéristique : dans 86 % des cas, ces familles ont une femme à leur tête.

La députée demande pourquoi le Collège réuni, alors qu'il n'a pas suivi les recommandations du Conseil d'État sur une prime annuelle conditionnée à la fréquentation

die onderworpen is aan de voorwaarde dat het kind naar een kleuterschool gaat, in tegenstelling tot het Vlaamse model, niet de stap heeft gezet om in een aanvullende bijslag te voorzien voor wie de kinderen onder zijn hoede heeft. Een dergelijk systeem zou een essentieel instrument zijn om het ouderschap te ondersteunen, gezien het probleem van de toegankelijkheid van kinderdagverblijven in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, ten voordele van alle gezinnen en meer bepaald van vrouwen.

De spreekster vraagt zich af hoe het deel van de begroting dat wordt toegewezen aan de gezinsbijslag dat de federale dotatie overschrijdt, gefinancierd zal worden. Hoe zijn de begrotingsprojecties opgesteld en tot op welke datum gaan zij ?

De volksvertegenwoordigster maakt zich zorgen over mogelijke belemmeringen voor de intergewestelijke mobiliteit : geldt de *standstill* ook voor Waalse of Vlaamse kinderen die vóór 1 januari 2020 geboren zijn en zich in Brussel komen vestigen ? Wordt die kwestie in een protocolakkoord geregeld ?

Tot slot herinnert de spreekster eraan dat de kinderbijslag voor haar fractie niet in de eerste plaats een instrument mag worden in de strijd tegen armoede, maar hoofdzakelijk een ondersteuning van ouderschap moet blijven.

De heer Paul Delva geeft een opsomming van de punten op basis waarvan zijn fractie van plan was het door het Verenigd College ingediende model van gezinsbijslag te evalueren : kinderbijslag met een hoog basisbedrag, om concurrentie met de buurgewesten te voorkomen en de uittocht uit Brussel tegen te gaan ; adequate sociale toeslagen, op basis van de inkomsten, om tegemoet te komen aan de situatie van kinderen die in armoede of op de armoedegrens zijn opgevoed ; dat geen enkel gezin zijn huidige bijslag ziet afnemen zodra het nieuwe systeem van kracht wordt, om de sociale cohesie niet in gevaar te brengen ; en tot slot dat elke budgettaire waaghalzerij wordt vermeden : het systeem moet op de lange termijn financieel haalbaar zijn. De volksvertegenwoordiger is blij dat aan al die criteria wordt voldaan.

De spreker stelt vast dat het Brusselse model op verschillende punten verschilt van het model dat door Vlaanderen wordt gehanteerd, met name wat betreft het kraamgeld : in Brussel is dat aanzienlijk lager vanaf het tweede kind, terwijl het bedrag ervan in het Vlaamse systeem onveranderlijk is. Een ander verschil, genoemd door mevrouw Liesbet Dhaene, is het gebrek aan sociale toeslagen voor gezinnen met een inkomen tussen 45.000 en 60.000 euro. Het basisbedrag is ook lager in Brussel.

Toch beantwoordt het voorgestelde model, naar de maatstaf van de beschikbare middelen en rekening houdend

d'une école maternelle, n'a pas franchi le pas, à l'encontre du modèle flamand, de prévoir un complément de prestation pour la garde d'enfants. Un tel dispositif formerait un outil essentiel d'aide à la parentalité, vu le problème d'accessibilité des crèches en Région de Bruxelles-Capitale, au profit de toutes les familles et, plus spécifiquement encore, des femmes.

L'intervenante s'interroge sur la manière dont sera financée la part du budget alloué aux prestations familiales dépassant la dotation fédérale. Comment les projections budgétaires ont-elles été établies et jusqu'à quelle date portent-elles ?

La députée s'inquiète d'éventuelles entraves à la mobilité interrégionale : le *standstill* s'applique-t-il également aux enfants wallons ou flamands nés avant le 1er janvier 2020 qui viendraient s'établir sur le territoire bruxellois ? Un protocole d'accord règle-t-il cette question ?

L'oratrice conclut en rappelant que, pour son groupe, les allocations familiales ne peuvent pas devenir au premier chef un outil de lutte contre la pauvreté ; elles doivent rester en ordre principal une aide à la parentalité.

M. Paul Delva énumère les points sur la base desquels son groupe entendait évaluer le modèle de prestations familiales soumis par le Collège réuni : des allocations familiales au montant de base élevé, pour obvier à une concurrence avec les régions voisines et contribuer à freiner l'exode bruxellois ; des suppléments sociaux adéquats, sur la base des revenus, pour répondre à la situation des enfants élevés dans la pauvreté ou au seuil de celle-ci ; qu'aucune famille ne voie ses allocations actuelles minorées une fois entré en vigueur le nouveau régime, afin de ne pas nuire à la cohésion sociale ; enfin, que tout aventurisme budgétaire soit évité : il doit être assuré que, sur le long terme, le système est finançable. Le député se réjouit que tous ces critères soient rencontrés.

L'orateur relève que, sous plusieurs aspects, le modèle bruxellois diffère de celui retenu par la Flandre, notamment en ce qui concerne l'allocation de naissance : à Bruxelles, elle est sensiblement inférieure à partir du deuxième enfant, alors que son montant est invariable dans le système flamand. Une autre différence, évoquée par Mme Liesbet Dhaene, est l'absence de suppléments sociaux pour les familles dont les revenus se situent entre 45.000 et 60.000 euros. Le montant de base est également inférieur à Bruxelles.

Toutefois, à l'aune des moyens disponibles, et vu les spécificités de la sociologie bruxelloise, le modèle proposé

met de specifieke kenmerken van de Brusselse sociologie, aan de verwachtingen van de volksvertegenwoordiger en het is met enthousiasme dat zijn fractie het zal steunen.

De heer Arnaud Verstraete herinnert eraan dat niet alle Vlaamse partijen de defederalisering van de gezinsbijslag wilden : zijn partij was er tegen.

Net als mevrouw Viviane Teitelbaum bekritiseert hij de late indiening van de verschillende documenten die nodig zijn voor de behandeling van dit ontwerp bij de volksvertegenwoordigers.

De volksvertegenwoordiger verwijst naar de opmerkingen van de heer Alain Maron over de overeenkomsten en verschillen tussen het onderzochte model en het model dat in 2017 door hun fracties werd voorgesteld.

De spreker merkt op dat, in tegenstelling tot wat sommigen beweerden, de studie van het Brussels Studies Institute concludeert dat het door het Verenigd College gekozen systeem geen significante invloed zal hebben op kinderarmoede. Het Verenigd College stelt dat de onderzochte steekproef te klein is ; waarom zou men in dit geval niet eerder een meer representatieve studie laten uitvoeren ? De enige objectieve gegevens die tot nu toe beschikbaar zijn, tonen echter aan dat de kans om een doeltreffend instrument voor armoedebestrijding op te zetten, niet is aangegrepen. Dat Famiris op zijn website het tegenovergestelde beweert, is in de ogen van de volksvertegenwoordiger, die eist dat deze mededeling, die hij oneerlijk noemt, wordt geschrapt, dan ook volstrekt ongepast. Bovendien wordt het nieuwe model gepresenteerd alsof het is aangenomen (er is zelfs een simulator), terwijl de Verenigde Vergadering zich nog niet heeft uitgesproken ! Die miskenning van de scheiding der machten lijkt hem bijzonder ongelukkig.

In bovengenoemde studie werden verschillende scenario's vergeleken, naargelang het basisbedrag 130, 140 of 150 euro is, en werd geconcludeerd « *dat het scenario 130 door de hogere sociale toeslagen minder geld kost maar even goed presteert als het scenario 140 ; het scenario 150 is het meest effectief maar door de hoge kostprijs weinig efficiënt* ». Nochtans heeft het Verenigd College voor de laatste optie gekozen : hoe rechtvaardigt het die politieke keuze ? Waarom werd de voorkeur gegeven aan een hoog basisbedrag en werd bijgevolg opgegeven om meer te strijden tegen kinderarmoede – met een ongewijzigd budget ?

Bovendien is dit scenario ook in strijd met het beginsel van begrotingsneutraliteit : volgens het Brussels Studies Institute en de verklaringen van de collegeleden die belast zijn met financiën bij de bespreking van de GGC-begrotingen voor 2019, zal het gekozen model een extra 30 miljoen euro per jaar vergen. De begrotingsprojecties die onlangs naar de volksvertegenwoordigers werden gestuurd,

rencontre les attentes du député et c'est avec enthousiasme que son groupe le soutiendra.

M. Arnaud Verstraete rappelle que tous les partis flamands ne souhaitaient pas la défédéralisation des prestations familiales : le sien y était opposé.

À l'instar de Mme Viviane Teitelbaum, l'orateur fustige la tardiveté avec laquelle les différents documents nécessaires à l'examen du présent projet ont été portés à la connaissance des députés.

Le député renvoie aux remarques de M. Alain Maron sur les similitudes et les dissemblances entre le modèle à l'examen et celui proposé en 2017 par leurs groupes.

L'orateur relève que, contrairement à ce que d'aucuns ont prétendu, l'étude du Brussels Studies Institute conclut que le système retenu par le Collège réuni n'aura aucun impact significatif sur la pauvreté infantile. Le Collège réuni argue que l'échantillon étudié est trop restreint ; dans ce cas, pourquoi n'avoir pas commandité plus tôt une étude plus représentative ? Toujours est-il que les seules données objectives disponibles à ce jour montrent que l'opportunité de mettre en place un outil efficace de lutte contre la pauvreté n'a pas été saisie. Que Famiris prétende le contraire sur son site internet est donc totalement déplacé, aux yeux du député, qui exige la suppression de cette communication qu'il qualifie de malhonnête. En outre, le nouveau modèle y est présenté comme étant adopté (il y a même un simulateur), alors que l'Assemblée réunie ne s'est pas encore prononcée ! Cette méconnaissance de la séparation des pouvoirs lui paraît particulièrement fâcheuse.

L'étude précitée compare différents scénarios, selon que le montant de base s'élève à 130, 140 ou 150 euros, et concluait « *que le scénario 130, en raison des suppléments sociaux plus élevés, coûte moins cher mais donne d'aussi bons résultats que le scénario 140 ; le scénario 150 est le plus efficace, mais est peu efficient en raison du coût plus élevé* ». C'est pourtant cette dernière option qu'a retenue le Collège réuni : comment ce dernier justifie-t-il ce choix politique ? Pourquoi avoir privilégié un montant de base élevé et, partant, avoir renoncé à lutter davantage – à moyens budgétaires inchangés – contre la pauvreté infantile ?

De surcroît, ce scénario est également contraire au principe de neutralité budgétaire : selon le Brussels Studies Institute, ainsi que les déclarations des membres du Collège réuni chargés des finances lors de la discussion des budgets de la Cocom pour l'année 2019, le modèle retenu nécessitera 30 millions d'euros supplémentaires par an. Les projections budgétaires récemment transmises aux députés

schetsen een heel ander beeld. Waar ligt de waarheid? De leden van de Verenigde Vergadering moeten zich kunnen uitspreken op basis van betrouwbare informatie!

De mogelijke gevolgen van de vertraging in de behandeling van het dossier over de gezinsbijslag door het Verenigd College zijn een punt van zorg voor de volksvertegenwoordiger: zal de IT-tool vroeg genoeg klaar zijn om te worden getest? Wanneer vindt die testfase plaats en hoe lang duurt die? Wat als die tool op 1 januari 2020 niet operationeel is: is er een « plan B »?

De spreker vraagt zich af waarom het recht op kinderbijslag niet automatisch wordt toegekend: waarom is dat alleen op aanvraag verschuldigd? En waarom verjaart dit recht na drie jaar, met een verbod voor de fondsen om geen gebruik te maken van die verjaringstermijn? Is het niet denkbaar dat het recht niet definitief verloren gaat, maar alleen voor de periode voorafgaand aan de laattijdige aanvraag?

Waarom wordt in het ontwerp bepaald dat de kinderbijslag in principe aan de « moeder » wordt betaald? Het commissielid is van mening dat een genderneutrale term de voorkeur verdient.

De volksvertegenwoordiger sluit zich ook aan bij de opmerkingen van mevrouw Viviane Teitelbaum over de beslissing om de sociale toeslag te verhogen volgens het aantal kinderen, ondanks het feit dat het eerste kind het duurst is en onderschrijft de vragen over de stappen die gezinnen moeten nemen en de impact van het in aanmerking nemen van het kadastrale inkomen.

*
* *

Collegelid Céline Fremault legt uit dat de beslissing om, gelet op de beschikbare middelen, het hoogst mogelijke basisbedrag toe te kennen een politieke keuze is. Het systeem van verworven rechten handhaaft het niveau van sociale bescherming voor de Brusselse gezinnen die vóór 1 januari 2020 hogere kinderbijslag ontvingen. Als het oude systeem voordeliger is, zullen de bijslagtrekkenden dat bedrag blijven ontvangen.

Een verlaging van het basisbedrag van 10 euro voor kinderen geboren vóór 1 januari 2020 leidt tot een besparing van 30 miljoen euro in 2020 (dat model maakt het mogelijk om 40 miljoen euro te besparen terwijl het bedrag van de verworven rechten met 10 miljoen euro toeneemt). Aangezien alleen kinderen die in 2020 geboren zijn recht hebben op het bedrag van 150 euro, wat een toename van 2 miljoen euro met zich meebrengt, zullen bijna uitsluitend de bedragen van het overgangsmodel worden toegekend. Dat bedrag van 2 miljoen euro wordt als volgt berekend: aantal kinderen dat per jaar in Brussel

dressent une tout autre image. Où se situe la vérité? Les membres de l'Assemblée réunie doivent pouvoir se prononcer sur la base d'une information fiable!

Les conséquences éventuelles du retard accumulé par le Collège réuni dans le traitement du dossier des prestations familiales inquiètent le député: l'outil informatique sera-t-il prêt suffisamment tôt que pour pouvoir être testé? Quand se déroulera cette phase de test et combien de temps durera-t-elle? *Quid* si cet outil n'est pas opérationnel au 1er janvier 2020: un « plan B » est-il prévu?

L'orateur s'interroge sur l'absence d'automatisme du droit aux allocations familiales: pourquoi ne sont-elles dues que sur demande? Et pourquoi ce droit se prescrit-il par trois ans, avec interdiction aux caisses de ne pas se prévaloir de cette prescription? Ne pourrait-on envisager que le droit ne soit pas perdu définitivement, mais seulement pour la période antérieure à la demande tardive?

Pourquoi le projet dispose-t-il que les allocations familiales sont en principe payées à « la mère »? Le commissaire estime qu'un vocable neutre du point de vue du genre eût été préférable.

Le député se joint par ailleurs aux remarques de Mme Viviane Teitelbaum sur la décision d'augmenter le supplément social en fonction du nombre d'enfants, en dépit du fait que le premier enfant est le plus onéreux et fait siennes les questions sur les démarches à accomplir par les familles et sur l'impact de la prise en compte des revenus cadastraux.

*
* *

La membre du Collège réuni Céline Fremault explique que la décision d'octroyer le montant de base le plus élevé possible eu égard au budget disponible est un choix politique. Le régime des droits acquis maintient le niveau de protection sociale des familles bruxelloises qui, avant le 1er janvier 2020, bénéficiaient d'allocations familiales plus élevées. Si l'ancien système est plus avantageux, les allocataires continueront de percevoir ce montant.

Une diminution du montant de base de 10 euros pour les enfants nés avant le 1er janvier 2020 engendrera une économie de 30 millions d'euros en 2020 (ce modèle permet d'économiser 40 millions d'euros alors que le montant des droits acquis augmente de 10 millions d'euros). Étant donné que seuls les enfants nés en 2020 ont droit au montant de 150 euros, ce qui génère un surcoût de 2 millions d'euros, ce sont presque exclusivement les montants du modèle transitoire qui seront octroyés. Ce montant de 2 millions d'euros est calculé comme suit: nombre d'enfants nés par année à Bruxelles (environ 1.100) x 150 x 12. Davantage

wordt geboren (ongeveer 1.100) x 150 x 12. Meer gezinnen zouden baat hebben bij het huidige federale systeem als er extra besparingen op het basisbedrag zouden worden gerealiseerd, waardoor het verschil tussen de twee modellen en dus het totale bedrag van de verworven rechten zou toenemen.

In het huidige federale systeem worden leeftijdstoelagen toegekend op basis van leeftijdscategorieën: 6 tot 11 jaar, 12 tot 17 jaar en 18 tot 24 jaar. Het Brusselse model voorziet in een eerste verhoging van het bedrag van de kinderbijslag op 12-jarige leeftijd, wanneer kinderen meestal starten in het secundair onderwijs. Bovendien zouden meer gezinnen profiteren van het systeem van de verworven rechten als de kinderen van 12 tot 14 jaar in het nieuwe model geen toeslag zouden krijgen, omdat het federale systeem dan voordeliger zou zijn. Het gaat voornamelijk om gezinnen met een werkloze rechthebbende of met een jaarinkomen tussen 31.000 en 45.000 euro. De toeslag voor kinderen van 18 tot 24 jaar is beperkt tot 10 euro omdat de kinderbijslag voor de meeste gezinnen met een laag jaarinkomen hoger is in de nieuwe regeling.

De schoolpremie van 20 euro wordt betaald voor kinderen in het eerste en tweede jaar van de kleuterschool om ouders aan te moedigen hen in te schrijven in het kleuteronderwijs. Die premie is alleen bedoeld om gezinnen te compenseren voor de kosten van het onderwijs van hun kinderen.

De Raad van State heeft geen enkele opmerking gemaakt over artikel 7, eerste lid, onder b) van het ontwerp, dat voorziet in een basiskinderbijslag, verhoogd met 170 euro voor kinderen van 18 tot 24 jaar die zijn ingeschreven in het hoger onderwijs. Anderzijds geeft hij opmerkingen over artikel 25, § 1, tweede lid, dat het Verenigd College toestaat om de toekenning van kinderbijslag aan kinderen jonger dan 18 jaar afhankelijk te stellen van de inschrijving in een schoolinrichting, terwijl dat recht in principe onvoorwaardelijk is tot en met 31 augustus van het jaar waarin zij die leeftijd bereiken. Die bepaling, die bestaat in de Algemene Kinderbijslagwet (AKBW), is een eenvoudige bevoegdheid om voortijdig schoolverlaten te bestrijden. Het behoud ervan in het huidige ontwerp leidt dus niet tot sociale achteruitgang.

De beslissing om de bedragen van de in artikel 9 bedoelde sociale toeslagen te variëren naargelang het aantal rechtgevendende kinderen, is een politieke keuze die erop gericht is meer steun te verlenen aan gezinnen met de zwaarste gezinslast. Zonder die maatregel zou het nieuwe kinderbijslagmodel het risico op armoede verhogen, temeer daar het systeem van de rangen, dat onder de huidige federale wetgeving een verhoging van het bedrag van de basiskinderbijslag garandeert wanneer het aantal kinderen toeneemt, wordt afgeschaft. In tegenstelling tot het huidige systeem variëren de bedragen die worden toegekend op

de families seraient avantagées par le régime fédéral actuel si une économie supplémentaire était faite sur le montant de base, ce qui augmenterait la différence entre les deux modèles et donc le montant total des droits acquis.

Dans le régime fédéral actuel, des suppléments d'âge sont octroyés sur la base de catégories d'âge: 6 à 11 ans, 12 à 17 ans et 18 à 24 ans. Le modèle bruxellois prévoit une première augmentation du montant des allocations familiales à 12 ans, qui est l'âge auquel les enfants entrent généralement dans l'enseignement secondaire. De plus, davantage de familles bénéficieraient du dispositif des droits acquis si les enfants âgés de 12 à 14 ans ne percevaient pas de supplément dans le nouveau modèle, parce que le régime fédéral serait alors plus avantageux. Il s'agit principalement des familles avec un attributaire chômeur ou des revenus annuels qui se situent entre 31.000 et 45.000 euros. Le supplément pour les enfants âgés de 18 à 24 ans se limite à 10 euros parce que les allocations familiales perçues par la plupart des familles avec des faibles revenus annuels sont plus élevées dans le nouveau régime.

La prime de rentrée scolaire de 20 euros est versée aux enfants de première et de deuxième maternelle afin d'inciter les parents à les inscrire dans l'enseignement maternel. Elle vise seulement à compenser les frais à charge des familles pour l'éducation de leurs enfants.

Le Conseil d'État n'a fait aucune observation sur l'article 7, alinéa 1er, b), du projet qui prévoit une allocation familiale de base majorée de 170 euros pour les enfants âgés de 18 à 24 ans inscrits dans l'enseignement supérieur. En revanche, il émet des remarques sur l'article 25, § 1er, alinéa 2, qui autorise le Collège réuni à lier l'octroi des allocations familiales aux enfants n'ayant pas encore atteints l'âge de 18 ans à une inscription scolaire, alors que ce droit est en principe inconditionnel jusqu'au 31 août de l'année au cours de laquelle ils atteignent cet âge. Cette disposition, qui existe dans la Loi générale relative aux allocations familiales (LGAF), est une simple faculté qui vise à lutter contre le décrochage scolaire. Son maintien dans le présent projet n'entraîne donc aucun recul social.

La décision de faire varier les montants des suppléments sociaux visés à l'article 9 en fonction du nombre d'enfants bénéficiaires est un choix politique qui vise à soutenir de manière accentuée les familles avec la charge familiale la plus lourde. Sans cette mesure le nouveau modèle d'allocations familiales augmenterait le risque de pauvreté, d'autant plus que le mécanisme de rang, qui dans le cadre de la législation fédérale actuelle garantit une hausse du montant des allocations familiales de base quand le nombre d'enfants augmente, est supprimé. À la différence du régime actuel, les montants octroyés en fonction du nombre

basis van het aantal kinderen alleen volgens leeftijd en niet volgens de chronologie van de geboorten. Het is dus geen rangensysteem.

De basisbedragen die in dit ontwerp worden voorzien voor een eerste kind (150 euro voor nieuwe geboorten en 140 euro voor de andere) zijn aanzienlijk hoger dan die in de huidige federale wetgeving, die variëren van 95,80 euro tot 125,09 euro afhankelijk van de leeftijd van het kind. Het Verenigd College heeft er dus de voorkeur aan gegeven om speciale steun te bieden aan categorieën van kinderen die meer aandacht nodig hebben, in de plaats van in leeftijdsgebonden toeslagen voor enige kinderen te voorzien tijdens de overgangperiode of in een sociale toeslag voor enige kinderen in een gezin met een jaarinkomen tussen 31.000 en 45.000 euro. Bovendien blijkt uit het wetenschappelijk onderzoek dat FAMIFED in 2014 in samenwerking met het Centrum Deleek van de Universiteit Antwerpen heeft uitgevoerd, dat de toegekende steun niet voldoende is wanneer de grootte van het gezin toeneemt. Het Verenigd College heeft er daarom voor gekozen om de beschikbare begrotingsmiddelen toe te wijzen aan de Brusselse gezinnen die ze het meest nodig hebben, terwijl het een hoog basisbedrag ter beschikking stelt dat niet moet onderdoen voor de andere deelgebieden.

Het bedrag van de kinderbijslag voor een enig kind in een eenoudergezin met een jaarinkomen van minder dan 31.000 euro is hoger in het nieuwe model. Het Verenigd College heeft dus besloten geen toeslag toe te kennen naargelang het een eenoudergezin betreft of niet. Het behoudt echter die toeslag wanneer het eenoudergezin twee of drie rechtgevend kinderen telt.

De nieuwe regeling is voordeliger voor eenoudergezinnen met een jaarinkomen tussen 31.000 en 45.000 euro. Dat verschil wordt verklaard door het hogere basisbedrag voor enige kinderen en door de sociale toeslagen voor gezinnen met twee kinderen (25 euro per rechtgevend kind) en gezinnen met drie kinderen (72 euro per rechtgevend kind), die gemiddeld respectievelijk 26 euro en 39 euro extra kinderbijslag per maand ontvangen.

Een werkgroep binnen Iriscare houdt zich bezig met de studie, analyse en implementatie van een KI-test, die gezinnen categoriseert op basis van het kadastrale inkomen dat voor andere doeleinden wordt gebruikt. Een mogelijkheid zou zijn om de test toe te passen die in Vlaanderen wordt gebruikt, waar het drievoud van het geïndexeerde kadastrale inkomen uit gebouwen die voor andere doeleinden worden gebruikt niet meer dan 20 % van het jaarlijkse gezinsinkomen mag bedragen, met uitzondering van het kadastrale inkomen; volgens de analyses van het CSB (Centrum voor Sociaal Beleid Herman Deleek) identificeert deze test 6 % van de gezinnen die recht hebben op sociale toeslagen. Zo kan vanaf 1 januari 2021 een

d'enfants varient uniquement en fonction de l'âge et non en fonction de la chronologie des naissances. Il ne s'agit dès lors pas d'un système de rang.

Les montants de base prévus dans le présent projet pour un premier enfant (150 euros pour les nouvelles naissances et 140 euros pour les autres) sont considérablement plus élevés que ceux prévus dans la législation fédérale actuelle, qui varient de 95,80 euros à 125,09 euros en fonction de l'âge de l'enfant. Le Collège réuni a donc préféré accorder une aide particulière à des catégories d'enfants nécessitant une plus grande attention plutôt que de prévoir des suppléments liés à l'âge pour les enfants uniques pendant la période transitoire ou un supplément social pour les enfants uniques d'un ménage dont les revenus annuels se situent entre 31.000 et 45.000 euros. De plus, il ressort de l'enquête scientifique menée par FAMIFED en 2014 en collaboration avec le Centre Deleek de l'université d'Anvers que l'aide accordée n'est pas suffisante lorsque la taille de la famille augmente. Le Collège réuni a donc choisi d'allouer les moyens budgétaires disponibles aux familles bruxelloises qui en ont le plus besoin, tout en prévoyant un montant de base élevé qui tient la comparaison avec les autres entités fédérées.

Le montant des allocations familiales pour un enfant unique élevé dans une famille monoparentale dont les revenus annuels n'atteignent pas 31.000 euros est supérieur dans le nouveau modèle. Le Collège réuni a donc décidé de ne pas accorder de supplément lié à au caractère monoparental de la famille. En revanche, il maintient ce supplément lorsque la famille monoparentale compte deux ou trois enfants bénéficiaires.

Le nouveau régime est plus avantageux pour les familles monoparentales dont les revenus annuels se situent entre 31.000 et 45.000 euros. Cette différence s'explique par le montant de base plus élevé pour les enfants uniques et par les suppléments sociaux pour les familles de deux enfants (25 euros par enfant bénéficiaire) et celles de trois enfants (72 euros par enfant bénéficiaire) qui reçoivent en moyenne respectivement 26 euros et 39 euros d'allocations familiales en plus par mois.

Un groupe de travail au sein d'Iriscare se charge de l'étude, de l'analyse et de l'implémentation d'un test RC qui catégorise les familles sur la base du revenu cadastral affecté à d'autres usages. Une possibilité serait d'appliquer le test en vigueur en Flandre où le triple du montant du revenu cadastral indexé des immeubles affectés à d'autres usages ne peut dépasser 20 % des revenus annuels du ménage, hors revenu cadastral; d'après les analyses du CSB (Centrum voor Sociaal Beleid Herman Deleek), ce test permet d'identifier 6 % des familles ayant droit à des suppléments sociaux. À partir du 1er janvier 2021, un ménage dont les revenus immobiliers seraient disproportionnellement élevés, pourrait ainsi ne plus avoir droit aux

gezin met een onevenredig hoog onroerend inkomen geen recht meer hebben op sociale toeslagen. Met kadastraal inkomen dat voor andere doeleinden wordt gebruikt, wordt het kadastraal inkomen uit onroerend goed bedoeld, met uitzondering van gezinswoningen en onroerend goed dat voor een zelfstandige activiteit wordt gebruikt.

In tegenstelling tot het «feitelijk gezin» wordt het «gezin» in dit ontwerp niet gedefinieerd. Met welk gezin moet dan rekening worden gehouden bij de berekening van het inkomen? Waarom wordt «gezin» niet gedefinieerd? In het ontwerp van ordonnantie wordt het begrip «jaarlijks gezinsinkomen» gebruikt. Het wordt gedefinieerd in artikel 3, 7° van dit ontwerp: het betreft «*het belastbaar inkomen, verbonden aan de uitgeoefende beroepsactiviteit en het belastbare vervangingsinkomen, voor aftrek van beroepskosten, met betrekking tot het fiscale jaar in kwestie, van de bijslagtrekkende, en, in voorkomend geval, van de echtgenoot met wie hij samenwoont of de persoon met wie hij een feitelijk gezin vormt [...]*». Deze definitie verwijst gedeeltelijk naar het «feitelijk gezin», zoals gedefinieerd in artikel 3, 6°. Bijgevolg moeten de verschillende artikelen waarin deze begrippen worden gebruikt, in samenhang en overeenkomstig de definities in artikel 3 worden gelezen. Er is geen tegenstrijdigheid tussen deze twee begrippen.

Het ontwerp van ordonnantie bepaalt dat de bedragen van de kinderbijslag worden berekend op basis van enerzijds het aantal rechtgevendende kinderen in een - al dan niet nieuw samengesteld - gezin en anderzijds op basis van het jaarlijks gezinsinkomen. Zo zijn de inkomensvoorwaarden voor de toekenning van sociale toeslagen van toepassing, ongeacht of het een nieuw samengesteld gezin is. Meer bepaald bepaalt het voorontwerp van ordonnantie dat het jaarlijks gezinsinkomen overeenkomt met het belastbaar inkomen van de bijslagtrekkende, alsook, in voorkomend geval, van de echtgenoot met wie hij samenwoont of de persoon met wie hij een feitelijk gezin vormt. Er wordt dus geen onderscheid gemaakt tussen gehuwde paren (samenwonende echtgenoten) en personen die een feitelijk gezin vormen (al dan niet wettelijk samenwonend). Het begrip feitelijk gezin is «geïmporteerd» uit het systeem van de AKBW. Bijgevolg worden de sociale toeslagen toegekend volgens de werkelijke welgesteldheid van het gezin, ongeacht de bestaande juridische banden, enerzijds tussen de volwassenen die het gezin vormen (echtgenoten, wettelijk samenwonenden of partners in een feitelijk gezin) en anderzijds tussen de bijslagtrekkende en de kinderen van de andere volwassene (stiefouder of niet). Bovendien maakt artikel 11 van het ontwerp het mogelijk om bij de berekening van de sociale toeslagen rekening te houden met de kinderen van verschillende bijslagtrekkenden en dus hogere bedragen te verkrijgen.

Die keuze wordt verklaard door de wens van het Verenigd College om toelagen toe te kennen aan degenen die ze het hardst nodig hebben. Als iemand met kinderen opnieuw een gezin vormt, zal zijn of haar echtgeno(o)t(e)

suppléments sociaux. Par revenu cadastral affecté à d'autres usages, on entend le revenu cadastral de biens immobiliers à l'exclusion de l'habitation familiale et du bien immobilier utilisé pour l'activité indépendante.

Contrairement au «ménage de fait», le «ménage» n'est pas défini dans le présent projet. De quel ménage doit-on alors tenir compte pour le calcul des revenus? Pourquoi le «ménage» n'est-il pas défini? La notion de revenus annuels du ménage est utilisée dans le projet d'ordonnance. Elle est définie à l'article 3, 7°, du présent projet: il s'agit «*des revenus imposables, liés à l'activité professionnelle exercée, ainsi que les revenus de remplacement imposables, avant déduction de toute charge professionnelle rattachés à un exercice fiscal donné, de l'allocataire, ainsi, le cas échéant, que de son conjoint avec lequel il cohabite ou de la personne avec laquelle il forme un ménage de fait [...]*». Cette définition se réfère pour partie au «ménage de fait», tel que défini à l'article 3, 6°. Dès lors, les différents articles qui utilisent ces notions doivent être lus conjointement et conformément aux définitions données à l'article 3. Il n'y a pas de contradiction entre ces deux notions.

Le projet d'ordonnance prévoit que les montants des allocations familiales sont calculés, d'une part, en fonction du nombre d'enfants bénéficiaires présents dans une famille, qu'elle soit ou non recomposée et, d'autre part, sur la base des revenus annuels du ménage. Ainsi, les conditions de revenus fixées pour l'octroi des suppléments sociaux s'appliquent que la famille soit recomposée au non. Plus précisément, le projet d'ordonnance prévoit que les revenus annuels du ménage correspondent aux revenus imposables de l'allocataire, ainsi que, le cas échéant, de son conjoint avec lequel il cohabite ou de la personne avec laquelle il forme un ménage de fait. Aucune distinction n'est donc opérée entre des couples mariés (les époux vivant ensemble) et des personnes formant un ménage de fait (qu'ils soient cohabitants légaux ou non). La notion de ménage de fait est «importée» du système de la LGAF. En conséquence, les suppléments sociaux sont octroyés en fonction de l'aisance réelle de la famille, indépendamment des liens juridiques existants, d'une part, entre les adultes composants la famille (époux, cohabitants légaux ou partenaires d'un ménage de fait) et, d'autre part, entre l'allocataire et les enfants de l'autre adulte (beau-parent ou non). De plus, l'article 11 du projet permet de prendre en compte les enfants de plusieurs allocataires pour le calcul des suppléments sociaux, et donc d'obtenir des montants plus élevés.

Ce choix s'explique par la volonté du Collège réuni d'octroyer les allocations aux personnes qui en ont le plus besoin. Si une personne avec enfants se remet en ménage, son conjoint contribuera financièrement, sauf preuve

financieel bijdragen in de kosten van het huishouden, tenzij het tegendeel wordt bewezen. Daarom was het onmogelijk om er op de een of andere manier een absoluut recht van te maken. In een arrest van 18 februari 2008 oordeelde het Hof van Cassatie overigens het volgende: « *Onder «feitelijk gezin» wordt het samenwonen van twee personen verstaan die noch echtgenoten noch bloed- of aanverwanten tot en met de derde graad zijn, maar in onderling overleg hun huishouden helemaal of op zijn minst hoofdzakelijk regelen door hun respectieve financiële of andere bestaansmiddelen, eventueel zelfs maar gedeeltelijk, samen te voegen* ». Het voegt eraan toe: « *de omstandigheid dat een van de samenwonenden niet over inkomsten beschikt, sluit het bestaan van een feitelijk gezin niet uit* ». Volgens het Hof van Cassatie moeten beide ouders van een gezin dus niet elk een inkomen hebben om aan te nemen dat zij een feitelijk gezin vormen, aangezien samenwonen kan plaatsvinden voor zover de leden van het gezin hun andere middelen bundelen.

Als een persoon opnieuw een gezin vormt en daadwerkelijk bijdraagt aan de uitgaven van het gezin, worden de sociale toeslagen berekend op basis van het jaarinkomen van het gezin. Een persoon kan niet worden verboden om terug een gezin te vormen en bij te dragen in de uitgaven daarvan. Omgekeerd, aangezien het begrip gezin een feitelijk begrip is, zal het van geval tot geval worden bekeken. Als de persoon die opnieuw een gezin vormt niet bijdraagt aan het gezinsinkomen, is het aan de kinderbijslagfondsen om te bepalen of het om een feitelijk gezin gaat of niet.

Hoe kunnen de rechten van een kind op kinderbijslag geïndividualiseerd worden? Het analyseren van de financiële situatie van het gezin door zich uitsluitend te richten op de bijslagtrekkende ouder zou in veel situaties ongepast zijn en zou aanzienlijke kosten met zich meebrengen. Het Collegelid wijst erop dat dit debat betrekking heeft op sociale toeslagen van 10 euro die aan eenoudergezinnen worden toegekend. De bedragen van de basiskinderbijslag blijven ongewijzigd.

Dit ontwerp van ordonnantie is van toepassing op kinderen die wegens hun woonplaats in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad recht hebben op kinderbijslag volgens het Brusselse systeem. Het systeem van verworven rechten heeft enkel betrekking op kinderen die op het moment van de overgang van het huidige model naar het nieuwe Brusselse model in Brussel kinderbijslag ontvangen, dat wil zeggen op 1 januari 2020; het garandeert dat de bijslagen die zij zullen ontvangen niet lager zullen zijn dan die welke zij in het oude systeem ontvangen. Daarnaast worden in het samenwerkingsakkoord van 6 september 2017 de aanknopingspunten vastgelegd om te bepalen welk deelgebied bevoegd is voor de gezinsbijslag. Een kind dat kinderbijslag ontvangt in één deelgebied en naar een ander deelgebied verhuist, ontvangt niet hetzelfde bedrag

contraire, aux dépenses du ménage. C'est la raison pour laquelle il était impossible d'en faire un droit absolu dans un sens ou dans l'autre. La Cour de cassation a d'ailleurs jugé, dans un arrêt du 18 février 2008, que « *le ménage de fait s'entend de la cohabitation de deux personnes qui, n'étant ni conjoints ni parents ou alliés jusqu'au troisième degré inclusivement, règlent de commun accord et complètement ou, à tout le moins, principalement les questions ménagères en mettant en commun, fût-ce partiellement, les ressources respectives, financières ou autres* ». Elle ajoute que « *la circonstance que l'un des cohabitants ne bénéficie pas de revenus n'exclut pas l'existence d'un ménage de fait* ». Selon la Cour de cassation, les deux parents d'un ménage ne doivent donc pas chacun disposer de revenus pour considérer qu'ils forment un ménage de fait, une cohabitation pouvant avoir lieu pour autant que les membres du ménage mettent en commun leurs autres ressources.

Si une personne se remet en ménage et qu'elle contribue réellement aux dépenses du ménage, les suppléments sociaux seront calculés sur la base des revenus annuels du ménage. On ne pouvait interdire à une personne de se remettre en ménage et de contribuer aux dépenses de celui-ci. Inversement, le ménage étant une notion de fait, il sera examiné au cas par cas. Si la personne qui se remet en ménage ne contribue pas aux revenus du ménage, il appartiendra aux caisses d'allocations familiales de déterminer s'il s'agit ou non d'un ménage de fait.

Comment individualiser les droits aux allocations familiales d'un enfant? Analyser la situation financière de la famille en se focalisant uniquement sur le parent allocataire serait inadapté dans nombre de situations et aurait un coût important. La membre du Collège réuni souligne que ce débat porte sur des suppléments sociaux de 10 euros octroyés aux familles monoparentales. Les montants des allocations familiales de base restent quant à eux inchangés.

Le présent projet d'ordonnance s'applique aux enfants qui, en raison de leur domiciliation sur le territoire de la région bilingue de Bruxelles-Capitale, peuvent prétendre aux allocations familiales du régime bruxellois. Le régime des droits acquis ne concerne que les enfants qui bénéficiaient d'allocations familiales sur le territoire bruxellois au moment de la transition du modèle actuel vers le nouveau modèle bruxellois, soit le 1er janvier 2020; il garantit que les allocations qu'ils percevront ne seront pas inférieures à celles qu'ils recevaient sous l'ancien régime. Par ailleurs, l'accord de coopération du 6 septembre 2017 fixe les facteurs de rattachement permettant de désigner l'entité fédérée compétente en matière de prestations familiales. L'enfant qui perçoit des allocations familiales d'une entité fédérée et qui déménage vers une autre entité fédérée ne

aan kinderbijslag, aangezien elk deelgebied vrij is om zijn eigen bedragen voor de kinderbijslag vast te stellen.

De toekenning van een geboortepremie van 500 euro voor de tweede en volgende geboorten, tegenover 1.100 euro voor een eerste geboorte, zal het mogelijk maken om in 2020 bijna 6 miljoen euro te besparen. Het Verenigd College rechtvaardigt die keuze door de mogelijkheid om het materiaal dat bij een eerste geboorte is gekocht (wieg, wandelwagen, enz.) bij de volgende geboorte opnieuw te gebruiken. Gezinnen voor wie de kinderbijslag essentieel is om de maand door te komen, ontvangen een vergoeding in de vorm van hoge sociale toeslagen. In het geval van meerlingen wordt elk kind beschouwd als een eerste kind; de ouders ontvangen dus tweemaal 1.100 euro voor een tweeling.

In de studie van 2017 over het toekomstige model van de kinderbijslag in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt het armoederisico berekend op basis van een steekproef van 880 Brusselse gezinnen (inclusief gezinnen zonder rechtgevend kinderen) uit de EU-SILC-enquête van 2012. De beperkte omvang van die steekproef genereert een groot betrouwbaarheidsinterval, waardoor de aanwijzingen voor een vermindering van het risico op armoede niet significant zijn. Het nieuwe model is voordeliger voor 74 % van de gezinnen. Meer dan 35.000 arme werknemers zullen zo gemiddeld 111 euro meer per maand ontvangen. Bovendien zal met het systeem van verworven rechten geen enkel gezin in 2020 minder kinderbijslag ontvangen. Het overeenkomstige budget van 40 miljoen euro in 2020 wordt niet in aanmerking genomen in de theoretische simulaties van de Kruispuntbank Sociale Zekerheid (KSZ) waarop de studie is gebaseerd. Volgens onderzoekers van Iriscare wordt de niet-significante vermindering van het risico op armoede dus onderschat. Het armoederisico voor gezinnen met een netto beschikbaar inkomen onder de armoedegrens geeft geen indicatie van de ernst van de armoede. De studie bevestigt daarentegen een significante vermindering van de armoedekloof van ongeveer 120 euro, buiten het budget voor verworven rechten om.

Aan professor Wim Van Lancker (KUL) van het Centrum voor Sociologisch Onderzoek (CESO) werd een overheidsopdracht gegund voor het uitvoeren van een studie over de ontwikkeling van armoede-indicatoren op basis van administratieve gegevens. Daartoe worden twee methoden gebruikt. De eerste berekent het netto beschikbaar gezinsinkomen door administratieve gegevens over het inkomen (Datawarehouse arbeidsmarkt en sociale bescherming) te koppelen aan het IPCAL-belastinggegevensbestand. De tweede maakt het mogelijk om omzettingfactoren te evalueren met behulp van regressietechnieken met verschillende variabelen voor specifieke gezinstypes en sociaal-demografische kenmerken. Het is gebaseerd op de relatie tussen de administratieve gegevens over het bruto-inkomen en, enerzijds, de EU-SILC-gegevens,

percevera pas le même montant d'allocations familiales, chaque entité étant libre de fixer ses propres montants d'allocations familiales.

L'octroi d'une prime de naissance de 500 euros pour la seconde naissance et les suivantes, contre 1.100 euros pour une première naissance, permettra d'économiser près de 6 millions d'euros en 2020. Le Collège réuni justifie ce choix par la possibilité de réutiliser le matériel acheté lors d'une première naissance (lit d'enfant, poussette, etc.) lors des naissances suivantes. Les familles pour lesquelles les allocations familiales sont essentielles pour finir le mois bénéficient d'une compensation sous la forme de suppléments sociaux élevés. Lors de naissances multiples, chaque enfant est considéré comme un premier enfant; les parents reçoivent ainsi 2 fois 1.100 euros pour des jumeaux.

Dans l'étude de 2017 sur le futur modèle des allocations familiales en Région de Bruxelles-Capitale, le risque de pauvreté est calculé sur la base d'un échantillon de 880 ménages bruxellois (ménages sans enfants bénéficiaires y compris) tiré de l'enquête EU-SILC de 2012. La taille limitée de cet échantillon génère un grand intervalle de fiabilité, qui rend non significatives les indications d'une diminution du risque de pauvreté. Le nouveau modèle est plus avantageux pour 74 % des familles. Plus de 35.000 travailleurs pauvres recevront ainsi en moyenne 111 euros en plus chaque mois. De plus, avec le système des droits acquis, aucune famille ne recevra moins d'allocations familiales en 2020. Le budget correspondant de 40 millions d'euros en 2020 n'est pas pris en compte dans les simulations théoriques de la Banque Carrefour de la Sécurité Sociale (BCSS) à la base de l'étude. Selon les chercheurs d'Iriscare, la diminution non significative du risque de pauvreté est donc sous-estimée. Le risque de pauvreté qui concerne les ménages dont le revenu net disponible se situe sous le seuil de pauvreté, ne donne d'ailleurs aucune indication sur la gravité de la pauvreté. L'étude confirme par contre une diminution significative de l'écart de pauvreté d'environ 120 euros, en dehors du budget des droits acquis.

Un marché public a été attribué au Professeur Wim Van Lancker (KUL) du Centrum voor Sociologisch Onderzoek (CESO) pour réaliser une étude sur le développement d'indicateurs de pauvreté sur la base de données administratives. Pour ce faire, deux méthodes vont être utilisées. La première calcule le revenu familial net disponible en liant les données administratives sur les revenus (Datawarehouse marché du travail et protection sociale) et le fichier de données fiscales IPCAL. La deuxième permet d'évaluer des facteurs de conversion à l'aide de techniques de régression à plusieurs variables pour des types de ménages et des caractéristiques sociodémographiques spécifiques. Elle est basée sur la relation entre les données administratives sur les revenus bruts et, d'une part, les données EU-SILC qui reprennent les revenus nets disponibles des ménages, et,

waaronder het netto beschikbare gezinsinkomen en, anderzijds, een representatieve steekproef van de inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Het aandeel van de gezinsbijslag in het netto beschikbaar gezinsinkomen is belangrijk voor veel Brusselse gezinnen. Om het armoederisico te bepalen, wordt de gezinsbijslag momenteel berekend op basis van beperkte gegevens uit het Datawarehouse van de KSZ. Om de kwaliteit van die gegevens te optimaliseren, zal Iriscare vanaf 2020 de kinderbijslagfondsen vragen naar het bedrag aan kinderbijslag dat daadwerkelijk aan elk gezin wordt toegekend en dit doorsturen naar de KSZ. Dat zal het mogelijk maken om het armoederisico te meten in functie van het netto beschikbare gezinsinkomen in 2022.

De stappen die op 1 januari 2020 moeten worden genomen, zijn afhankelijk van het type gezin. Bestaande gezinnen moeten niets doen: de Brusselse kinderbijslagfondsen nemen op 1 januari 2020 de dossiers van de federale fondsen over. Voor nieuwe geboortes binnen een bestaand gezin zal de overgang ook automatisch gebeuren: de Brusselse fondsen zullen meldingen van mutaties ontvangen van het Rijksregister via de KSZ, het recht zal worden onderzocht en, in voorkomend geval, toegekend. Voor een eerste kind moet een aanvraag worden ingediend, zoals nu het geval is. Een extra vangnet, de *missing child-stroom*, zal het systeem in 2020 aanvullen zodat gezinnen die hun rechten niet doen gelden, na een bepaalde periode automatisch opgespoord worden door kruisverwijzingen van gegevens uit het kadaster en het Rijksregister. Vanaf 1 januari 2022 kunnen gezinnen ook hun kinderbijslagfonds kiezen.

De publieke en private operatoren bepalen vrijelijk hun communicatiestrategie voor de Brusselse gezinnen met betrekking tot het nieuwe model van de kinderbijslag. In Vlaanderen en Wallonië hebben zij aan de gezinnen de richtlijnen van de nieuwe systemen uitgelegd, hoewel ze daartoe niet verplicht waren. In Brussel bevatten de websites van publieke en private operatoren al enige informatie over het nieuwe model. Het publieke fonds Famiris heeft in 2018 een toelichting gestuurd naar de gezinnen en de particuliere ondernemers hebben soortgelijke initiatieven genomen. In september 2019 zal een mededeling naar de Brusselse gezinnen worden gestuurd om de « *working poor* » met een jaarinkomen van minder dan 31.000 euro en de gezinnen met een jaarinkomen tussen 31.000 en 45.000 euro op te sporen.

Het systeem van voorlopige betalingen dat zal worden ingevoerd, zal ervoor zorgen dat onverschuldigde betalingen zoveel mogelijk worden voorkomen. Zo zal de mogelijkheid worden onderzocht om voorlopig sociale toeslagen toe te kennen op basis van inkomensstromen uit authentieke bronnen (vervangingsinkomens voor werkloosheid, invaliditeitsinkomens) en door middel van een aanvraagformulier. De sociaal verzekerden zullen worden

d'autre part, un échantillon représentatif des habitants de la Région de Bruxelles-Capitale.

La part des prestations familiales dans le revenu familial net disponible est importante pour de nombreuses familles bruxelloises. Pour déterminer le risque de pauvreté, on calcule actuellement les prestations familiales sur la base de données limitées tirées du Datawarehouse de la BCSS. Afin d'optimiser la qualité de ces données, Iriscare demandera à partir de 2020 aux caisses d'allocations familiales le montant des allocations familiales effectivement octroyé à chaque famille et le transmettra à la BCSS. Il sera ainsi possible de mesurer le risque de pauvreté en fonction du revenu familial net disponible en 2022.

Les démarches à entreprendre au 1er janvier 2020 dépendent du type de famille. Les familles existantes ne doivent rien faire: les caisses d'allocations familiales bruxelloises reprendront les dossiers des caisses fédérales le 1er janvier 2020. Pour les nouvelles naissances au sein d'une famille existante, la transition se fera aussi automatiquement: les caisses bruxelloises recevront des messages de mutation du Registre national via la BCSS, le droit sera examiné et, le cas échéant, octroyé. Pour un premier enfant, il faudra introduire une demande comme cela se fait à l'heure actuelle. Un filet de sécurité supplémentaire viendra compléter le dispositif en 2020, le flux *missing child*, afin que les familles qui ne font pas valoir leurs droits soient automatiquement repêchées après un certain délai, par un croisement des données du cadastre et du Registre national. À partir du 1er janvier 2022, les familles pourront aussi choisir leur caisse d'allocations familiales.

Les opérateurs publics et privés définissent librement leur stratégie de communication à l'attention des ménages bruxellois concernant le nouveau modèle d'allocations familiales. En Flandre et en Wallonie, ils ont expliqué aux ménages les lignes directrices des nouveaux systèmes bien qu'ils n'avaient aucune obligation en ce sens. À Bruxelles, les sites web des opérateurs publics et privés reprennent déjà un certain nombre d'informations sur le nouveau modèle. La caisse publique Famiris a envoyé une note explicative aux ménages en 2018 et les opérateurs privés ont pris des initiatives analogues. Une communication sera adressée aux ménages bruxellois en septembre 2019 pour la détection des « *working poor* » avec des revenus annuels inférieurs à 31.000 euros et les familles avec des revenus annuels qui se situent entre 31.000 et 45.000 euros.

Le système de paiement provisionnel qui sera mis en place veillera à éviter au maximum le paiement d'indus. Ainsi, on examinera la possibilité d'octroyer à titre provisionnel des suppléments sociaux sur la base de flux de revenus émanant de sources authentiques (revenus de remplacement du chômage, revenus d'invalidité) et au moyen d'un formulaire de demande. L'attention des assurés sociaux sera attirée sur le caractère provisoire de l'octroi

gewezen op het voorlopige karakter van de toekenning van die toeslagen en op de latere verificatie van hun geldigheid zodra de hen betreffende belastinggegevens bekend zijn. Voor de operatoren zal het ook een gelegenheid zijn om de richtlijnen van het nieuwe Brusselse model nogmaals te verduidelijken voor elk gezin.

Sommige volksvertegenwoordigers hebben het over extra kosten van het nieuwe model, omdat zij zich baseren op het bedrag in de begroting van de GGC, dat overeenkomt met de dotatie aan FAMIFED voor de betaling van de gezinsbijslagen. De federale dotatie is echter hoger. Het positieve verschil wordt momenteel gebruikt voor de financiering van andere bicommunautaire bevoegdheden op het gebied van gezondheid en Bijstand aan personen. In 2020 zal het Gewest de GGC het bedrag betalen dat nodig is om Iriscare de kinderbijslag te laten betalen, dat wil zeggen de federale dotatie 2020 verhoogd met 3,3 miljoen euro.

Volgens Collegelid Pascal Smet zijn er geen indicaties dat een lager basisbedrag gezinnen ertoe zal aanzetten om te verhuizen naar Vlaanderen of Wallonië.

Over de hele periode van recht op kinderbijslag, namelijk tot 25 jaar, is het Brussels nieuw basisbedrag zelfs voordeliger ten belope van het totale bedrag van 1 jaar kinderbijslag. Een kind geboren na 1 januari 2020 ontvangt in Brussel 150 euro tot 12 jaar, 160 euro tussen 12 en 18 jaar en 170 euro vanaf 18 jaar indien het hoger onderwijs volgt. Gezien de meeste kinderen van middenklassegezinnen verder studeren tot 24 jaar, genieten die Brusselse gezinnen dus over de hele periode hetzelfde als in Vlaanderen.

Het Verenigd College heeft 150 euro als startbasisbedrag vastgesteld, in combinatie met de hogere sociale toeslagen ten opzichte van de andere deelentiteiten.

De sociale toeslagen zoals bepaald in artikel 9 stijgen inderdaad per kind naargelang het aantal kinderen in het gezin. Opnieuw is dit een politieke keuze. Het Verenigd College wou niet dat het armoederisico zou toenemen en wenste integendeel meer herverdelend werken naar die gezinnen toe die het meer nodig hebben dan vandaag.

Zonder stijgende sociale toeslagen per kind naargelang de grootte van het gezin zou het armoederisico van de nieuwe gezinnen substantieel toenemen temeer daar het basisbedrag een vast bedrag is ongeacht het aantal kinderen.

De laagste inkomensgrens van 31.000 euro is gebaseerd op de oude grens voor tweoudergezinnen in de federale regeling. Deze grens is afgerond naar boven

de ces suppléments et sur la vérification *a posteriori* du bienfondé de ceux-ci lorsque les données fiscales les concernant seront connues. Pour les opérateurs, ce sera également l'occasion de préciser les lignes directrices du nouveau modèle bruxellois à chaque ménage.

Certains députés évoquent un coût supplémentaire du nouveau modèle parce qu'ils se basent sur le montant inscrit dans le budget de la Cocom, qui correspond à la dotation allouée à FAMIFED pour le paiement des prestations familiales. Or, la dotation fédérale est plus élevée. La différence positive est actuellement utilisée pour le financement d'autres compétences bicommunautaires dans les domaines de la santé et de l'aide aux personnes. En 2020, la Région versera à la Cocom le montant nécessaire à Iriscare pour le paiement des allocations familiales, soit la dotation fédérale 2020, augmentée de 3,3 millions d'euros.

Selon le membre du Collège Pascal Smet, rien n'indique qu'un montant de base inférieur inciterait les familles à déménager en Flandre ou en Wallonie.

Sur l'ensemble de la durée du droit aux allocations familiales, soit jusqu'à 25 ans, le nouveau montant de base bruxellois est même plus avantageux à hauteur du montant total d'une année d'allocations familiales. À Bruxelles, un enfant né après le 1er janvier 2020 recevra 150 euros jusqu'à 12 ans, 160 euros de 12 à 18 ans et 170 euros à partir de 18 ans s'il fait des études supérieures. Étant donné que la plupart des enfants de familles appartenant à la classe moyenne poursuivent leurs études jusqu'à 24 ans, ces familles bruxelloises perçoivent donc sur toute la période la même chose qu'en Flandre.

Le Collège réuni a fixé le montant de base de départ à 150 euros, en combinaison avec des suppléments sociaux plus élevés que dans les autres entités fédérées.

En effet, les suppléments sociaux tels que définis à l'article 9 augmentent par enfant en fonction du nombre d'enfants dans la famille. Encore une fois, c'est un choix politique. Le Collège réuni ne souhaitait pas que le risque de pauvreté augmente et souhaitait au contraire travailler de manière plus redistributive qu'aujourd'hui envers les familles qui en ont davantage besoin.

Sans suppléments sociaux croissant par enfant en fonction de la taille de la famille, le risque de pauvreté des nouvelles familles augmenterait considérablement, et ce d'autant plus que le montant de base est fixe quel que soit le nombre d'enfants.

Le seuil de revenu inférieur (31.000 euros) est basé sur l'ancien seuil pour les familles biparentales du régime fédéral. Ce seuil a été arrondi vers le haut afin de s'assurer

om te verzekeren dat er geen enkel gezin het recht op een sociale toeslag zou verliezen als gevolg van de hervorming. Volgens de eerder genoemde studie bereikt men met deze grens meer dan de helft van de gezinnen met rechtgevendende kinderen in Brussel.

Naar analogie met de Vlaamse regeling zijn er toeslagen voor gezinnen met een bruto belastbaar gezinsinkomen tussen de 31.000 euro en 45.000 euro. Vanaf 3 kinderen ontvangt elk kind maandelijks 72 euro tegenover 61,20 euro in de Vlaamse Gemeenschap. Meer nog, in het Brussels model wordt voor deze inkomensklasse zelfs vanaf 2 kinderen al een toeslag van 25 euro toegekend.

Met een inkomensplafond van 45.000 euro bereikt men 70 % van de Brusselse gezinnen met kinderen. In Vlaanderen bereikt men met het inkomensplafond van 60.000 euro slechts 59 % van de Vlaamse gezinnen. Indien we in Brussel tot 60.000 euro sociale toeslagen zouden toekennen, dan zouden 80 % van de Brusselse gezinnen hiervan genieten.

Gezien de socio-economische realiteit van de Brusselse gezinnen kan gesteld worden dat met een bereik van 70 % de grenzen voldoende hoog zijn om de inkomensselectiviteit via de sociale toeslagen te realiseren.

Dit ontwerp van ordonnantie bepaalt dat de gezinsbijslag in principe aan de moeder wordt betaald. Zij is dus de bijslagtrekkende. Die maatregel is rechtstreeks geïnspireerd op de beginselen in de huidige federale Algemene Kinderbijslagwet. Zo kunnen met name de verworven rechten behouden blijven. Door de regels voor de aanwijzing van de bijslagtrekkende te behouden, kunnen we namelijk de regelingen met elkaar vergelijken en de continuïteit waarborgen. Bovendien werd de keuze van de moeder als referentiebijslagtrekkende bekrachtigd door het voormalige Arbitragehof (nu het Grondwettelijk Hof).

De opmerkingen van de Raad van State hebben allen of geleid tot aanpassingen of tot meer uitleg in de memorie van toelichting of de artikelsgewijze commentaar.

Verder is het niet zo dat er zich verregaande delegaties zouden bevinden in deze ordonnantie. Ze zijn zelfs minder verregaand dan in de huidige federale wetgeving. Op vraag van de Raad van State kan enkel de Verenigde Vergadering en niet het Verenigd College de bedragen aanpassen. Het nieuwe model is zeer duidelijk uitgewerkt en gedefinieerd in het ontwerp van ordonnantie, wat haaks staat op het principe van verregaande delegaties.

Wat betreft de verjaring van 3 jaar van het recht op kinderbijslag, wil de spreker de aandacht vestigen op het feit dat deze analoog is met de verjaringstermijn voor het recht op terugvordering van ten onrechte uitbetaalde

qu'aucune famille ne perde le droit à un supplément social à la suite de la réforme. Selon l'étude précitée, on atteint avec ce seuil plus de la moitié des familles ayant des enfants bénéficiaires à Bruxelles.

Par analogie avec le régime flamand, il y a des suppléments pour les familles dont le revenu imposable brut est compris entre 31.000 et 45.000 euros. À partir de 3 enfants, chaque enfant reçoit 72 euros par mois, contre 61,20 euros en Communauté flamande. De plus, le modèle bruxellois accorde même déjà un supplément de 25 euros à cette classe de revenu à partir de 2 enfants.

Avec un plafond de revenus de 45.000 euros, on atteint 70 % des familles bruxelloises avec enfants. En Flandre, avec le plafond de revenus de 60.000 euros, on atteint seulement 59 % des familles flamandes. Si on accordait jusqu'à hauteur de 60.000 euros des suppléments sociaux à Bruxelles, 80 % des familles bruxelloises en bénéficieraient.

Eu égard à la réalité socioéconomique des familles bruxelloises, on peut dire qu'avec un taux de couverture de 70 %, les limites sont suffisamment élevées pour réaliser la sélectivité des revenus via les suppléments sociaux.

Ce projet d'ordonnance dispose que les prestations familiales sont en principe versées à la mère. C'est donc elle l'allocataire. Cette mesure s'inspire directement des principes de l'actuelle Loi générale fédérale relative aux allocations familiales. De cette manière, les droits acquis peuvent notamment être conservés. En conservant les règles de désignation de l'allocataire, on peut notamment comparer les régimes entre eux et garantir la continuité. En outre, le choix de la mère en tant qu'allocataire de référence a été validé par l'ancienne Cour d'arbitrage (aujourd'hui la Cour constitutionnelle).

Les observations du Conseil d'État ont toutes entraîné soit des adaptations, soit des explications plus détaillées dans l'exposé des motifs ou le commentaire des articles.

En outre, cette ordonnance ne prévoit pas de délégations très poussées. Elles vont même moins loin que dans la législation fédérale actuelle. À la demande du Conseil d'État, seule l'Assemblée réunie peut adapter les montants, et non le Collège réuni. Le nouveau modèle est défini et élaboré très clairement dans le projet d'ordonnance, ce qui va à l'encontre du principe des délégations poussées.

S'agissant du délai de prescription de trois ans du droit aux allocations familiales, l'orateur souhaite attirer l'attention sur le fait qu'il est analogue au délai de prescription pour le droit au recouvrement d'allocations familiales

kinderbijslagen én voor andere sociale zekerheidsuitkeringen. Deze termijn verleent ook meer rechtszekerheid met het oog op een efficiënter administratief en budgettair beheer.

Vlaanderen heeft er voor gekozen een volledig nieuw IT-systeem te bouwen; ze zijn van nul begonnen. In Brussel zullen er in totaal drie bestaande ICT-applicaties zijn die aangepast worden waarop het nieuwe Brusselse systeem zal draaien.

De erkenning van de private operatoren is voorzien voor de zomer 2019. Elke operator beheert autonoom de wijzigingen in zijn IT-applicaties. Wat de testfasen betreft wordt binnen de verschillende operatoren vaak gewerkt vanuit het AGILE-principe. Dit betekent dat de applicatie telkens in kleine deeltjes wordt aangepast en deze aanpassingen stap voor stap gedurende dit proces worden getest. Dit betekent dat er continue testen zijn. Vanuit die optiek zijn de operatoren reeds vandaag bezig met het testen van bepaalde deelwijzigingen.

Naar analogie met Wallonië kan elke operator vrij zijn toepassing kiezen en zal er door Deloitte een audit plaatsvinden die aanpasbaarheid van de applicaties zal beoordelen. Uiteraard zullen in een latere fase ook integrale testen dienen te gebeuren. Voor Wallonië en Vlaanderen zijn de deadlines gehaald vanuit de operatoren en er is geen reden om aan te nemen dat voor Brussel de deadline niet zou gehaald worden. Dit is uiteraard een element dat in de overlegmomenten tussen FAMIFED en operatoren continu wordt opgevolgd. Het Algemeen Beheerscomité van FAMIFED en de Beheerraad Gezinsbijslag van Iriscare volgen de praktische uitvoering op de voet. De uitdaging is groot maar de operatoren zien ook geen probleem.

Op de uiteindelijke finale oplevering kan nu geen specifieke datum gekleefd worden, net als in de andere deelentiteiten zullen er nog heel wat wijzigingen moeten gebeuren tot zelfs in de laatste maanden van 2019 om in de IT-applicaties de impact van de uitvoeringsbesluiten te verwerken.

Nog voor de Paasvakantie zullen aan het Verenigd College en de Beheerraad Gezinsbijslag acht uitvoeringsbesluiten worden voorgelegd. De omzendbrief ter verduidelijking van de overgangsmatregelen wordt tevens voorgelegd aan de Beheerraad Gezinsbijslag van 4 april 2019.

Het Vlaamse Groeipakket omvat de volgende participatietoelagen :

et autres prestations de sécurité sociale payées indûment. Ce délai offre également davantage de sécurité juridique en vue d'une gestion administrative et budgétaire plus efficace.

La Flandre a choisi de mettre en place un système informatique entièrement neuf; ils sont partis de rien. À Bruxelles, il y a au total trois applications TIC existantes qui seront adaptées et sur lesquelles le nouveau système bruxellois reposera.

L'agrément des opérateurs privés est prévu pour l'été 2019. Chaque opérateur gère de manière autonome les modifications à ses applications informatiques. En ce qui concerne les phases de test, les différents opérateurs travaillent souvent selon le principe AGILE. Cela signifie que l'application est chaque fois ajustée en petites parties et que ces adaptations sont testées pas à pas au cours de ce processus. Autrement dit, il y a des tests en continu. Dans cette optique, les opérateurs sont dès aujourd'hui en train de tester certaines modifications partielles.

Par analogie avec la Wallonie, chaque opérateur peut choisir librement son application et Deloitte effectuera un audit pour évaluer l'adaptabilité des applications. Bien entendu, des tests intégraux devront également être effectués à un stade ultérieur. En Wallonie et en Flandre, les opérateurs ont respecté les délais et il n'y a aucune raison de supposer que le délai ne serait pas respecté à Bruxelles. Cet élément fait bien sûr l'objet d'un suivi permanent de la part de FAMIFED et des opérateurs lors des réunions de concertation. Le comité général de gestion de FAMIFED et le conseil de gestion des Prestations familiales d'Iriscare suivent de près la mise en œuvre pratique. Le défi est de taille, mais les opérateurs ne voient pas non plus de problème.

On ne peut pas donner en ce moment de date précise pour la réception définitive finale; tout comme dans les autres entités fédérées, de nombreuses modifications devront encore être apportées jusque dans les derniers mois de 2019 afin d'intégrer l'impact des arrêtés d'exécution dans les applications informatiques.

Huit arrêtés d'exécution seront encore soumis au Collège réuni et au conseil de gestion des Prestations familiales avant les vacances de Pâques. La circulaire précisant les mesures transitoires sera également soumise au conseil de gestion des Prestations familiales du 4 avril 2019.

Le nouveau décret flamand réglant les allocations familiales (le « Groeipakket ») comporte les allocations de participation suivantes :

- de kinderopvangtoeslag indien gebruik maakt van een kinderopvang die geen inkomensgerelateerde tarieven hanteert ;
- de kleutertoeslag = 132,60 euro voor kinderen in de eerste en tweede kleuterklas ;
- de selectieve participatietoeslag = vroegere studietoelagen tot 18 jaar.

Deze betreffen volgens de Vlaamse overheid een gemeenschapsmaterie, namelijk het « Gezinsbeleid met inbegrip van alle normen van hulp en bijstand aan gezinnen en kinderen ». Het gaat volgens Vlaanderen dus niet om een onderwijs gerelateerde materie (hetgeen voor de vroegere schooltoelage wel het geval was).

De toeslagen zijn volgens Vlaanderen ook geen gezinsbijslagen. Bijgevolg kunnen ze volgens de Vlaamse overheid ook worden toegekend aan rechtgevend kinderen waarvoor de Gemeenschappelijke Gemeenschapcommissie bevoegd is en die in Brussel Nederlandstalig onderwijs volgen.

Het Vlaamse Groeipakketdecreet bepaalt dat de participatietoeslagen worden toegekend door de Vlaamse uitbetalingsactor die het gezin aanduidt. Dat geldt ook voor de Brusselse gezinnen, die daarnaast, voor de uitbetaling van de Brusselse kinderbijslagen, bij een Brussels kinderbijslagfonds zullen zijn aangesloten.

Het Collegelid heeft het nogmaals nagevraagd, maar het is wel degelijk zo dat een Brussels gezin ook een Vlaams kinderbijslagfonds moet kiezen en deze uitbetalingen dus niet automatisch zullen gebeuren.

Indien een gezin na drie maanden geen keuze heeft gemaakt, is het aan FONS, het Vlaams publiek kinderbijslagfonds, om deze kinderen te detecteren en vervolgens contact op te nemen met het gezin om een rekeningnummer te hebben. Het was de keuze van Vlaanderen om zo te werken.

De studie zegt dat het nieuwe model met basisbedrag van 150 euro, 30 miljoen euro duurder is dan het huidige systeem. Inderdaad, volgens de laatste raming bedragen de meerkosten van het nieuwe model 35,8 miljoen euro ten opzichte van het huidige federale model dat in 2020 zonder wijziging 818,2 miljoen euro zou kosten.

Echter eens de Gemeenschappelijke Gemeenschapcommissie de bevoegdheid zal hebben overgenomen van het federaal niveau en dus vertrekt van het kind, kan men het huidige federale systeem niet verderzetten zonder de uitbreiding van de sociale toeslagen naar de « working poor » onder de 31.000 euro. Men zou kinderen ongelijk behandelen en zo de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schenden.

- l'allocation pour la garde d'enfants si on recourt à une crèche dont le tarif n'est pas lié au revenu ;
- les allocations pour jeunes enfants = 132,60 euros pour les enfants en première et deuxième maternelle ;
- les allocations de participation sélectives = les anciennes allocations d'études jusqu'à 18 ans.

Selon l'autorité flamande, celles-ci concernent une matière communautaire, à savoir la « politique familiale en ce compris toutes les formes d'aide et d'assistance aux familles et aux enfants ». Il ne s'agit donc pas, selon la Flandre, d'une matière liée à l'enseignement (contrairement à l'ancienne allocation d'études).

Selon la Flandre, ces allocations ne sont pas non plus des prestations familiales. Selon l'autorité flamande, elles peuvent par conséquent également être accordées aux enfants bénéficiaires pour lesquels la Commission communautaire commune est compétente et qui suivent l'enseignement en néerlandais à Bruxelles.

Le décret flamand *Groeipakket* dispose que les allocations de participation sont versées par l'acteur de paiement flamand désigné par la famille. Cela vaut également pour les familles bruxelloises, qui seront en outre affiliées à une caisse d'allocations familiales bruxelloises pour le paiement des allocations familiales bruxelloises.

Le membre du Collège l'a vérifié une fois de plus, et il est exact qu'une famille bruxelloise doit également choisir une caisse d'allocations familiales flamande et que ces paiements ne seront donc pas automatiques.

Si une famille n'a pas fait son choix après trois mois, il appartient à FONS, la caisse d'allocations familiales publique flamande, d'identifier ces enfants et de prendre ensuite contact avec la famille pour obtenir un numéro de compte. La Flandre a choisi de travailler de cette façon.

L'étude indique que le nouveau modèle avec un montant de base de 150 euros coûte 30 millions d'euros de plus que le système actuel. En effet, selon la dernière estimation, les surcoûts du nouveau modèle seraient de 35,8 millions d'euros par rapport au modèle fédéral actuel qui, sans changement, coûterait 818,2 millions d'euros en 2020.

Cependant, une fois que la Commission communautaire commune aura repris la compétence du fédéral et partira donc de l'enfant, on ne pourra pas maintenir le système fédéral actuel sans étendre les suppléments sociaux aux « travailleurs pauvres » au revenu inférieur à 31.000 euros. On ne traiterait pas les enfants équitablement, enfreignant ainsi les articles 10 et 11 de la Constitution.

Een uitbreiding van het huidige systeem naar de « working poor » geeft een kost van 865,2 miljoen euro in 2020 en de huidige regeling op Brussels niveau verderzetten zou dus 11,2 miljoen euro duurder zijn dan het voorgestelde nieuwe model van 140 euro en na 6 jaar 150 euro.

Parlementsleden vragen hoe het nieuwe model, dat vanaf 2026 duurder dan het huidige federale systeem is, zal worden betaald. Het huidige model met « working poor » zou dat jaar 964 miljoen euro kosten. Het nieuw model kost dan 955,1 miljoen euro. Dus minder en er is 5,5 miljoen euro extra nodig ten opzichte van de federale dotatie. Zoals het Collegelid net zei, kan het huidige model niet werken op Brussels niveau vertrekkende van een kind zonder discriminatieprobleem.

Wat betreft de impact van het basisbedrag, kan de spreker meedelen dat starten aan 140 euro voor de reeds geboren kinderen zorgt voor een minkost van 30 miljoen euro bij aanvang in 2020: 40 miljoen euro minder voor de kost van het nieuwe model maar een verhoging van de verworven rechten met 10 miljoen euro, zorgt dus voor een besparing van 30 miljoen euro. De verhoging met 10 euro in 2026 kost in 2026 nog 24 miljoen euro.

De heer Arnaud Verstraete kan uit de antwoorden van het Verenigd College slechts concluderen dat het gekozen systeem een significant effect zal hebben op kinderarmoede. Een studie over dit onderwerp is laat van start gegaan en de resultaten ervan zullen pas bekend worden nadat het nieuwe model in werking is getreden. Dat is jammer.

De volksvertegenwoordiger wil graag de studie ontvangen waarop het Verenigd College zijn besluit heeft gebaseerd om de bedragen van de sociale toeslagen te variëren in functie van het aantal kinderen.

Collegelid Céline Fremault antwoordt dat die studie beschikbaar is op de website van FAMIFED.

De heer Arnaud Verstraete vindt de redenering dat het eerste kind minder zou kosten dan het tweede verrassend.

Hij wil graag meer informatie ontvangen over de financiering van het nieuwe model. Hij begrijpt niet hoe het mogelijk is dat dit systeem goedkoper zou zijn als 70 % van de gezinnen hogere kinderbijslag ontvangt.

Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat de schoolplicht wordt nageleefd. De spreker vindt het echter geen goed idee om de toekenning van kinderbijslag te koppelen aan de inschrijving in een school. Schooluitval

Étendre le système actuel aux « travailleurs pauvres » aura un coût de 865,2 millions d'euros en 2020, et maintenir le système actuel au niveau de Bruxelles coûterait donc 11,2 millions d'euros de plus que le nouveau modèle proposé de 140 euros et 150 euros après 6 ans.

Des parlementaires demandent comment le nouveau modèle, qui à partir de 2026 sera plus cher que le système fédéral actuel, sera financé. Le modèle actuel « travailleurs pauvres » inclus coûterait 964 millions d'euros cette année-là. Le nouveau modèle coûtera alors 955,1 millions d'euros, soit moins. Et il faudra 5,5 millions d'euros en plus par rapport à la dotation fédérale. Comme l'a dit à l'instant le membre du Collège réuni, le modèle actuel ne peut pas fonctionner au niveau bruxellois sans problème de discrimination en partant de l'enfant.

En ce qui concerne l'impact du montant de base, l'orateur peut dire que commencer à 140 euros pour les enfants déjà nés réduit au début le coût de 30 millions d'euros en 2020: le nouveau modèle coûte 40 millions d'euros en moins, mais les droits acquis augmentent de 10 millions d'euros, soit une économie de 30 millions d'euros. L'augmentation de 10 euros en 2026 aura encore un coût de 24 millions d'euros en 2026.

M. Arnaud Verstraete ne peut conclure des réponses du Collège réuni que le système retenu aura un impact significatif sur la pauvreté infantile. Une étude a été lancée tardivement sur le sujet et ses résultats ne seront connus qu'après l'entrée en vigueur du nouveau modèle. C'est regrettable.

Le député souhaite recevoir l'étude sur laquelle le Collège réuni appuie sa décision de faire varier les montants des suppléments sociaux en fonction du nombre d'enfants.

La membre du Collège réuni Céline Fremault répond que cette étude est disponible sur le site web de FAMIFED.

M. Arnaud Verstraete trouve étonnant le raisonnement selon lequel le premier enfant coûterait moins cher que le deuxième.

Il souhaite recevoir des informations complémentaires sur le financement du nouveau modèle. Il ne comprend pas comment il est possible que ce système coûte moins cher alors que 70 % des familles recevront des allocations familiales plus élevées.

Il est essentiel de veiller au respect de l'obligation scolaire. Toutefois, l'orateur ne pense pas que lier l'octroi des allocations familiales à l'inscription scolaire soit une bonne idée. Le décrochage scolaire touche essentiellement

treft vooral gezinnen uit kansarme milieus. Een dergelijke maatregel dreigt de situatie dus eerder te verergeren dan oplossingen te bieden.

De heer Alain Maron is het roerend eens met zijn collega Arnaud Verstraete. Artikel 25, § 1, tweede lid van dit ontwerp machtigt het Verenigd College de kinderbijslag af te schaffen in geval van schooluitval. Die maatregel, die niet bestaat in de Waalse wetgeving, is verrassend gezien de positionering van de verschillende meerderheidspartijen. Zo verklaarde de huidige voorzitter van de cdH bij de Waalse hervorming dat dit een vals goed idee was, dat in strijd was met het sociaizekerheidsrecht en contraproductief was op het vlak van opvoeding en verantwoordelijkheidsbesef.

Het is een zeer antisociale maatregel. Schooluitval moet worden bestreden, maar de kinderbijslag is geen middel om schooluitval tegen te gaan en gezinnen te straffen die vaak al kansarm zijn en die ook het slachtoffer zijn van deze situatie.

Collegelid Céline Fremault herhaalt dat deze bepaling, die bestaat in de Algemene Kinderbijslagwet, een eenvoudige mogelijkheid is om schooluitval te voorkomen.

Waarom behoudt het Verenigd College deze bepaling, vraagt de heer Alain Maron ?

Collegelid Céline Fremault antwoordt dat deze mogelijkheid al jaren bestaat.

De heer Alain Maron vraagt om die mogelijkheid om de toekenning van kinderbijslag te koppelen aan de inschrijving in een school te schrappen. Hij kondigt de indiening van een amendement in die zin aan.

De spreker zou graag willen weten welke preventieve maatregelen zijn genomen om te voorkomen dat een gezin met een bescheiden inkomen voorlopig ontvangen bedragen moet terugbetalen, die honderden euro's kunnen bedragen.

De keuze van het Verenigd College om per geval te onderzoeken of een gezin een feitelijk gezin vormt, baart de volksvertegenwoordiger zorgen. Hij vreest onrechtvaardigheid, levenskeuzes - de beslissing om opnieuw een gezin te vormen - beïnvloed door het vooruitzicht op het verlies van sociale toeslagen en het ontnemen van de verantwoordelijkheid van vaders, van wie het inkomen niet in aanmerking zou worden genomen, hoewel zij na de scheiding onderworpen blijven aan wettelijke verplichtingen. Dat systeem druist in tegen het principe van individualisering van de rechten en zal aanzienlijke gevolgen hebben voor vrouwen, die de voornaamste bijslagtrekkenden

les familles issues de milieux défavorisés. Une telle mesure risque donc d'aggraver la situation plutôt que d'offrir des solutions.

M. Alain Maron abonde dans le sens de son collègue Arnaud Verstraete. L'article 25, § 1er, alinéa 2, du présent projet autorise le Collège réuni à supprimer les allocations familiales en cas de décrochage scolaire. Cette mesure, qui n'existe pas dans la législation wallonne, est étonnante au vu du positionnement des différents partis de la majorité. L'actuel président du cdH a ainsi affirmé lors de la réforme wallonne qu'il s'agissait d'une fausse bonne idée contraire au droit de la sécurité sociale et contreproductive en termes d'éducation et de responsabilisation.

C'est une mesure profondément antisociale. Il faut lutter contre le décrochage scolaire mais les allocations familiales ne sont pas un outil de lutte contre le décrochage scolaire et de sanction contre des familles qui sont souvent déjà précarisées et qui sont également victimes de cette situation.

La membre du Collège réuni Céline Fremault répète que cette disposition, qui existe dans la Loi générale relative aux allocations familiales, est une simple faculté qui vise à lutter contre le décrochage scolaire.

Pourquoi le Collège réuni maintient-il cette disposition demande M. Alain Maron ?

La membre du Collège réuni Céline Fremault répond que cette faculté existe depuis des années.

M. Alain Maron demande de supprimer cette faculté de lier l'octroi des allocations familiales à l'inscription scolaire. Il annonce le dépôt d'un amendement en ce sens.

L'orateur aimerait connaître les mesures préventives mises en place pour éviter qu'une famille aux revenus modestes ne doive rembourser des montants perçus provisionnellement qui peuvent s'élever à plusieurs centaines d'euros.

Le choix du Collège réuni d'examiner au cas par cas si un ménage constitue un ménage de fait inquiète le député. Il craint des injustices, des choix de vie - décision de se remettre en ménage - influencés par la perspective de perdre des suppléments sociaux et une déresponsabilisation des pères, dont les revenus ne seraient pas pris en compte alors qu'ils restent soumis à des obligations légales après la séparation. Ce dispositif va à l'encontre du principe d'individualisation des droits et il impactera singulièrement les femmes qui sont les principales allocataires. Beaucoup de questions pratiques demeurent également concernant la possibilité de prendre en compte les enfants de plusieurs

zijn. Ook blijven er nog veel praktische vragen over de mogelijkheid om bij de berekening van sociale toeslagen rekening te houden met de kinderen van verschillende bijslagtrekkenden.

Mevrouw Viviane Teitelbaum betreurt het behoud van de rangen van geboorte voor 70 % van de gezinnen door middel van sociale toeslagen.

Zij wenst te weten of de *standstill* ook geldt voor Waalse of Vlaamse kinderen geboren vóór 1 januari 2020 die zich na 1 januari 2020 in Brussel komen vestigen.

De heer Paul Delva wijst erop dat de Brusselse gezinnen die recht hebben op participatietoeslagen, die automatisch zullen ontvangen, zelfs als zij geen stappen in die richting ondernemen.

Collegelid Pascal Smet geeft aan dat volgens de laatste raming de extra kosten van het nieuwe model 35,8 miljoen euro zouden bedragen in vergelijking met het huidige federale model, dat, zonder wijziging, 818,2 miljoen euro zou kosten in 2020. Dat is slechts een verschil van 3,3 miljoen euro ten opzichte van de federale dotatie die in 2020 wordt ontvangen.

Collegelid Céline Fremault wijst erop dat er een omzendbrief naar de kinderbijslagfondsen zal worden gestuurd om de administratieve lasten voor de gezinnen zoveel mogelijk te verlichten en geen voorlopige betalingen te verrichten zonder geloofwaardige informatie.

De spreekster herhaalt dat de situatie van de nieuw samengestelde gezinnen per geval wordt geanalyseerd en dat de ontvangen bedragen in sommige gevallen kunnen stijgen. Zo zal in geval van co-ouderschap elke ouder met twee gedomicilieerde kinderen 420 euro ontvangen, dat wil zeggen een totaal van 840 euro. Als de vier kinderen daarentegen bij dezelfde ouder wonen, ontvangt die laatste 1.000 euro.

In geval van een verhuizing worden de bedragen toegekend volgens de datum van domiciliëring in het Rijksregister. Als een gezin na 1 januari 2020 in Brussel aankomt, ontvangt het de bedragen waarin het Brusselse model voorziet, zonder in aanmerking te komen voor het systeem van verworven rechten.

III. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

Artikelen 1 tot 6

Deze artikelen lokken geen enkele commentaar uit.

allocataires pour le calcul des suppléments sociaux.

Mme Vivianne Teteilbaum regrette le maintien des rangs de naissance pour 70 % des familles à travers les suppléments sociaux.

Elle aimerait savoir si le *standstill* s'applique également aux enfants wallons ou flamands nés avant le 1er janvier 2020 qui viendraient s'établir sur le territoire bruxellois après le 1er janvier 2020.

M. Paul Delva souligne que les familles bruxelloises qui ont droit aux allocations de participation les recevront automatiquement, même si elles n'effectuent aucune démarche en ce sens.

Le membre du Collège réuni Pascal Smet indique que, selon la dernière estimation, les surcoûts du nouveau modèle seraient de 35,8 millions d'euros par rapport au modèle fédéral actuel qui, sans changement, coûterait 818,2 millions d'euros en 2020. Cela ne représente qu'une différence de 3,3 millions d'euros par rapport à la dotation fédérale qui sera perçue en 2020.

La membre du Collège réuni Céline Fremault signale qu'une circulaire sera transmise aux caisses d'allocations familiales afin qu'elles allègent au maximum les charges administratives des familles et qu'elles n'effectuent pas des versements provisionnels sans information crédible.

L'oratrice répète que la situation des familles recomposées est analysée au cas par cas et que les montants perçus peuvent augmenter dans certains cas. Ainsi, en cas de coparentalité, chaque parent avec deux enfants domiciliés recevra 420 euros, soit un total de 840 euros. En revanche, si les quatre enfants sont domiciliés chez le même parent, ce dernier recevra 1.000 euros.

En cas de déménagement, les montants sont octroyés en fonction de la date de la domiciliation au Registre national. Si une famille arrive à Bruxelles après le 1er janvier 2020, elle recevra les montants prévus dans le modèle bruxellois, sans pouvoir prétendre au régime des droits acquis.

III. Discussion des articles et votes

Articles 1er à 6

Ces articles ne suscitent aucun commentaire.

Stemmingen

Artikel 1 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden.

De artikelen 2 en 3 worden aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 4 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

De artikelen 5 en 6 worden aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 7

Mevrouw Viviane Teitelbaum dient amendement nr. 3 in en verantwoordt het.

Stemmingen

Amendement nr. 3 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 5. Bijgevolg is amendement nr. 4 doelloos.

Artikel 7 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 8

Dit artikel lokt geen enkele commentaar uit.

Stemming

Artikel 8 wordt aangenomen met 13 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 9

De heer Alain Maron dient amendement nr. 1 in en verantwoordt het.

De heer Arnaud Verstraete voegt eraan toe dat de studie van FAMIFED die het Verenigd College aanhaalt om zijn keuze te verantwoorden gewoonweg de situatie beschrijft die van kracht was in 2016 onder het oude systeem. Zij bevestigt geenszins dat het bedrag van de sociale toeslagen voor ieder kind moet worden verhoogd met het aantal kinderen dat het gezin telt.

Collegelid Céline Fremault herhaalt dat het bedrag van de sociale toeslagen identiek is voor de kinderen van eenzelfde gezin, onafhankelijk van hun rang van geboorte; het wordt berekend volgens het aantal kinderen dat het gezin telt.

Votes

L'article 1er est adopté à l'unanimité des 14 membres présents.

Les articles 2 et 3 sont adoptés par 12 voix et 2 abstentions.

L'article 4 est adopté par 10 voix et 4 abstentions.

Les articles 5 et 6 sont adoptés par 12 voix et 2 abstentions.

Article 7

M. Viviane Teitelbaum présente et justifie l'amendement n° 3.

Votes

L'amendement n° 3 est rejeté par 10 voix contre 5. En conséquence, l'amendement n° 4 devient sans objet.

L'article 7 est adopté par 10 voix et 5 abstentions.

Article 8

Cet article ne suscite aucun commentaire.

Vote

L'article 8 est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

Article 9

M. Alain Maron présente et justifie l'amendement n° 1.

M. Arnaud Verstraete ajoute que l'étude de FAMIFED que le Collège réuni invoque pour justifier son choix décrit simplement la situation en vigueur en 2016 sous l'ancien régime. Elle n'affirme nullement que le montant des suppléments sociaux doit augmenter pour chaque enfant avec le nombre d'enfants que compte la famille.

La membre du Collège réuni Céline Fremault répète que le montant des suppléments sociaux est identique pour les enfants d'une même famille, indépendamment de leur rang de naissance; il est calculé en fonction du nombre d'enfants que compte la famille.

De studie van FAMIFED toont aan dat de kwetsbaarheid van een gezin toeneemt met het aantal kinderen waaruit het bestaat.

De heer Alain Maron dient amendement nr. 2 in en verantwoordt het.

Collegelid Céline Fremault deelt de bezorgdheid van de heer Alain Maron. Zij vreest echter dat zijn amendement niet voldoende nauwkeurig is en niet alle mogelijke gevallen in aanmerking neemt. Zij vertrouwt de zorg voor het bepalen van eerlijke regels om dat maximum vast te stellen dus liever toe aan deskundigen.

De heer Alain Maron benadrukt dat de tekst dubbelzinnig geformuleerd is en het niet mogelijk is eruit op te maken wat het Verenigd College werkelijk wil. Is het zaak alle inkomsten die op de belastingaangifte staan samen te voegen om het jaarincome van het gezin te bepalen? Als dat het geval is, trekt de volksvertegenwoordiger zijn amendement in.

Stemmingen

De amendementen 1 en 2 worden verworpen met 10 stemmen tegen 5.

Artikel 9 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikelen 10 tot 24

Deze artikelen lokken geen enkele commentaar uit.

Stemmingen

Artikel 10 wordt aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 11 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

De artikelen 12 tot 14 worden aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

De artikelen 15 tot 17 worden aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

De artikelen 18 en 19 worden aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

De artikelen 20 en 21 worden aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

L'étude de FAMIFED montre que la vulnérabilité d'une famille croît avec le nombre d'enfants qui la compose.

M. Alain Maron présente et justifie l'amendement n° 2.

La membre du Collège réuni Céline Fremault partage la préoccupation de M. Alain Maron. Elle craint toutefois que son amendement ne soit pas suffisamment précis et qu'il ne prenne pas en compte tous les cas de figure. Elle préfère donc confier à des experts le soin de définir des modalités équitables pour établir ce plafond.

M. Alain Maron souligne que la formulation du texte est ambiguë et ne permet pas de déceler la volonté réelle du Collège réuni. S'agit-il de globaliser l'ensemble de revenus qui se trouvent sur la déclaration fiscale pour définir les revenus annuels du ménage? Si tel est le cas, le député retire son amendement.

Votes

Les amendements n°s 1 et 2 sont rejetés par 10 voix contre 5.

L'article 9 est adopté par 10 voix et 5 abstentions.

Articles 10 à 24

Ces articles ne suscitent aucun commentaire.

Votes

L'article 10 est adopté par 12 voix et 2 abstentions.

L'article 11 est adopté par 10 voix et 4 abstentions.

Les articles 12 à 14 sont adoptés par 12 voix et 2 abstentions.

Les articles 15 à 17 sont adoptés par 10 voix et 4 abstentions.

Les articles 18 et 19 sont adoptés par 12 voix et 2 abstentions.

Les articles 20 et 21 sont adoptés par 10 voix et 4 abstentions.

De artikelen 22 en 23 worden aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 24 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 25

De heer Alain Maron dient amendement nr. 5 in en verantwoordt het. Hij is verheugd dat de meerderheidspartijen zich achter zijn argumenten hebben geschaard en dit amendement mee ondertekenen.

De heer Jamal Ikazban dankt de heer Alain Maron voor zijn waakzaamheid. Het zou inderdaad absurd zijn om de gezinnen in moeilijkheden te bestraffen die, integendeel, juist een specifieke steun zouden moeten krijgen.

Collegelid Céline Fremault is verheugd dat deze mogelijkheid om de toekenning van kinderbijslag te koppelen aan de inschrijving in een school wordt geschrapt, ook al was het Verenigd College niet van plan om gebruik te maken van de machtiging die het op die manier kreeg.

Stemmingen

Amendement nr. 5 wordt aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 25, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikelen 26 tot 40

Deze artikelen lokken geen enkele commentaar uit.

Stemmingen

De artikelen 26 tot 28 worden aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 29 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

De artikelen 30 tot 40 worden aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

IV. Stemming over het geheel van het ontwerp van ordonnantie

Het ontwerp van ordonnantie, aldus geamendeerd, wordt in zijn geheel aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Les articles 22 et 23 sont adoptés par 12 voix et 2 abstentions.

L'article 24 est adopté par 10 voix et 4 abstentions.

Article 25

M. Alain Maron présente et justifie l'amendement n° 5. Il se réjouit que les partis de la majorité se soient rangés à ses arguments et cosignent cet amendement.

M. Jamal Ikazban remercie M. Alain Maron pour sa vigilance. Il serait effectivement absurde de sanctionner des familles en difficultés qui, au contraire, devraient bénéficier d'une aide spécifique.

La membre du Collège réuni Céline Fremault se réjouit que cette faculté de lier l'octroi des allocations familiales à l'inscription scolaire soit supprimée, même si le Collège réuni ne comptait pas faire usage de l'habilitation qui lui était ainsi donnée.

Votes

L'amendement n° 5 est adopté par 12 voix et 2 abstentions.

L'article 25, tel qu'amendé, est adopté par 10 voix et 4 abstentions.

Articles 26 à 40

Ces articles ne suscitent aucun commentaire.

Votes

Les articles 26 à 28 sont adoptés par 12 voix et 2 abstentions.

L'article 29 est adopté par 10 voix et 4 abstentions.

Les articles 30 à 40 sont adoptés par 12 voix et 2 abstentions.

IV. Vote sur l'ensemble du projet d'ordonnance

L'ensemble du projet d'ordonnance, tel qu'amendé, est adopté par 10 voix et 4 abstentions.

– *Vertrouwen wordt geschonken aan de rapporteurs voor het opstellen van het verslag.*

– *Confiance est faite aux rapporteuses pour la rédaction du rapport.*

De Rapporteurs,

De Voorzitter,

Les Rapporteuses,

Le Président,

Véronique JAMOULLE
Viviane TEITELBAUM

Ahmed EL KTIBI

Véronique JAMOULLE
Viviane TEITELBAUM

Ahmed EL KTIBI

V. Tekst aangenomen door de commissie

HOOFDSTUK 1 Algemene bepalingen

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 135 van de Grondwet.

Artikel 2

Onverminderd de toepassing van het recht van de Europese Unie en de internationale overeenkomsten, worden de rechten op gezinsbijslag in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad bepaald in deze ordonnantie.

Artikel 3

Voor de toepassing van deze ordonnantie dient te worden verstaan onder :

- 1° begunstigde van een verblijfsvergunning : de begunstigde van een machtiging of toelating, voor een persoon die niet de Belgische nationaliteit heeft, om te verblijven in België of er zich te vestigen, in overeenstemming met de bepalingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ;
- 2° rechtgevend kind : een kind dat voldoet aan alle voorwaarden die door deze ordonnantie zijn vastgelegd om recht te geven op kinderbijslag ;
- 3° Rijksregister van de natuurlijke personen : het door de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen geregelde register ;
- 4° woonplaats : de plaats waar de persoon zijn hoofdblijfplaats heeft volgens de gegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen en waar die persoon daadwerkelijk hoofdzakelijk verblijft ;
- 5° bijslagtrekkende : de persoon aan wie de gezinsbijslag moet worden betaald ;
- 6° feitelijk gezin : de samenwoning van personen die geen bloed- of aanverwant tot en met de derde graad zijn, die een gezamenlijke huishouding voeren door er financieel op een andere manier aan bij te dragen ;
- 7° jaarlijks gezinsinkomen : het belastbaar inkomen, verbonden aan de uitgeoefende beroepsactiviteit en het belastbare vervangingsinkomen, voor aftrek van beroepskosten, met betrekking tot het fiscale jaar in kwestie, van de bijslagtrekkende, en, in voorkomend geval, van de echtgenoot met wie hij samenwoont of

V. Texte adopté par la commission

CHAPITRE 1ER Dispositions générales

Article 1er

La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 135 de la Constitution.

Article 2

Sans préjudice de l'application du droit de l'Union européenne et des conventions internationales, les droits aux prestations familiales en région bilingue de Bruxelles-Capitale sont fixés par la présente ordonnance.

Article 3

Au sens de la présente ordonnance, on entend par :

- 1° bénéficiaire d'un titre de séjour : le bénéficiaire d'une admission ou d'une autorisation, pour une personne ne possédant pas la nationalité belge, à séjourner en Belgique ou à s'y établir, conformément aux dispositions de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ;
- 2° enfant bénéficiaire : l'enfant qui satisfait à l'ensemble des conditions fixées par la présente ordonnance pour bénéficier d'allocations familiales ;
- 3° Registre national des personnes physiques : le registre organisé par la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques ;
- 4° domicile : le lieu où la personne a sa résidence principale selon les informations fournies par le Registre national des personnes physiques et où elle a effectivement son principal établissement ;
- 5° allocataire : la personne à laquelle les prestations familiales doivent être payées ;
- 6° ménage de fait : cohabitation de personnes n'étant ni parentes ni alliées jusqu'au troisième degré inclusivement, qui règlent conjointement l'organisation ménagère, en y contribuant financièrement ou d'une autre manière ;
- 7° revenus annuels du ménage : les revenus imposables, liés à l'activité professionnelle exercée, ainsi que les revenus de remplacement imposables, avant déduction de toute charge professionnelle, rattachés à un exercice fiscal donné, de l'allocataire, ainsi, le cas échéant, que de son conjoint avec lequel il cohabite ou de la personne

de persoon met wie hij een feitelijk gezin vormt ; het beroepsinkomen van een zelfstandige is datgene dat bedoeld wordt in artikel 11, § 2, van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende de inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, vermenigvuldigd met een breuk gelijk aan 100/80 ;

8° eenoudergezin : gezin waarin :

- a) de bijslagtrekkende, niet bedoeld in artikel 19, § 2, geen feitelijk gezin vormt en niet gehuwd is, behalve indien er zich na het huwelijk een feitelijke scheiding heeft voorgedaan. De feitelijke scheiding moet blijken uit de afzonderlijke hoofdverblijfplaats van de personen in kwestie, in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van het Rijksregister van de natuurlijke personen, met uitzondering van gevallen waarbij uit andere daarvoor overgelegde officiële documenten blijkt dat de feitelijke scheiding effectief is, ook al stemt dat niet of niet meer overeen met de informatie verkregen bij het voormelde register ;
- b) het jaarlijks gezinsinkomen lager is dan 31.000 euro ;

9° AKBW : de Algemene kinderbijslagwet van 19 december 1939 zoals van toepassing op 31 december 2019 ;

10° kinderbijslaginstellingen : de openbare betaalactor voor de betaling van de gezinsbijslag ingericht binnen Iriscare, en de kinderbijslagfondsen in de zin van de ordonnantie van 23 maart 2017 houdende de oprichting van de bicommunautaire Dienst voor Gezondheid, Bijstand aan Personen en Gezinsbijslag ;

11° hoger onderwijs :

- a) het in het Rijk ingerichte hoger onderwijs dat als dusdanig is erkend ;
- b) het buiten het Rijk ingerichte hoger onderwijs waarvan het programma is erkend door de buitenlandse overheid of overeenstemt met een programma erkend door die overheid ;
- c) de vorming van bedienaars voor erediensten erkend door de Staat ;
- d) de wetenschappelijke leergangen als voorbereiding op de Koninklijke Militaire School of ingenieursstudiën.

HOOFDSTUK 2 Toepassingsgebied

Artikel 4

Opent recht op gezinsbijslag, het kind :

1° dat zijn woonplaats heeft in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ;

avec laquelle il forme un ménage de fait ; les revenus professionnels d'un travailleur indépendant sont ceux visés à l'article 11, § 2, de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants, multipliés par une fraction égale à 100/80 ;

8° famille monoparentale : famille au sein de laquelle :

- a) l'allocataire non visé à l'article 19, § 2, ne forme pas un ménage de fait et n'est pas marié, sauf si le mariage est suivi d'une séparation de fait. La séparation de fait doit apparaître de la résidence principale séparée des personnes en cause, au sens de l'article 3, alinéa 1er, 5°, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, exception faite des cas dans lesquels il ressort d'autres documents officiels produits à cet effet que la séparation de fait est effective bien qu'elle ne corresponde pas ou plus avec l'information obtenue auprès dudit registre ;
- b) les revenus annuels du ménage n'atteignent pas 31.000 euros ;

9° LGAF : la Loi générale relative aux allocations familiales du 19 décembre 1939 telle qu'applicable au 31 décembre 2019 ;

10° organismes d'allocations familiales : l'opérateur public de paiement des prestations familiales institué au sein d'Iriscare, ainsi que les caisses d'allocations familiales, au sens de l'ordonnance du 23 mars 2017 portant création de l'Office bicommunautaire de la santé, de l'aide aux personnes et des prestations familiales ;

11° enseignement supérieur :

- a) l'enseignement supérieur organisé dans le Royaume et reconnu comme tel ;
- b) l'enseignement supérieur organisé hors du Royaume dont le programme est reconnu par l'autorité étrangère ou correspond à un programme reconnu par cette autorité ;
- c) la formation des ministres d'un culte reconnu par l'État ;
- d) les cours scientifiques préparant à l'École royale militaire ou aux études d'ingénieur.

CHAPITRE 2 Champ d'application

Article 4

Ouvre droit aux prestations familiales, l'enfant :

1° ayant son domicile en région bilingue de Bruxelles-Capitale ;

- 2° dat de Belgische nationaliteit heeft of een buitenlander is die begunstigde is van een verblijfsvergunning ;
- 3° dat aan de voorwaarden voldoet bepaald in artikel 25 of 26.

Artikel 5

Het Verenigd College kan echter voor categorieën van behartigenswaardige gevallen, voor een gelimiteerde periode, bepalen dat een kind dat in het buitenland verblijft, recht opent op gezinsbijslag. Het vraagt in dat geval voorafgaand het advies van de Beheerraad voor gezinsbijslag van Iriscare.

Artikel 6

Onverminderd artikel 28, heeft het buitenlands kind, voor de toepassing van artikel 4, recht op gezinsbijslag op de datum waarop het over een verblijfsvergunning beschikt.

Onverminderd artikel 28, heeft het buitenlands kind, voor de toepassing van artikel 4, recht op gezinsbijslag, op de datum van de beslissing tot erkenning van de status van staatloze, vluchteling of tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

HOOFDSTUK 3 Gezinsbijslag

Afdeling 1 – Maandelijks verschuldigde kinderbijslag

Artikel 7

De basiskinderbijslag bedraagt :

- a) 150 euro voor een enig rechtgevend kind dat geen aanspraak maakt op een toeslag bedoeld in de artikelen 8, 9 of 12 ;
- b) in de andere gevallen :
 - 150 euro voor een rechtgevend kind van 0 tot en met 11 jaar ;
 - 160 euro voor een rechtgevend kind van 12 tot en met 17 jaar ;
 - 170 euro voor een rechtgevend kind van 18 tot en met 24 jaar, ten vroegste vanaf 1 september, als het ingeschreven is in het hoger onderwijs of 160 euro als aan die voorwaarde niet voldaan is.

Artikel 8

De in artikel 7, b), bedoelde basiskinderbijslag wordt aangevuld met een wezentoeslag. De wezentoeslag bedraagt :

- 2° belge ou étranger bénéficiaire d'un titre de séjour ;

- 3° répondant aux conditions fixées par l'article 25 ou 26.

Article 5

Toutefois, le Collège réuni peut, dans des catégories de cas dignes d'intérêt, déterminer, pour une période limitée, qu'un enfant résidant à l'étranger, ouvre le droit aux prestations familiales. Il demande dans ce cas, au préalable, l'avis du Conseil de gestion des prestations familiales d'Iriscare.

Article 6

Sans préjudice de l'article 28, pour l'application de l'article 4, l'enfant étranger est bénéficiaire des prestations familiales à la date à laquelle il est bénéficiaire d'un titre de séjour.

Sans préjudice de l'article 28, pour l'application de l'article 4, l'enfant étranger est bénéficiaire des prestations familiales, à la date de la décision de reconnaissance du statut d'apatride, de réfugié ou de l'attribution du statut de protection subsidiaire.

CHAPITRE 3 Prestations familiales

Section 1re – Allocations familiales dues mensuellement

Article 7

Les allocations familiales de base s'élèvent à :

- a) 150 euros pour un enfant bénéficiaire unique qui ne bénéficie pas d'un supplément visé aux articles 8, 9 ou 12 ;
- b) dans les autres cas :
 - 150 euros pour un enfant bénéficiaire de 0 à 11 ans ;
 - 160 euros pour un enfant bénéficiaire de 12 à 17 ans ;
 - 170 euros pour un enfant bénéficiaire de 18 à 24 ans, au plus tôt à partir du 1er septembre, s'il est inscrit dans l'enseignement supérieur ou 160 euros si cette dernière condition n'est pas satisfaite.

Article 8

L'allocation familiale de base visée à l'article 7, b), est majorée d'un supplément d'orphelin. Ce supplément d'orphelin s'élève à :

- a) 50 % van het verschuldigde bedrag van de basiskinderbijslag voor een kind waarvan één van de ouders is overleden ;
- b) 100 % van het verschuldigde bedrag van de basiskinderbijslag voor een kind waarvan de beide ouders zijn overleden of voor een kind waarvan de enige bekende ouder is overleden.

De verwantschap verworven door adoptie wordt in aanmerking genomen om de in dit artikel bedoelde rechten van wezen vast te stellen.

De verklaring van afwezigheid in overeenstemming met de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek wordt gelijkgesteld met het overlijden om de rechten op de wezen-toeslag vast te stellen. Dit geldt tot op het moment dat de afwezige terugkeert of men nieuws van hem ontvangt na de verklaring van afwezigheid.

Artikel 9

De in artikel 7, b), bedoelde basiskinderbijslag wordt aangevuld met een sociale toeslag onder de volgende voorwaarden :

- 1° als het jaarlijks gezinsinkomen minder dan 31.000 euro bedraagt, is de sociale toeslag :
 - a) in een gezin met een enig rechtgevend kind :
 - 40 euro voor een kind van 0 tot en met 11 jaar ;
 - 50 euro voor een kind van 12 tot en met 24 jaar ;
 - b) in een gezin met twee rechtgevende kinderen, voor elk rechtgevend kind :
 - 80 euro voor een kind van 0 tot en met 11 jaar als het wordt opgevoed in een eenoudergezin of 70 euro als dat niet het geval is ;
 - 90 euro voor een kind van 12 tot en met 24 jaar als het wordt opgevoed in een eenoudergezin of 80 euro als dat niet het geval is ;
 - c) in een gezin met drie of meer rechtgevende kinderen, voor elk rechtgevend kind :
 - 130 euro voor een kind van 0 tot en met 11 jaar als het wordt opgevoed in een eenoudergezin of 110 euro als dat niet het geval is ;
 - 140 euro voor een kind van 12 tot en met 24 jaar als het wordt opgevoed in een eenoudergezin of 120 euro als dat niet het geval is ;
- 2° indien het jaarlijks gezinsinkomen minstens 31.000 en minder dan 45.000 euro bedraagt, is de sociale toeslag :
 - a) 25 euro in een gezin met twee rechtgevende kinderen, voor elk rechtgevend kind ;

- a) 50 % du montant de l'allocation familiale de base pour l'enfant dont l'un des parents est décédé ;
- b) 100 % du montant de l'allocation familiale de base pour l'enfant dont les deux parents sont décédés ou pour l'enfant dont le seul parent connu est décédé.

La filiation établie par adoption est prise en considération afin de déterminer les droits aux suppléments visés au présent article.

La déclaration d'absence, conforme aux dispositions du Code civil, est assimilée au décès afin d'établir les droits aux suppléments d'orphelin. Cette assimilation cesse au moment où l'absent reparaît ou donne de ses nouvelles après la déclaration d'absence.

Article 9

L'allocation familiale de base visée à l'article 7, b), est majorée d'un supplément social aux conditions suivantes :

- 1° lorsque les revenus annuels du ménage n'atteignent pas 31.000 euros, le supplément social s'élève :
 - a) dans une famille comptant un enfant bénéficiaire unique, à :
 - 40 euros pour un enfant de 0 à 11 ans ;
 - 50 euros pour un enfant de 12 à 24 ans ;
 - b) dans une famille comptant 2 enfants bénéficiaires, pour chaque enfant bénéficiaire, à :
 - 80 euros pour un enfant de 0 à 11 ans s'il est élevé dans une famille monoparentale ou 70 euros dans le cas contraire ;
 - 90 euros pour un enfant de 12 à 24 ans s'il est élevé dans une famille monoparentale ou 80 euros dans le cas contraire ;
 - c) dans une famille comptant 3 enfants bénéficiaires et plus, pour chaque enfant bénéficiaire, à :
 - 130 euros pour un enfant de 0 à 11 ans s'il est élevé dans une famille monoparentale ou 110 euros dans le cas contraire ;
 - 140 euros pour un enfant de 12 à 24 ans, s'il est élevé dans une famille monoparentale ou 120 dans le cas contraire ;
- 2° lorsque les revenus annuels du ménage se situent entre 31.000 euros et moins de 45.000 euros, le supplément social s'élève à :
 - a) 25 euros dans une famille comptant 2 enfants bénéficiaires, pour chaque enfant bénéficiaire ;

- b) 72 euro in een gezin met drie of meer rechtgevend kinderen, voor elk rechtgevend kind.

De toeslagen bedoeld in dit artikel zijn in ieder geval niet verschuldigd indien de kadastrale inkomens die de basis vormen voor de inkomensbelasting van de bijslagtrekkende en deze van zijn echtgenoot waarmee hij samenwoont of van de persoon waarmee hij een feitelijk gezin vormt, een grensbedrag overschrijden volgens de modaliteiten bepaald door het Verenigd College.

Artikel 10

Het Verenigd College bepaalt de voorwaarden voor de provisionele betaling van de sociale toeslagen in afwachting van de fiscale gegevens die het jaarlijks gezinsinkomen aantonen die een definitieve beslissing mogelijk maken.

Artikel 11

Het aantal kinderen bedoeld in de artikelen 7 en 9 wordt vastgesteld rekening houdend met het aantal rechtgevend kinderen krachtens deze ordonnantie, het recht van de Europese Unie en de geldende internationale overeenkomsten, opgevoed door de bijslagtrekkende. Met kinderen opgevoed door verschillende bijslagtrekkenden wordt rekening gehouden als de volgende cumulatieve voorwaarden vervuld zijn :

- a) de bijslagtrekkenden hebben dezelfde hoofdverblijfplaats in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, behalve wanneer uit andere daartoe overgelegde officiële documenten blijkt dat de bijslagtrekkenden wel degelijk samenwonen, ook al stemt dat niet of niet meer overeen met de informatie verkregen van het Rijksregister ;
- b) de bijslagtrekkenden zijn ofwel echtgenoten, ofwel bloed- of aanverwanten in de eerste, tweede of derde graad, ofwel personen die verklaren een feitelijk gezin te vormen. Die verklaring geldt tot bewijs van het tegendeel. De verwantschap verworven door adoptie wordt in aanmerking genomen.

Voor de toepassing van dit artikel wordt rekening gehouden met :

- geplaatste kinderen bedoeld in artikel 20 voor wie de bijslagtrekkende of bijslagtrekkenden een derde van de kinderbijslag ontvangen die voor deze kinderen is verschuldigd ;
- rechtgevend verdwenen kinderen zoals bedoeld in artikel 25, § 3, of rechtgevend ontvoerde kinderen.

Voor de toepassing van dit artikel wordt bovendien elke gescheiden ouder die houder is van het recht op

- b) 72 euros dans une famille comptant 3 enfants bénéficiaires et plus, pour chaque enfant bénéficiaire.

En toute hypothèse, les suppléments prévus au présent article ne sont pas dus lorsque les revenus cadastraux servant de base à l'imposition des revenus de l'allocataire et ceux de son conjoint avec lequel il cohabite ou de la personne avec laquelle il forme un ménage de fait, dépassent un plafond établi selon les modalités fixées par le Collège réuni.

Article 10

Le Collège réuni fixe les conditions selon lesquelles le paiement des suppléments sociaux est effectué provisionnellement, dans l'attente des données fiscales établissant les revenus annuels du ménage permettant la prise d'une décision définitive.

Article 11

Le nombre d'enfants visé par les articles 7 et 9 est établi en considérant le nombre d'enfants bénéficiaires en vertu de la présente ordonnance, du droit de l'Union européenne et des conventions internationales en vigueur, élevés par l'allocataire. Les enfants élevés par différents allocataires sont pris en compte lorsque les conditions cumulatives suivantes sont satisfaites :

- a) les allocataires ont la même résidence principale au sens de l'article 3, alinéa 1er, 5°, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, exception faite des cas dans lesquels il ressort d'autres documents officiels produits à cet effet, que la cohabitation des allocataires est effective bien qu'elle ne corresponde pas ou plus avec l'information obtenue auprès du Registre national ;
- b) les allocataires sont, soit conjoints, soit parents ou alliés au premier, au deuxième ou au troisième degré, soit des personnes déclarant former un ménage de fait. Cette déclaration vaut jusqu'à preuve du contraire. La parenté acquise par adoption est prise en considération.

Pour l'application du présent article, il est tenu compte :

- des enfants placés visés à l'article 20 pour lesquels l'allocataire ou les allocataires perçoivent le tiers des allocations familiales dues pour ceux-ci ;
- des enfants disparus au sens de l'article 25, § 3, ou enlevés qui ont la qualité de bénéficiaire.

En outre, pour l'application du présent article, chacun des parents séparés titulaire du droit d'hébergement

gelijkmatig verdeelde huisvesting van een rechtgevend kind, opgetekend in een vonnis, geacht bijslagtrekkende te zijn van de verschuldigde kinderbijslag ten gunste van dat kind, voor zover het niet wordt opgevoed door een derde. Het vonnis moet door de beide ouders gemeenschappelijk via een aangetekende brief aan de bevoegde kinderbijslaginstelling worden meegedeeld.

Artikel 12

De in artikel 7, b), bedoelde basiskinderbijslag wordt aangevuld met een toeslag op basis van de zelfredzaamheidsgraad van het kind of de ernst van de gevolgen van de aandoening van het kind, volgens de voorwaarden en de praktische regels bepaald door en op grond van artikel 47 van de AKBW.

Artikel 13

Een forfaitaire bijslag voor de plaatsing bij een privépersoon ten bedrage van 64,28 euro is verschuldigd als het rechtgevend kind geplaatst wordt bij een privépersoon door bemiddeling of ten laste van een overheid.

In afwijking van artikel 28, ontstaat het recht van een bijslagtrekkende op de forfaitaire bijslag de eerste dag van de maand na die waarin de beslissing van de plaatsende administratieve of gerechtelijke overheid die vaststelt dat hij aan de voorwaarden voldoet, meegedeeld is aan de bevoegde kinderbijslaginstelling.

Artikel 14

In afwijking van de artikelen 7, 8, 9 en 12, zijn forfaitaire bijslagen voor de plaatsing in een instelling verschuldigd als het rechtgevend kind in een instelling is geplaatst krachtens de regelgeving betreffende de jeugdbescherming ten laste van de bevoegde overheid en als een spaarrekening op naam van het rechtgevend kind is geopend om een deel van de kinderbijslag op te plaatsen.

Naargelang het geval wordt de beslissing om te betalen op een spaarrekening die is geopend op naam van het rechtgevend kind ambtshalve genomen :

- 1° door de jeugdrechtbank die de plaatsing in een instelling heeft opgelegd ;
- 2° door de overheid, aangeduid door een Gemeenschap of door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad, die heeft beslist om het kind te plaatsen, onverminderd het recht van de betrokkenen om een vordering in te dienen bij de jeugdrechtbank van de hoofdverblijfplaats van de ouders, voogden of personen die het rechtgevend kind onder hun bescherming hebben in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

égalitaire d'un enfant bénéficiaire, acté par un jugement est considéré comme l'allocataire des allocations familiales dues en faveur dudit enfant, pour autant que ce dernier ne soit pas élevé par un tiers. Le jugement doit être communiqué à l'organisme d'allocations familiales compétent conjointement par les deux parents, au moyen d'un pli recommandé.

Article 12

L'allocation familiale de base visée à l'article 7, b), est majorée d'un supplément dû en fonction du degré d'autonomie de l'enfant ou de la gravité des conséquences de l'affection présentée par l'enfant, aux conditions et selon les modalités fixées par et en vertu de l'article 47 de la LGAF.

Article 13

Une allocation forfaitaire de placement chez un particulier d'un montant de 64,28 euros est due lorsque l'enfant bénéficiaire est placé chez un particulier par l'intermédiaire ou à charge d'une autorité publique.

Par dérogation à l'article 28, le droit à l'allocation forfaitaire naît dans le chef d'un allocataire le premier jour du mois qui suit celui de la notification à l'organisme d'allocations familiales compétent, de la décision prise par l'autorité administrative ou judiciaire qui est intervenue dans la procédure de placement, constatant que les conditions d'octroi sont réunies par lui.

Article 14

Par dérogation aux articles 7, 8, 9 et 12, des allocations forfaitaires de placement en institution sont dues lorsque l'enfant bénéficiaire est placé, en application de la réglementation relative à la protection de la jeunesse, dans une institution à charge de l'autorité compétente et qu'un compte d'épargne est ouvert au nom de l'enfant bénéficiaire pour recueillir une partie des allocations familiales.

La décision de paiement sur un compte d'épargne ouvert au nom de l'enfant bénéficiaire est décidée d'office, suivant le cas :

- 1° par le tribunal de la jeunesse qui a ordonné le placement dans une institution ;
- 2° par l'autorité, désignée par une Communauté ou par la Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale, qui a décidé ce placement, sans préjudice du droit des intéressés d'introduire une requête au tribunal de la jeunesse de la résidence principale des parents, tuteurs ou personnes qui ont la garde de l'enfant bénéficiaire, au sens de l'article 3, alinéa 1er, 5°, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

De verschuldigde bedragen zijn :

- 1° 120 euro op de spaarrekening indien de beide ouders van het rechtgevend kind zijn overleden of indien de enige bekende ouder van het kind is overleden en 70 euro in de andere gevallen ;
- 2° 240 euro voor de overheid die de plaatsing ten laste neemt indien de beide ouders van het rechtgevend kind zijn overleden of indien de enige bekende ouder van het kind is overleden en 140 euro in de andere gevallen.

Met de rechtgevende kinderen bedoeld in dit artikel wordt geen rekening gehouden voor de toepassing van artikel 11.

Afdeling 2 – Jaarlijkse leeftijdstoelag

Artikel 15

De bedragen bedoeld in artikel 7 die zijn verschuldigd voor de maand juli worden verhoogd met een toeslag van :

- a) 20 euro voor een rechtgevend kind dat nog geen 3 jaar is op 1 juli van het kalenderjaar waarin de toeslag verschuldigd is ;
- b) 20 euro voor een rechtgevend kind niet bedoeld in a) dat nog geen 6 jaar is op 1 juli van het kalenderjaar waarin de toeslag verschuldigd is ; het Verenigd College kan de toekenning van dat bedrag aan de voorwaarde onderwerpen dat het rechtgevend kind ingeschreven is in een kleuterschool en er regelmatig naartoe gaat ;
- c) 30 euro voor een rechtgevend kind niet bedoeld in a) of b) dat nog geen 12 jaar is op 1 juli van het kalenderjaar waarin de toeslag is verschuldigd ;
- d) 80 euro voor een rechtgevend kind dat op 1 juli van het kalenderjaar waarin de toeslag verschuldigd is minstens 12 jaar is geworden, als het verworven recht voor juli voortvloeit uit een inschrijving in het hoger onderwijs of 50 euro als door een dergelijk rechtgevend kind niet aan die voorwaarde is voldaan.

Afdeling 3 – Kraamgeld

Artikel 16

§ 1. De geboorte van een rechtgevend kind geeft recht op de betaling van kraamgeld.

Het kraamgeld wordt ook verleend aan een bijslagtrekkende die zijn woonplaats heeft in het tweetalige gebied

Les montants dus sont :

- 1° 120 euros sur le compte d'épargne pour l'enfant bénéficiaire dont les deux parents sont décédés ou pour l'enfant dont le seul parent connu est décédé et 70 euros dans les autres cas ;
- 2° 240 euros à l'autorité qui prend en charge le placement pour l'enfant bénéficiaire dont les deux parents sont décédés ou pour l'enfant dont le seul parent connu est décédé et 140 euros dans les autres cas.

Les enfants bénéficiaires visés au présent article ne sont pas pris en compte pour l'application de l'article 11.

Section 2 – Supplément d'âge annuel

Article 15

Les montants visés à l'article 7 dus pour le mois de juillet, sont majorés d'un supplément de :

- a) 20 euros pour un enfant bénéficiaire qui n'a pas encore atteint l'âge de 3 ans le 1er juillet de l'année civile au cours de laquelle la prime est due ;
- b) 20 euros pour un enfant bénéficiaire non visé au a) qui n'a pas encore atteint l'âge de 6 ans le 1er juillet de l'année civile au cours de laquelle le supplément est dû ; le Collège réuni peut conditionner l'octroi de ce montant au fait que l'enfant bénéficiaire soit inscrit en école maternelle et fréquente celle-ci régulièrement ;
- c) 30 euros pour un enfant bénéficiaire non visé au a) ou b) qui n'a pas encore atteint l'âge de 12 ans le 1er juillet de l'année civile au cours de laquelle le supplément est dû ;
- d) 80 euros pour un enfant bénéficiaire qui a atteint l'âge de 12 ans au moins le 1er juillet de l'année civile au cours de laquelle le supplément est dû, si le droit acquis pour le mois de juillet découle d'une inscription dans l'enseignement supérieur, ou 50 euros si cette condition n'est pas remplie par un tel enfant bénéficiaire.

Section 3 – Allocation de naissance

Article 16

§ 1er. La naissance d'un enfant bénéficiaire donne droit au paiement d'une allocation de naissance.

L'allocation de naissance est également accordée à un allocataire qui a son domicile dans la région bilingue de

Brussel-Hoofdstad voor een kind waarvoor een akte van aangifte van een levenloos kind werd opgesteld door de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Het kraamgeld bedraagt :

- 1° 1.100 euro voor een eerstgeborene van de vader of de moeder ;
- 2° 500 euro voor elk geboren kind dat niet onder 1° bedoeld wordt.

Om het bedrag te bepalen van het voor hen verschuldigde kraamgeld worden evenwel alle kinderen die bij een meervoudige geboorte ter wereld komen, geacht de eerste geboorterang te hebben.

Om de geboorterang te bepalen wordt geen rekening gehouden met een geadopteerd kind voor wie een adoptiepremie bedoeld in artikel 73*quater* van de AKBW of een adoptiebijslag bedoeld in artikel 17 werd betaald.

§ 2. De bijslagtrekkende die zijn woonplaats heeft in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad kan vanaf de zesde maand van de zwangerschap het kraamgeld aanvragen en de uitbetaling ervan verkrijgen twee maanden vóór de vermoedelijke geboortedatum vermeld in het medisch attest dat bij de aanvraag wordt gevoegd.

Het Verenigd College kan kraamgeld toekennen in bepaalde categorieën van behartigenswaardige gevallen als de voorwaarden bedoeld in dit artikel niet vervuld zijn. Het vraagt in dat geval voorafgaand het advies van de Beheerraad voor gezinsbijslag van Iriscare.

Afdeling 4 – Adoptiebijslag

Artikel 17

De adoptie van een rechtgevend kind geeft recht op de betaling van een adoptiebijslag.

De adoptiebijslag bedraagt 1.100 euro voor een eerste adoptie en 500 euro voor elke daaropvolgende adoptie.

De bijslag is verschuldigd als de volgende cumulatieve voorwaarden worden vervuld :

- 1° er is een verzoekschrift ingediend bij de bevoegde rechtbank of er is, bij gebreke daaraan, een adoptieakte ondertekend ; die documenten drukken de wil van de bijslagtrekkende of zijn echtgenoot uit om een kind te adopteren ;
- 2° het kind maakt deel uit van het gezin van de adoptant.

Bruxelles-Capitale pour un enfant à propos duquel un acte de déclaration d'enfant sans vie a été établi par l'officier de l'état civil.

L'allocation de naissance s'élève à :

- 1° 1.100 euros pour le premier né du père ou de la mère ;
- 2° 500 euros pour chaque enfant né qui n'est pas visé au 1°.

Pour la fixation du montant de l'allocation de naissance qui leur est due, tous les enfants issus d'un accouchement multiple sont considérés comme ayant le premier rang de naissance.

Pour déterminer le rang de naissance, l'enfant adopté pour lequel une prime d'adoption visée à l'article 73*quater* de la LGAF ou une allocation d'adoption visée à l'article 17 a été payée, n'entre pas en ligne de compte.

§ 2. L'allocataire qui a son domicile dans la région bilingue de Bruxelles-Capitale peut demander l'allocation de naissance à partir du sixième mois de la grossesse et en obtenir le paiement deux mois avant la date probable de la naissance mentionnée sur le certificat médical à joindre à la demande.

Le Collège réuni peut accorder l'allocation de naissance dans des catégories de cas dignes d'intérêt, lorsque les conditions visées au présent article ne sont pas remplies. Il demande dans ce cas, au préalable, l'avis du Conseil de gestion des prestations familiales d'Iriscare.

Section 4 – Allocation d'adoption

Article 17

L'adoption d'un enfant bénéficiaire donne droit au paiement d'une allocation d'adoption.

L'allocation d'adoption s'élève à 1.100 euros pour une première adoption et 500 euros pour chacune des suivantes.

L'allocation est due aux conditions cumulatives suivantes :

- 1° une requête est déposée devant le tribunal compétent ou, à défaut, un acte d'adoption est signé ; ces documents expriment la volonté de l'allocataire ou de son conjoint d'adopter un enfant ;
- 2° l'enfant fait partie du ménage de l'adoptant.

Het Verenigd College kan de adoptiebijslag toekennen voor bepaalde categorieën van behartigenswaardige gevallen als de voorwaarden bedoeld in het derde lid niet zijn vervuld. Het vraagt in dat geval voorafgaand het advies van de Beheerraad voor gezinsbijslag van Iriscare.

Artikel 18

Er kan voor hetzelfde kind slechts één enkele adoptiebijslag aan de adoptant of zijn echtgenoot worden toegekend.

De adoptiebijslag kan niet worden toegekend aan de adoptant of zijn echtgenoot als de adoptant, zijn echtgenoot of de persoon met wie hij een feitelijk gezin vormt, kraamgeld heeft ontvangen voor hetzelfde kind.

HOOFDSTUK 4 Betaling van gezinsbijslag

Afdeling 1 – Bijslagtrekkende

Artikel 19

§ 1. De kinderbijslag en het kraamgeld worden betaald aan de moeder. In geval van volle adoptie van het kind door twee personen van hetzelfde geslacht of in geval van volle adoptie door één persoon van het kind of het adoptiekind van zijn echtgenoot of samenwonende van hetzelfde geslacht of krachtens de wet van 5 mei 2014 houdende de vaststelling van de afstamming van de meemoeder, wordt de kinderbijslag betaald aan de oudste ouder.

Als de persoon aan wie de kinderbijslag wordt betaald krachtens het eerste lid het kind niet daadwerkelijk opvoedt, wordt de kinderbijslag betaald aan de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die deze rol vervult.

Als de twee ouders van verschillend geslacht die niet samenwonen het ouderlijke gezag gezamenlijk uitoefenen in de zin van artikel 374 van het Burgerlijk Wetboek en het kind niet uitsluitend of hoofdzakelijk door een andere bijslagtrekkende wordt opgevoed, wordt de kinderbijslag volledig aan de moeder betaald. De kinderbijslag wordt echter volledig aan de vader betaald vanaf zijn aanvraag, als het kind en hijzelf op die datum dezelfde hoofdverblijfplaats hebben in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

Als de twee ouders van hetzelfde geslacht die niet samenwonen het ouderlijk gezag gezamenlijk uitoefenen in de zin van artikel 374 van het Burgerlijk Wetboek en het kind niet uitsluitend of hoofdzakelijk door een andere

Le Collège réuni peut accorder l'allocation d'adoption dans des catégories de cas dignes d'intérêt, lorsque les conditions visées à l'alinéa 3 ne sont pas remplies. Il demande dans ce cas, au préalable, l'avis du Conseil de gestion des prestations familiales d'Iriscare.

Article 18

Il ne peut être octroyé à l'adoptant ou à son conjoint qu'une seule allocation d'adoption pour le même enfant.

L'allocation d'adoption ne peut être octroyée à l'adoptant ou à son conjoint si l'adoptant, son conjoint ou la personne avec laquelle il forme un ménage de fait, a reçu une allocation de naissance pour le même enfant.

CHAPITRE 4 Paiement des prestations familiales

Section 1re – Allocataire

Article 19

§ 1er. Les allocations familiales et de naissance sont payées à la mère. En cas d'adoption plénière de l'enfant par deux personnes de même sexe ou en cas d'adoption plénière par une personne de l'enfant ou de l'enfant adoptif de son conjoint ou cohabitant de même sexe ou en cas d'application de la loi du 5 mai 2014 portant établissement de la filiation de la coparente, les allocations familiales sont payées au plus âgé des parents au premier degré.

Si la personne à laquelle les allocations familiales sont payées en vertu de l'alinéa 1er n'élève pas effectivement l'enfant, les allocations familiales sont payées à la personne physique ou morale qui remplit ce rôle.

Lorsque les deux parents de sexe différent qui ne cohabitent pas exercent conjointement l'autorité parentale au sens de l'article 374 du Code civil et que l'enfant n'est pas élevé exclusivement ou principalement par un autre allocataire, les allocations sont payées intégralement à la mère. Toutefois, les allocations familiales sont payées intégralement au père, à dater de sa demande, si l'enfant et lui-même ont, à cette date, la même résidence principale au sens de l'article 3, alinéa 1er, 5°, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

Lorsque les deux parents de même sexe qui ne cohabitent pas exercent conjointement l'autorité parentale au sens de l'article 374 du Code civil et que l'enfant n'est pas élevé exclusivement ou principalement par un autre allocataire,

bijslagtrekkende wordt opgevoed, wordt de kinderbijslag volledig betaald aan de oudste ouder. De kinderbijslag wordt echter volledig aan de andere ouder betaald vanaf zijn aanvraag, als het kind en hijzelf op die datum dezelfde hoofdverblijfplaats hebben in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

Als een van de ouders de opportuniteit betwist van de betaling van de kinderbijslag op grond van het derde en vierde lid, kan hij de familierechtbank vragen hemzelf als bijslagtrekkende aan te wijzen, in het belang van het kind. Die aanwijzing heeft uitwerking de eerste dag van de maand na de maand waarin de beslissing van de rechtbank betekend is aan de bevoegde kinderbijslaginstelling.

De adoptiebijslag wordt aan de adoptant betaald.

Als echtgenoten of samenwonenden in de zin van artikel 343 van het Burgerlijk Wetboek het kind samen geadopteerd hebben, bepalen zij aan wie van beiden de adoptiebijslag betaald wordt. In geval van betwisting of van niet-aanwijzing, wordt de bijslag uitbetaald aan de vrouwelijke adoptant indien de echtgenoten of samenwonenden van verschillend geslacht zijn of aan de oudste van de echtgenoten of de samenwonenden indien die van hetzelfde geslacht zijn.

§ 2. De kinderbijslag wordt aan het rechtgevend kind zelf uitbetaald :

- a) als het gehuwd is ;
- b) als het ontvoegd is of de leeftijd van zestien jaar heeft bereikt en niet bij de in paragraaf 1 bedoelde persoon woont. Aan deze laatste voorwaarde is voldaan door afzonderlijke hoofdverblijfplaatsen als bedoeld in artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, of als met daartoe voorgelegde officiële documenten wordt aangetoond dat de gegevens in het Rijksregister niet of niet meer overeenstemmen met de realiteit ;
- c) als het zelf bijslagtrekkende is voor een of meer van zijn kinderen.

Het kind bedoeld in deze paragraaf is rechtsbekwaam om zelf als eiser of verweerder in rechte op te treden in de geschillen betreffende de rechten op kinderbijslag.

§ 3. In afwijking van de paragrafen 1 en 2, bepaalt het Verenigd College de persoon die kan worden aangewezen als bijslagtrekkende in het geval van een ontvoering van het kind. Het bepaalt eveneens wat er moet verstaan worden onder ontvoering van een kind, de voorwaarden waaronder de kinderbijslag wordt toegekend, alsook de periode waarin die persoon bijslagtrekkende kan zijn.

les allocations familiales sont payées intégralement au plus âgé des parents au premier degré. Toutefois, les allocations familiales sont payées intégralement à l'autre parent, à dater de sa demande, si l'enfant et lui-même ont, à cette date, la même résidence principale au sens de l'article 3, alinéa 1er, 5°, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

Lorsque l'un des parents conteste l'opportunité du paiement des allocations familiales réalisé en vertu des alinéas 3 et 4, il peut demander au tribunal de la famille de le désigner comme allocataire, dans l'intérêt de l'enfant. Cette désignation produit ses effets le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel la décision du tribunal est notifiée à l'organisme d'allocations familiales compétent.

L'allocation d'adoption est payée à l'adoptant.

Si les époux ou les cohabitants, au sens de l'article 343 du Code civil, ont adopté ensemble l'enfant, ils désignent celui d'entre eux à qui l'allocation d'adoption est payée. En cas de contestation ou de non-désignation, la prime est payée à l'adoptante si les époux ou les cohabitants sont de sexe différent, ou au plus âgé des époux ou des cohabitants lorsque ceux-ci sont de même sexe.

§ 2. Les allocations familiales sont payées à l'enfant bénéficiaire lui-même :

- a) s'il est marié ;
- b) s'il est émancipé ou a atteint l'âge de 16 ans et ne réside pas avec la personne visée au paragraphe 1er. Cette dernière condition est établie par des résidences principales séparées, au sens de l'article 3, alinéa 1er, 5°, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, ou par d'autres documents officiels produits à cet effet, attestant que l'information portée par le Registre national ne correspond pas ou plus à la réalité ;
- c) s'il est lui-même allocataire pour un ou plusieurs de ses enfants.

L'enfant visé dans le présent paragraphe est capable d'ester lui-même en justice comme demandeur ou défendeur dans les litiges relatifs aux droits aux allocations familiales.

§ 3. Par dérogation aux paragraphes 1er et 2, le Collège réuni détermine la personne qui peut être désignée comme allocataire en cas d'enlèvement de l'enfant. Il détermine également ce qu'il faut entendre par enlèvement de l'enfant, les conditions dans lesquelles l'allocation familiale pour l'enfant est accordée, ainsi que la période durant laquelle cette personne peut être allocataire.

§ 4. De forfaitaire bijslag voor plaatsing bij een privépersoon is verschuldigd aan de bijslagtrekkende die de kinderbijslag voor het kind ontving onmiddellijk voor de plaatsingsmaatregel(en), zolang die regelmatig contact onderhoudt met het kind of belangstelling toont voor het kind, volgens de informatie meegedeeld door de administratieve of gerechtelijke overheid die opgetreden is bij de procedure voor plaatsing.

Als die bijslagtrekkende niet langer de in het eerste lid bedoelde voorwaarden vervult, wordt de forfaitaire bijslag betaald aan de persoon die in zijn plaats deels het kind opvoedt door regelmatig contact te onderhouden met of belangstelling te tonen voor het kind, volgens de informatie meegedeeld door de administratieve of gerechtelijke overheid die opgetreden is bij de procedure voor plaatsing.

§ 5. Zo het belang van het kind dit vereist, kan een ouder, de adoptant, de pleegvoogd, de toeziende voogd, de curator of de bewindvoerder, naargelang het geval, overeenkomstig artikel 572bis, 14°, van het Gerechtelijk Wetboek of overeenkomstig artikel 594, 8° en 9°, van hetzelfde Wetboek, verzet aantekenen tegen de betaling aan de persoon bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3. Het meerderjarig kind kan zich ook, overeenkomstig artikel 572bis, 14°, van hetzelfde Wetboek, verzetten tegen de betaling aan de persoon bedoeld in § 1 door zijn belang in te roepen.

Artikel 20

Uitgezonderd de toepassing van artikel 14, wordt de kinderbijslag verschuldigd voor een kind dat door bemiddeling of ten laste van een overheid in een instelling geplaatst is, betaald ten belope van :

- 1° een tweederde deel aan de instelling, zonder dat dit deel hoger mag zijn dan het bedrag dat het Verenigd College kan vaststellen voor bepaalde categorieën van kinderen ;
- 2° het saldo aan de natuurlijke persoon bedoeld bij artikel 19.

In afwijking van het eerste lid wordt de kinderbijslag, verschuldigd ten behoeve van een kind dat met toepassing van de regelgeving betreffende de jeugdbescherming in een instelling geplaatst is ten laste van de bevoegde overheid, ten belope van een tweederde deel uitbetaald aan die overheid zonder dat dit deel hoger mag zijn dan het bedrag dat het Verenigd College kan vaststellen voor bepaalde categorieën van kinderen.

Over de betaling van het saldo aan de natuurlijke persoon bedoeld in artikel 19 wordt ambtshalve beslist, naargelang het geval :

§ 4. L'allocation forfaitaire de placement chez un particulier est due à l'allocataire qui percevait des allocations familiales pour l'enfant immédiatement avant la mesure de placement ou les mesures de placement dont il a fait l'objet, aussi longtemps qu'il maintient régulièrement des contacts avec l'enfant ou démontre lui porter de l'intérêt, selon les informations communiquées par l'autorité administrative ou judiciaire qui est intervenue dans la procédure de placement.

Lorsque cet allocataire ne remplit plus les conditions visées à l'alinéa 1er, l'allocation forfaitaire est payée à la personne qui, en son lieu et place, élève partiellement l'enfant en ayant régulièrement des contacts avec lui ou en lui démontrant de l'intérêt, selon les informations communiquées par l'autorité administrative ou judiciaire qui est intervenue dans la procédure de placement.

§ 5. Si l'intérêt de l'enfant l'exige, un parent, l'adoptant, le tuteur officieux, le tuteur, le curateur ou l'administrateur, selon le cas, peut faire opposition au paiement à la personne visée aux paragraphes 1er, 2, ou 3, conformément à l'article 572bis, 14°, du Code judiciaire ou conformément à l'article 594, 8° et 9°, du même Code. L'enfant majeur peut également faire opposition au paiement à la personne visée au § 1er, conformément à l'article 572bis, 14°, du même Code, en invoquant son intérêt.

Article 20

Sauf application de l'article 14, les allocations familiales dues en faveur d'un enfant placé par l'intermédiaire ou à charge d'une autorité publique dans une institution sont payées à concurrence :

- 1° de deux tiers à l'institution, sans que cette part dépasse un montant que le Collège réuni peut fixer pour certaines catégories d'enfants ;
- 2° du solde à la personne physique visée à l'article 19.

Par dérogation à l'alinéa 1er, les allocations familiales dues en faveur d'un enfant placé, en application de la réglementation relative à la protection de la jeunesse, dans une institution à charge de l'autorité compétente, sont payées à concurrence de deux tiers à cette autorité, sans que cette part dépasse un montant que le Collège réuni peut fixer pour certaines catégories d'enfants.

Le paiement du solde à la personne physique visée à l'article 19 est décidé d'office, suivant le cas :

- 1° door de jeugdrechtbank die de plaatsing in een instelling heeft bevolen ;
- 2° door de overheid, aangeduid door een Gemeenschap of door de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad, die tot die plaatsing heeft beslist, onverminderd het recht van de betrokkenen om een verzoekschrift in te dienen bij de jeugdrechtbank van de hoofdverblijfplaats van de ouders, de voogden of de personen die het kind onder hun hoede hebben, in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

Indien het belang van het geplaatste kind dit vereist, kan de jeugdrechtbank van de hoofdverblijfplaats, in de zin van artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, van de ouders, de voogden of de personen die het kind onder hun hoede hebben, hetzij van ambtswege, hetzij op eenvoudige vordering van een gezinslid en na de in het eerste lid bedoelde personen te hebben gehoord of opgeroepen, voor dit kind een te allen tijde afzetbare bijzondere voogd aanstellen, die ermee belast wordt over dit bedrag te beschikken voor de behoeften van het kind.

Artikel 21

In overeenstemming met artikel 1240 van het Burgerlijk Wetboek is de betaling te goeder trouw van een kinderbijslaginstelling aan een schijnbare bijslagtrekkende bevestigend.

Artikel 22

Iedere in de loop van een maand intredende verandering van bijslagtrekkende in de zin van de artikelen 19 en 20 heeft uitwerking de eerste dag van de maand volgend op die waarin die verandering heeft plaatsgehad. Als de verandering plaatsheeft op de eerste dag van een maand, heeft ze echter uitwerking vanaf die dag.

Afdeling 2 – Betaaldatum en opschorting van betaling

Artikel 23

De kinderbijslag is maandelijks betaalbaar in de loop van de maand die volgt op deze waarop hij betrekking heeft.

De betaling kan worden opgeschort bij ernstige en eensluidende aanwijzingen dat de door de sociaal verzekerde meegeede informatie om gezinsbijslagen te krijgen frauduleus is. De betaling kan opgeschort worden tot de verdenking niet meer bestaat en dit maximum zes maand, éénmaal hernieuwbaar.

- 1° par le tribunal de la jeunesse qui a ordonné le placement dans une institution ;
- 2° par l'autorité, désignée par une Communauté ou par la Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale, qui a décidé ce placement, sans préjudice du droit des intéressés d'introduire une requête au tribunal de la jeunesse de la résidence principale des parents, tuteurs ou personnes qui ont la garde de l'enfant, au sens de l'article 3, alinéa 1er, 5°, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

Si l'intérêt de l'enfant placé l'exige, le tribunal de la jeunesse de la résidence principale, au sens de l'article 3, alinéa 1er, 5°, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, des parents, tuteurs ou personnes qui ont la garde de l'enfant peut, soit d'office, soit sur simple réquisition d'un membre de la famille et après avoir entendu ou appelé les personnes visées à l'alinéa 1er, désigner à l'enfant un tuteur *ad hoc*, toujours révocable, chargé de disposer de cette somme pour les besoins de l'enfant.

Article 21

Conformément à l'article 1240 du Code civil, le paiement fait de bonne foi par un organisme d'allocations familiales à un allocataire apparent est libératoire.

Article 22

Tout changement d'allocataire, au sens des articles 19 et 20, intervenant dans le courant d'un mois, produit ses effets le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel ce changement a eu lieu. Toutefois, lorsque le changement survient le premier jour d'un mois, ses effets prennent cours dès ce jour.

Section 2 – Date de paiement et suspension du paiement

Article 23

Les allocations familiales sont payables mensuellement dans le courant du mois suivant celui auquel elles se rapportent.

Le paiement peut être suspendu en cas d'indices sérieux et concordants laissant croire au caractère frauduleux des informations données par l'assuré social en vue d'obtenir des prestations familiales. La suspension pourra opérer aussi longtemps que la suspicion n'aura pu être écartée, avec un maximum de six mois, renouvelable une fois.

Afdeling 3 – Betaalwijze

Artikel 24

De kinderbijslag, het kraamgeld en de adoptiebijslag worden betaald aan de bijslagtrekkende.

Wanneer het de bijslagtrekkende materieel onmogelijk is om de verschuldigde gezinsbijslag te ontvangen omdat hij zijn identiteit niet kan aantonen, dan wordt die in afwijking van het eerste lid voor zijn rekening betaald aan een door de bijslagtrekkende aangewezen persoon die deel uitmaakt van zijn gezin.

De betaling verricht door de kinderbijslaginstelling krachtens het tweede lid is bevrijdend voor zover de bijslagtrekkende, die in staat is gesteld om zijn identiteit aan te tonen, haar niet zijn wil om voortaan die bijslag rechtstreeks te ontvangen schriftelijk betekende.

De gezinsbijslag wordt betaald per overschrijving op een rekening bij een kredietinstelling zoals gedefinieerd in artikel 1, § 3, van de wet van 25 april 2014 op het statuut en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen. De gezinsbijslag wordt betaald per circulaire cheque als hij om technische of sociale redenen niet per overschrijving kan betaald worden.

Het Verenigd College kan echter voorzien in andere betaalwijzes.

HOOFDSTUK 5 Voorwaarden voor het rechtgevend kind

Artikel 25

§ 1. De kinderbijslag wordt ten gunste van het kind toegekend tot 31 augustus van het kalenderjaar in de loop waarvan het de leeftijd van 18 jaar bereikt.

§ 2. Na de datum bepaald in paragraaf 1 wordt de kinderbijslag toegekend onder de voorwaarden bepaald door het Verenigd College tot de leeftijd van 25 jaar ten gunste van :

- a) een kind met een leercontract. Het Verenigd College kan eveneens bepalen tijdens welke periodes en onder welke voorwaarden het recht op kinderbijslag wordt toegekend ten gunste van het kind, wanneer de leerovereenkomst of -verbintenis verbroken wordt of het voorwerp is van een weigering of van een intrekking van de erkenning ;
- b) een kind dat onderwijs volgt of een stage vervult om in een ambt te kunnen worden benoemd of een

Section 3 – Modalités de paiement

Article 24

Les allocations familiales, les allocations de naissance et les allocations d'adoption sont payées à l'allocataire.

Par dérogation à l'alinéa 1er, lorsque l'allocataire est dans l'impossibilité matérielle de percevoir les prestations familiales qui sont dues, en raison de ce qu'il ne peut prouver son identité, celles-ci sont payées, pour son compte, entre les mains d'une personne désignée par l'allocataire, faisant partie de son ménage.

Le paiement réalisé par l'organisme d'allocations familiales en vertu de l'alinéa 2 est libératoire tant que l'allocataire, qui est en mesure de prouver son identité, ne lui a pas notifié par écrit sa volonté de percevoir dorénavant directement ces prestations.

Les prestations familiales sont payées par virement sur un compte auprès d'un établissement de crédit comme défini à l'article 1er, § 3, de la loi du 25 avril 2014 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit et des sociétés de bourse. Les prestations familiales sont payées par chèque circulaire si elles ne peuvent pas être payées par virement en raison de circonstances techniques ou sociales.

Le Collège réuni peut prévoir d'autres moyens de paiement.

CHAPITRE 5 Conditions requises dans le chef de l'enfant bénéficiaire

Article 25

§ 1er. Les allocations familiales sont accordées en faveur de l'enfant jusqu'au 31 août de l'année civile au cours de laquelle il atteint l'âge de 18 ans.

§ 2. Au-delà de la date fixée par le paragraphe 1er, les allocations familiales sont accordées, aux conditions fixées par le Collège réuni, jusqu'à l'âge de 25 ans en faveur :

- a) de l'apprenti. Le Collège réuni peut également déterminer les périodes et les conditions d'octroi du droit aux allocations familiales en faveur de l'enfant, lorsque le contrat ou l'engagement d'apprentissage est rompu ou fait l'objet d'un refus ou d'un retrait d'agrégation ;
- b) de l'enfant qui suit des cours, effectue un stage pour pouvoir être nommé à une charge ou est engagé

opleiding volgt waarvoor studiepunten worden toegekend in de bachelor-masterstructuur en waarvoor geen enkele les moet gevolgd worden. Het Verenigd College bepaalt de opleidingen die in aanmerking komen ;

- c) een kind jonger dan 25 jaar dat op regelmatige wijze een eindverhandeling voor hogere studies voorbereidt ;
- d) een kind dat niet langer schoolplichtig is en ingeschreven is als werkzoekende en dat zijn studies of het leercontract beëindigd heeft.

Het Verenigd College bepaalt, binnen de voorwaarden dat het vastlegt, de winstgevende activiteiten waardoor het recht ophoudt, met dien verstande dat :

- a) vrijwilligerswerk in de zin van de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers niet beschouwd wordt als een winstgevende activiteit. De vergoedingen in de zin van artikel 10 van voormelde wet worden niet beschouwd als een inkomen, een winst, een brutoloon of een sociale uitkering, voor zover het vrijwilligerswerk zijn onbezoldigd karakter niet verliest overeenkomstig hetzelfde artikel van dezelfde wet ;
- b) het verrichten van een vrijwillige dienst van collectief nut in de zin van de wet van 11 april 2003 tot instelling van een vrijwillige dienst van collectief nut, niet beschouwd wordt als een winstgevende activiteit. De soldij in de zin van artikel 5, § 3, van voormelde wet wordt niet beschouwd als een inkomen, een winst, een brutoloon of een sociale uitkering ;
- c) het verrichten van een vrijwillige militaire inzet in de zin van de wet van 10 januari 2010 tot instelling van de vrijwillige militaire inzet en tot wijziging van verschillende wetten van toepassing op het militair personeel, tot de eerste dag van de achtste kalenderweek die volgt op de week waarin de militair de in artikel 21, tweede lid, van voormelde wet bedoelde dienstneming aangaat, niet beschouwd wordt als een winstgevende activiteit. De voordelen bedoeld in artikel 50, tweede lid, van voormelde wet worden niet beschouwd als een inkomen, een winst, een brutoloon of een sociale uitkering.

§ 3. Het recht op kinderbijslag wordt verlengd ten gunste van het verdwenen kind, overeenkomstig de volgende bepalingen :

- 1° onder verdwenen kind moet worden verstaan het kind dat onvrijwillig niet langer op zijn verblijfplaats is, van wie men geen nieuws heeft, behalve wanneer blijkt dat dit kind, naar alle waarschijnlijkheid, overleden is in omstandigheden zoals ongevallen of rampen, zelfs indien het lichaam niet is teruggevonden. De verdwijning kan bewezen worden met alle

dans une formation pour laquelle des crédits sont octroyés dans le système « bachelier-master » et pour laquelle aucun cours ne doit être suivi. Le Collège réuni détermine les formations à prendre en considération ;

- c) de l'enfant âgé de moins de 25 ans qui prépare régulièrement un mémoire de fin d'études supérieures ;
- d) de l'enfant n'étant plus soumis à l'obligation scolaire, inscrit comme demandeur d'emploi et qui a terminé des études ou un apprentissage.

Le Collège réuni détermine, parmi les conditions qu'il fixe, les activités lucratives qui font obstacle au droit, sous réserve de ce que :

- a) le volontariat au sens de la loi du 3 juillet 2005 relative aux droits des volontaires n'est pas considéré comme une activité lucrative. Les indemnités au sens de l'article 10 de la loi précitée ne sont pas considérées comme un revenu, un bénéfice, une rémunération brute ou une prestation sociale, pour autant que le volontariat ne perde pas son caractère non rémunéré conformément au même article de la même loi ;
- b) l'exercice d'un service volontaire d'utilité collective au sens de la loi du 11 avril 2003 instituant un service volontaire d'utilité collective n'est pas considéré comme une activité lucrative. La solde au sens de l'article 5, § 3, de la loi précitée n'est pas considérée comme un revenu, un bénéfice, une rémunération brute ou une prestation sociale ;
- c) l'exercice d'un engagement volontaire militaire au sens de la loi du 10 janvier 2010 instituant l'engagement volontaire militaire et modifiant diverses lois applicables au personnel militaire, jusqu'au premier jour de la huitième semaine calendrier qui suit la semaine au cours de laquelle le militaire souscrit l'engagement visé à l'article 21, alinéa 2, de la loi précitée, n'est pas considéré comme une activité lucrative. Les avantages visés à l'article 50, alinéa 2, de la loi précitée ne sont pas considérés comme un revenu, un bénéfice, une rémunération brute ou une prestation sociale.

§ 3. Le droit aux allocations familiales est prolongé en faveur de l'enfant disparu, conformément aux dispositions suivantes :

- 1° par enfant disparu, il y a lieu d'entendre l'enfant qui a involontairement cessé d'être présent au lieu de sa résidence, dont on est sans nouvelles, sauf s'il apparaît que cet enfant est, selon toutes probabilités, décédé dans des circonstances telles que des accidents ou catastrophes, même si son corps n'a pas été retrouvé. La disparition peut être établie par toute voie de droit.

rechtsmiddelen. Het kind dat door een van de ouders is meegenomen, wordt evenwel niet als verdwenen kind beschouwd ;

- 2° op het moment van de verdwijning moet het kind rechtgevend zijn ;
- 3° de kinderbijslag wordt hoogstens gedurende vijf jaar toegekend te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgend op de maand van de verdwijning van het kind, voor zover het niet de leeftijd van 25 jaar heeft bereikt, of van 21 jaar, indien het rechtgevend was krachtens artikel 26 ;
- 4° het recht op kinderbijslag ten gunste van het verdwenen kind dooft uit op het einde van de maand waarin het kind is teruggevonden, tenzij wordt voldaan aan de voorwaarden van paragrafen 1 of 2 of artikel 26.

Artikel 26

De kinderbijslag wordt ook toegekend tot de leeftijd van 21 jaar voor een kind met een aandoening die gevolgen voor hem heeft op het vlak van lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid, of op het vlak van activiteiten en participatie, of voor zijn familiale omgeving, binnen de voorwaarden bepaald door en krachtens artikel 63 van de AKBW.

Onverminderd artikel 29 en bij afwijking van het eerste lid, behoudt het kind met een aandoening dat minstens 21 jaar was op 1 juli 1987 en dat op 31 december 2019 rechtgevend is bij toepassing van artikel 63 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, zoals van toepassing voorafgaand aan de wijziging door de wet van 29 december 1990, zijn recht op het bedrag van de kinderbijslag dat hem is verschuldigd voor de maand december 2019, onder de voorwaarden die krachtens die bepaling zijn vastgesteld.

HOOFDSTUK 6 Anticumulatiereg

Artikel 27

Onverminderd de toepassing van het recht van de Europese Unie en de internationale overeenkomsten, wordt het bedrag van de gezinsbijslag verminderd met het bedrag van de uitkeringen van dezelfde aard waarop ten behoeve van een rechtgevend kind aanspraak kan worden gemaakt bij toepassing van andere buitenlandse wettelijke of reglementaire bepalingen of krachtens regelen van toepassing op het personeel van een instelling van internationaal publiekrecht, zelfs als de toekenning van die uitkeringen op grond van voormelde bepalingen of regelen als aanvullend wordt aangemerkt ten opzichte van de bij toepassing van deze ordonnantie verleende gezinsbijslag.

N'est toutefois pas considéré comme disparu l'enfant enlevé par l'un de ses parents ;

- 2° au moment de sa disparition, l'enfant doit avoir la qualité de bénéficiaire ;
- 3° les allocations familiales sont accordées pendant cinq ans au maximum à partir du premier jour du mois qui suit le mois de la disparition de l'enfant aussi longtemps que celui-ci n'a pas atteint l'âge de 25 ans ou de 21 ans, s'il était bénéficiaire en vertu de l'article 26 ;
- 4° le droit aux allocations familiales de l'enfant disparu s'éteint à la fin du mois au cours duquel il est retrouvé, à moins qu'il soit satisfait aux conditions des paragraphes 1er ou 2 ou de l'article 26.

Article 26

Les allocations familiales sont également accordées jusqu'à l'âge de 21 ans en faveur de l'enfant qui est atteint d'une affection qui a des conséquences pour lui sur le plan de l'incapacité physique ou mentale ou sur le plan de l'activité et de la participation, ou pour son entourage familial, aux conditions fixées par et en vertu de l'article 63 de la LGAF.

Sans préjudice de l'article 29 et par dérogation à l'alinéa 1er, l'enfant handicapé qui était âgé de 21 ans au moins à la date du 1er juillet 1987 et est bénéficiaire, à la date du 31 décembre 2019, en application de l'article 63 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés tel qu'il était applicable avant sa modification par la loi du 29 décembre 1990, maintient son droit au montant d'allocations familiales qui lui est dû pour le mois de décembre 2019, aux conditions fixées en vertu de cette disposition.

CHAPITRE 6 Règle anti-cumul

Article 27

Sans préjudice de l'application du droit de l'Union européenne et des conventions internationales en vigueur, le montant des prestations familiales est réduit à concurrence du montant des prestations de même nature auxquelles il peut être prétendu en faveur d'un enfant bénéficiaire en application d'autres dispositions légales ou réglementaires étrangères ou en vertu des règles applicables au personnel d'une institution de droit international public, même si l'octroi de ces prestations est qualifié de complémentaire, en vertu des dispositions et des règles précitées, par rapport aux prestations familiales accordées en application de la présente ordonnance.

Die vermindering wordt niet toegepast indien ten behoeve van een rechtgevend kind aanspraak kan worden gemaakt op uitkeringen van dezelfde aard krachtens statutaire regelen die van toepassing zijn op de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie, in geval van een beroepsactiviteit in loondienst in België van een ouder van het kind of de echtgenoot van die ouder.

Het Verenigd College bepaalt de instellingen van internationaal publiekrecht waarvan de statutaire regelen die op hun personeel van toepassing zijn, kunnen worden gelijkgesteld met de statutaire regelen bedoeld in het tweede lid.

HOOFDSTUK 7 Reikwijdte van de rechten in de tijd

Artikel 28

De toekenning van de kinderbijslag vangt aan vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin het recht op kinderbijslag ontstaat.

In afwijking van het eerste lid gaat de toekenning van de kinderbijslag in vanaf de eerste dag van de maand waarin het recht op kinderbijslag ontstaat indien de volgende cumulatieve voorwaarden zijn vervuld :

- 1° gedurende deze maand kan geen enkel ander recht op kinderbijslag ten gunste van het kind worden toegekend krachtens Belgische of buitenlandse bepalingen, of krachtens de regelen van de internationale overeenkomsten betreffende de sociale zekerheid die in België van kracht zijn, of de regelen die van toepassing zijn op het personeel van een instelling van internationaal publiekrecht ;
- 2° gedurende de maand voorafgaand aan de maand waarin het recht krachtens deze ordonnantie ontstaat, werd een recht op kinderbijslag toegekend ten gunste van het kind krachtens de bepalingen en regelen bedoeld in 1°.

De toekenning van de kinderbijslag wordt beëindigd op het einde van de maand waarin dit recht een einde neemt.

Iedere gebeurtenis die een wijziging van het bedrag van de kinderbijslag impliceert, geeft aanleiding tot de toekenning van het gewijzigde bedrag van kinderbijslag vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin die gebeurtenis zich heeft voorgedaan.

In afwijking van het vierde lid vangt de toekenning van het gewijzigd bedrag van de kinderbijslag aan vanaf de eerste dag van de maand waarin een indexering plaatsvindt of een nieuw voordeel ingesteld wordt bij of krachtens deze ordonnantie.

Ladite réduction ne s'applique pas lorsqu'il peut être prétendu à des prestations de même nature en faveur d'un enfant bénéficiaire en vertu des règles statutaires applicables aux fonctionnaires et autres agents de l'Union européennes, en cas d'activité professionnelle salariée du parent de l'enfant ou du conjoint de ce parent en Belgique.

Le Collège réuni détermine les institutions de droit international public dont les règles statutaires applicables à leur personnel peuvent être assimilées aux règles statutaires visées à l'alinéa 2.

CHAPITRE 7 Portée des droits dans le temps

Article 28

L'octroi des allocations familiales prend cours dès le premier jour du mois qui suit le mois dans lequel le droit aux allocations familiales naît.

Par dérogation à l'alinéa 1er, l'octroi des allocations familiales prend cours dès le premier jour du mois dans lequel le droit aux allocations familiales naît si les conditions cumulatives suivantes sont remplies :

- 1° durant ce mois, aucun autre droit aux allocations familiales ne peut être octroyé en faveur de l'enfant en vertu de dispositions belges ou étrangères, ou en vertu des règles des conventions internationales de sécurité sociale en vigueur en Belgique ou des règles applicables au personnel d'une institution de droit international public ;
- 2° durant le mois qui précède le mois de la naissance du droit en vertu de la présente ordonnance, un droit aux allocations familiales était octroyé en faveur de l'enfant en vertu des dispositions et règles visées au 1°.

L'octroi des allocations familiales s'éteint à la fin du mois dans lequel ce droit prend fin.

Tout événement impliquant une modification du montant des allocations familiales donne lieu à l'octroi du montant modifié des allocations familiales à partir du premier jour du mois qui suit celui au cours duquel cet événement est survenu.

Par dérogation à l'alinéa 4, l'octroi du montant modifié des allocations familiales prend cours dès le premier jour du mois durant lequel intervient une indexation ou l'institution d'un nouvel avantage par ou en vertu de la présente ordonnance.

HOOFDSTUK 8 Indexering

Artikel 29

§ 1. De bedragen van de kinderbijslag, het kraamgeld en de adoptiebijslag, alsook de grensbedragen voor het jaarlijks gezinsinkomen, worden gekoppeld aan de schommelingen van de afgevlakte gezondheidsindex.

Dezelfde koppeling geldt ten aanzien van elk bedrag dat wordt toegekend krachtens een ordonnantie betreffende het beheer of de betaling van de gezinsbijslagen, tenzij anders aangegeven door het Verenigd College.

De bedragen worden verbonden aan de spilindex 105,10 (basis 2013 = 100).

Zij variëren overeenkomstig de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

Het Verenigd College kan, in het belang van de gezinnen, beslissen dat de wettelijke of reglementaire bepalingen die op specifieke wijze afwijken van de algemene regels die in de voormelde wet zijn vastgelegd, niet van toepassing zijn.

Het nieuwe bedrag wordt verkregen door het basisbedrag te vermenigvuldigen met een multiplicator gelijk aan $1,0200n$, waarbij n overeenstemt met de rang van de bereikte spilindex, zonder dat een intermediaire afronding geschiedt. De spilindex volgend op deze vermeld in het derde lid wordt als rang 1 beschouwd. De multiplicator wordt uitgedrukt in eenheden, gevolgd door vier cijfers. Het vijfde cijfer na de komma wordt weggelaten en leidt tot een verhoging met één eenheid van het vorige cijfer indien het minstens 5 bereikt.

De bedragen van de jaarinkomsten bepaald in deze ordonnantie evolueren volgens dezelfde regels. Het Verenigd College voorziet in aanvullende mechanismen voor de evolutie van die bedragen, rekening houdend met de welvaartsevolutie. Het kan de voormelde bedragen wijzigen.

§ 2. Indien ingevolge de toepassing van dit artikel de aangepaste bedragen eindigen op een gedeelte van een cent, wordt het centgedeelte tot de hogere of de lagere cent afgerond naargelang het gedeelte al dan niet 0,5 bereikt.

CHAPITRE 8 Indexation

Article 29

§ 1er. Les montants des allocations familiales, de l'allocation de naissance, de l'allocation d'adoption ainsi que les montants des plafonds de revenus annuels du ménage, sont liés aux fluctuations de l'indice santé lissé.

La même liaison est d'application à l'égard de tout montant pris en vertu d'une ordonnance relative à la gestion ou au paiement des prestations familiales, sauf indication contraire par le Collège réuni.

Les montants sont rattachés à l'indice-pivot 105,10 (base 2013 = 100).

Ils varient comme prévu par la loi du 2 août 1971 organisant un régime de liaison à l'indice des prix à la consommation des traitements, salaires, pensions, allocations et subventions à charge du trésor public, de certaines prestations sociales, des limites de rémunération à prendre en considération pour le calcul de certaines cotisations de sécurité sociale des travailleurs, ainsi que des obligations imposées en matière sociale aux travailleurs indépendants.

Le Collège réuni est compétent pour décider que les dispositions légales ou réglementaires dérogeant ponctuellement aux règles générales fixées par la loi précitée ne sont pas applicables, dans l'intérêt des familles.

Le nouveau montant s'obtient en multipliant le montant de base par un multiplicateur égal à $1,0200n$, dans lequel n correspond au rang de l'indice-pivot atteint, sans qu'un arrondissement intermédiaire soit opéré. L'indice-pivot suivant celui mentionné à l'alinéa 3 est considéré comme rang 1. Le multiplicateur est exprimé en unités, suivies de 4 chiffres. Le cinquième chiffre après la virgule est supprimé et donne lieu à l'augmentation d'une unité du chiffre précédent s'il atteint 5 au moins.

Les montants des revenus annuels fixés par la présente ordonnance évoluent selon les mêmes règles. Le Collège réuni prévoit des mécanismes complémentaires d'évolution de ces montants compte tenu de l'évolution du bien-être. Il peut modifier lesdits montants.

§ 2. Lorsque par suite de l'application du présent article, les montants adaptés se terminent par une fraction de cent, la fraction de cent est arrondie au cent supérieur ou inférieur selon que cette fraction atteint ou non 0,5.

HOOFDSTUK 9 Verjaring

Artikel 30

§ 1. De gezinsbijslag is verschuldigd op aanvraag.

Het recht op kinderbijslag, kraamgeld of een adoptiebijslag vervalt na drie jaar.

Voor de kinderbijslagen betreffende een bepaald aantal dagen van een trimester, neemt de termijn van drie jaar aanvang de laatste dag van dat trimester.

Voor het kraamgeld neemt de termijn van drie jaar een aanvang de laatste dag van het trimester waarin de geboorte plaatsvond.

Voor de adoptiebijslag neemt de termijn van drie jaar een aanvang de laatste dag van het trimester waarin het verzoekschrift dat de wil uitdrukt om te adopteren wordt ingediend bij de bevoegde rechtbank of, bij gebrek hieraan, de laatste dag van het trimester waarin de adoptieakte is ondertekend; als het kind op die datum nog geen deel uitmaakt van het gezin van de adoptant, vangt de voormelde termijn aan op de laatste dag van het trimester waarin het kind werkelijk deel uitmaakt van dit gezin.

Buiten de oorzaken vermeld in het Burgerlijk Wetboek, wordt de verjaring gestuit door een aanvraag per gewone brief, fax of e-mail of door de neerlegging van een dergelijke aanvraag bij de kinderbijslaginstelling. Naar gelang van het geval gebeurt het stuiten op de datum van de aangetekende zending, met de datum van de poststempel als bewijs, of op de datum van de ontvangstmelding opgesteld door de kinderbijslaginstelling voor de persoon die de bijslag vraagt.

De stuiting geldt voor drie jaar. Ze kan echter hernieuwd worden.

§ 2. Als de sociale toeslagen bedoeld in artikel 9 niet provisioneel betaald werden in afwachting van de fiscale gegevens die het jaarlijks gezinsinkomen aantonen en als na ontvangst ervan via elektronische gegevensstroom blijkt dat de sociale toeslagen verschuldigd zijn, wordt de verjaringstermijn opgeschort voor de periode tussen de betaaldatum van de basiskinderbijslag en de datum van de mededeling van de toekenningsbeslissing van de toeslagen.

In geen geval zullen de kinderbijslaginstellingen aan het voordeel der verjaring, zoals zij bij dit artikel werd vastgesteld, verzaken.

CHAPITRE 9 Prescription

Article 30

§ 1er. Les prestations familiales sont dues sur demande.

Le droit aux allocations familiales, à l'allocation de naissance et à l'allocation d'adoption se prescrit par trois ans.

Pour les allocations familiales afférentes à un nombre quelconque de jours compris dans un trimestre, le délai de trois ans prend cours le dernier jour dudit trimestre.

Pour l'allocation de naissance, le délai de trois ans prend cours le dernier jour du trimestre au cours duquel la naissance a eu lieu.

Pour l'allocation d'adoption, le délai de trois ans prend cours le dernier jour du trimestre au cours duquel la requête exprimant la volonté d'adoption a été déposée devant le tribunal compétent ou, à défaut de celle-ci, le dernier jour du trimestre au cours duquel l'acte d'adoption a été signé; toutefois, si l'enfant ne fait pas encore partie du ménage de l'adoptant à cette date, le délai précité prend cours le dernier jour du trimestre au cours duquel l'enfant fait réellement partie de ce ménage.

Outre les causes prévues au Code civil, la prescription est interrompue par l'envoi d'une demande par courrier postal, télécopie ou courrier électronique, ou par le dépôt d'une telle demande auprès de l'organisme d'allocations familiales. L'interruption se produit, selon le cas, à la date du pli recommandé, le cachet de la poste faisant foi, ou, à défaut, à celle fixée par l'accusé de réception établi par l'organisme d'allocations familiales à l'attention de la personne qui demande ces prestations.

L'interruption est valable pour trois ans. Elle peut être renouvelée.

§ 2. Lorsque les suppléments sociaux visés à l'article 9 n'ont pas été payés provisionnellement dans l'attente de la disponibilité des données fiscales établissant les revenus annuels du ménage et qu'il s'avère que ces suppléments sont dus suite à la réception de ces données par flux électronique, le délai de prescription est suspendu durant la période s'étendant de la date du paiement des allocations familiales de base à la date de la communication de la décision d'octroi des suppléments.

En aucun cas, les organismes d'allocations familiales ne renonceront au bénéfice de la prescription, telle qu'elle est définie par le présent article.

Artikel 31

De terugvordering van de ten onrechte uitbetaalde gezinsbijslag kan niet geëist worden na verloop van een termijn van drie jaar te rekenen vanaf de datum waarop de uitbetaling is geschied.

In afwijking van het eerste lid wordt de verjaringstermijn op vijf jaar gebracht als de ten onrechte betaalde uitkeringen verkregen werden door bedrieglijke handelingen of door valse of opzettelijk onvolledige verklaringen. Die termijn gaat in op de dag waarop de instelling kennis heeft van het bedrog, de arglist of de bedrieglijke handelingen van de sociaal verzekerde.

In afwijking van het eerste lid en onverminderd het tweede lid, als de in artikel 9 bedoelde sociale toeslagen onterecht werden betaald, begint de termijn van drie jaar te lopen op de datum waarop de fiscale gegevens die het inkomen aantonen op basis waarvan die toeslagen worden berekend, beschikbaar zijn via de elektronische gegevensstroom.

Benevens de redenen waarin is voorzien in het Burgerlijk Wetboek, wordt de verjaring gestuit door het eisen van het onverschuldigd uitbetaalde door middel van een aangetekende brief aan de schuldenaar.

HOOFDSTUK 10
Afzien van terugvordering

Artikel 32

Als de invordering van de verschuldigde sommen al te onzeker of te bezwarend blijkt in verhouding met het bedrag van de in te vorderen sommen, kunnen de kinderbijslaginstellingen binnen de perken bepaald door het Verenigd College afzien van hetzij het navorderen van die sommen door een gerechtelijke procedure, hetzij de invordering van die sommen door gedwongen tenuitvoerlegging.

De kinderbijslaginstellingen kunnen daarenboven afzien van de terugvordering van geringe sommen, binnen de perken bepaald door het Verenigd College, als de terugvordering van deze sommen door inhouding op later verschuldigde kinderbijslag niet mogelijk is.

Article 31

La répétition des prestations familiales indûment payées ne peut être réclamée après l'expiration d'un délai de trois ans prenant cours à la date à laquelle le paiement a été effectué.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le délai de prescription est porté à cinq ans si les prestations payées indûment ont été obtenues à la suite de manœuvres frauduleuses ou de déclarations fausses ou sciemment incomplètes. Ce délai prend cours à la date à laquelle l'institution a connaissance de la fraude, du dol ou des manœuvres frauduleuses de l'assuré social.

Par dérogation à l'alinéa 1er et sans préjudice de l'alinéa 2, lorsque les suppléments sociaux visés à l'article 9 ont été payés indûment, le délai de trois ans prend cours à la date à laquelle les données fiscales établissant les revenus sur la base desquels ces suppléments sont calculés, sont disponibles par flux électronique.

Outre les causes prévues par le Code civil, la prescription est interrompue par la réclamation des paiements indus notifiée au débiteur par lettre recommandée à la poste.

CHAPITRE 10
Renonciation au recouvrement

Article 32

Lorsque le recouvrement des sommes dues s'avère trop aléatoire ou trop onéreux par rapport au montant des sommes à recouvrer, les organismes d'allocations familiales peuvent, dans les limites déterminées par le Collège réuni, renoncer, soit à toute poursuite par voie judiciaire en vue de la perception de ces sommes, soit à poursuivre le recouvrement de ces sommes par voie d'exécution forcée.

Les organismes d'allocations familiales peuvent, en outre, renoncer à la récupération de sommes modiques, dans les limites fixées par le Collège réuni, lorsqu'il n'est pas possible de procéder à la récupération de ces sommes par voie de retenues sur des allocations familiales ultérieurement dues.

HOOFDSTUK 11 Plichten van de bijslagtrekkende

Artikel 33

De bijslagtrekkende is ertoe gehouden onmiddellijk de bevoegde kinderbijslaginstelling op de hoogte te brengen van elk feit dat van aard is een wijziging te brengen in de toekenning of de betaling van de gezinsbijslag.

De bijslagtrekkende is er echter van vrijgesteld de bevoegde kinderbijslaginstelling onmiddellijk op de hoogte te brengen van elke wijziging van de informatiegegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, die toegankelijk zijn voor deze instelling, voor zover hij deze wijziging heeft medegedeeld aan de bevoegde gemeentelijke administratie binnen de 7 dagen nadat ze zich heeft voorgedaan.

HOOFDSTUK 12 Arbeidsrechtbank

Artikel 34

De arbeidsrechtbank neemt kennis van de geschillen tussen de kinderbijslaginstellingen en de personen aan wie gezinsbijslag moet worden gestort.

De territoriale bevoegdheid inzake de door of tegen die personen ingestelde vorderingen, wordt bepaald door de plaats waar deze zijn domicilie heeft.

HOOFDSTUK 13 Bepalingen betreffende de betaling van de basiskinderbijslag en overgangs- en opheffingsbepalingen

Artikel 35

Voor de kinderen geboren voorafgaand aan de inwerkingtredingsdatum van deze ordonnantie, worden voor de periode tussen die inwerkingtredingsdatum en 31 december 2025 de bedragen van 150, 160 en 170 euro voorzien in artikel 7 elk verminderd met 10 euro.

Artikel 36

In afwijking van artikel 16 is er geen kraamgeld verschuldigd voor een kind dat is geboren na de 31 december 2019, indien er voor dat kind een voorafbetaling van het kraamgeld werd genoten bij toepassing van artikel 73*bis* van de AKBW.

CHAPITRE 11 Devoirs de l'allocataire

Article 33

L'allocataire est tenu d'informer immédiatement l'organisme d'allocations familiales compétent de tout fait susceptible d'entraîner une modification dans l'octroi ou le paiement des prestations familiales.

L'allocataire est dispensé d'informer immédiatement l'organisme d'allocations familiales compétent de toute modification aux informations visées à l'article 3, alinéa 1er, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, accessibles à cet organisme, pour autant qu'il ait signalé cette modification à l'administration communale compétente dans les 7 jours de la survenance de cette modification.

CHAPITRE 12 Tribunal du travail

Article 34

Le tribunal du travail connaît des contestations qui s'élèvent entre les organismes d'allocations familiales et les personnes auxquelles des prestations familiales doivent être versées.

La compétence territoriale, par rapport aux actions intentées par ou contre ces personnes, est déterminée par la localité où celles-ci ont leur domicile.

CHAPITRE 13 Dispositions relatives au paiement des montants de base et dispositions transitoires et abrogatoires

Article 35

Pour les enfants nés avant la date d'entrée en vigueur de la présente ordonnance, à l'égard de la période comprise entre cette date d'entrée en vigueur et le 31 décembre 2025, les montants de 150, 160 et 170 euros prévus à l'article 7, sont diminués, chacun, de 10 euros.

Article 36

Par dérogation à l'article 16, aucune allocation de naissance n'est due en faveur d'un enfant né après le 31 décembre 2019, s'il a bénéficié d'une allocation de naissance payée anticipativement en application de l'article 73*bis* de la LGAF.

De vervroegde betaling van het kraamgeld tussen 1 november 2019 en 31 december 2019, bij afwijking van de bepalingen van het voormelde artikel 73bis, vindt plaats door de storting van een van de volgende bedragen :

- a) 1.100 euro voor het eerste kind van de vader of van de moeder en in geval van een voorziene meervoudige geboorte ;
- b) 500 euro voor alle andere kinderen.

Indien een dergelijke betaling werd verricht en de geboorte vindt plaats voorafgaand aan de datum van inwerkingtreding van deze ordonnantie, dan zijn de bedragen bedoeld in het voormelde artikel 73bis definitief verschuldigd.

Artikel 37

Buitenlandse kinderen met een recht op gezinsbijslag op grond van een Belgische kinderbijslagregeling voor de maand december 2019, worden geacht de voorwaarde te vervullen bepaald in artikel 4, 2°.

Artikel 38

De toegekende individuele afwijkingen op basis van de AKBW en de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag blijven uitwerking hebben na de inwerkingtreding van deze ordonnantie.

Artikel 39

Onverminderd artikelen 12 en 26, worden de AKBW en de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag opgeheven.

De bepalingen van de AKBW en van de voormelde wet van 20 juli 1971 betreffende de betaling van de kinderbijslag blijven van toepassing indien de rechthebbende of de aanvrager voor de maand december 2019 aanleiding gaf tot de betaling van kinderbijslag tegen een schaal die, na toepassing van artikel 76bis van de AKBW, de toekenning toelaat van een bedrag dat hoger is dan hetgeen wordt bepaald door artikelen 7 tot 13, volgens de volgende voorwaarden en regels :

- 1° de bijslagtrekkende en het rechtgevend kind moeten die hoedanigheden op grond van deze ordonnantie behouden ;
- 2° de bedragen worden per bijslagtrekkende, natuurlijke persoon, voor de maand december 2019 vergeleken, rekening houdend met, enerzijds, kinderen die, onverminderd de toepassing van het recht van de Europese Unie en de internationale overeenkomsten, op 31 december 2019 hun woonplaats hebben in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en die rechtgevend waren voor de maand december 2019 onder de voorwaarden bepaald

Le paiement anticipatif d'une allocation de naissance, entre le 1er novembre 2019 et le 31 décembre 2019, par dérogation aux dispositions de l'article 73bis précité, s'effectue par le versement de l'un des montants suivants :

- a) pour le premier enfant à naître du père ou de la mère, ainsi qu'en cas de naissance multiple prévue : 1.100 euros ;
- b) pour tout autre enfant à naître : 500 euros.

Lorsqu'un tel paiement a été effectué et que la naissance se produit avant la date d'entrée en vigueur de la présente ordonnance, les montants visés à l'article 73bis précité sont définitivement dus.

Article 37

Les enfants étrangers bénéficiaires de prestations familiales en application d'un régime belge d'allocations familiales pour le mois de décembre 2019 sont réputés satisfaire à la condition fixée à l'article 4, 2°.

Article 38

Les dérogations individuelles octroyées sur la base de la LGAF et de la loi du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties continuent à produire leurs effets à dater de l'entrée en vigueur de la présente ordonnance.

Article 39

Sans préjudice des articles 12 et 26, la LGAF et la loi du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties sont abrogées.

Toutefois, les dispositions de la LGAF et de la loi précitée du 20 juillet 1971 relatives au paiement des allocations familiales restent d'application lorsque l'attributaire ou le demandeur génère le paiement d'un taux d'allocations familiales pour le mois de décembre 2019 qui, après application de l'article 76bis de la LGAF, permet l'octroi d'un montant supérieur à celui fixé par les articles 7 à 13, selon les conditions et modalités suivantes :

- 1° l'allocataire et l'enfant bénéficiaire doivent maintenir ces qualités en application de la présente ordonnance ;
- 2° la comparaison des montants s'effectue, allocataire par allocataire, personne physique, pour le mois de décembre 2019, en tenant compte, d'une part, des enfants qui, sans préjudice de l'application du droit de l'Union européenne et des conventions internationales, ont leur domicile dans la région bilingue de Bruxelles-Capitale le 31 décembre 2019 et étaient bénéficiaires pour le mois de décembre 2019 aux conditions fixées

- door de AKBW of de voormelde wet en, anderzijds, met alle kinderen die rechtgevend zijn krachtens deze ordonnantie, vanaf dezelfde datum ;
- 3° de schaal die verschuldigd is voor de maand december 2019 vormt de maximale schaal die wordt toegekend vanaf de inwerkingtreding van deze ordonnantie ;
- 4° het aantal rechtgevende kinderen waarmee rekening wordt gehouden krachtens artikel 42 van de AKBW en de bedragen verschuldigd krachtens de AKBW of de voormelde wet van 20 juli 1971 kan in geen geval toenemen ;
- 5° artikelen 48, 54, 70 en *70bis*, tweede lid, van de AKBW blijven van toepassing voor wat betreft de rechten die worden geopend krachtens die wet en artikel 48 van de AKBW blijft van toepassing voor wat betreft de rechten die worden geopend krachtens de voormelde wet van 20 juli 1971 ;
- 6° de schaal bedoeld in artikel 41 van de AKBW blijft toegekend zolang de bijslagtrekkende een eenoudergezin vormt ;
- 7° de schaal bedoeld in de artikelen *42bis* en *50ter* van de AKBW wordt verder toegekend zolang de jaarlijkse gezinsinkomsten 31.000 euro niet overschrijden en, in voorkomend geval, het gezin een eenoudergezin blijft ; deze voorwaarde geldt niet ten aanzien van de rechthebbers bedoeld in artikel *56quater* en *56quinquies* van de AKBW die voor de maand december 2019 de schaal genoten bedoeld in de artikelen *42bis* en *50ter* van die wet ;
- 8° de jaarlijkse leeftijdsbijslagen bedoeld in artikel *44ter* van de AKBW en de jaarlijkse leeftijdstoelagen bedoeld in artikel 15 van deze ordonnantie worden uitgesloten van de vergelijking van de verschuldigde bedragen. Enkel de bedragen bedoeld in artikel 15 zijn verschuldigd vanaf de inwerkingtreding van deze ordonnantie ;
- 9° de bijslagtrekkende verliest definitief het voordeel van de huidige bepaling als hem een zelfde of een hoger kinderbijslagbedrag verschuldigd is krachtens deze ordonnantie.

HOOFDSTUK 14 Inwerkingtreding

Artikel 40

Deze ordonnantie treedt in werking op 1 januari 2020, met uitzondering van artikel 36 dat in werking treedt op 1 oktober 2019.

- par la LGAF ou la loi précitée et, d'autre part, de tous les enfants bénéficiaires en vertu de la présente ordonnance, à partir de la même date ;
- 3° le taux dû pour le mois de décembre 2019 constitue le taux maximum à octroyer à dater de l'entrée en vigueur de la présente ordonnance ;
- 4° le nombre d'enfants bénéficiaires pris en compte en vertu de l'article 42 de la LGAF et les montants dus en vertu de la LGAF et de la loi précitée du 20 juillet 1971 ne peuvent à aucun moment augmenter ;
- 5° les articles 48, 54, 70 et *70bis*, alinéa 2, de la LGAF restent d'application à l'égard des droits ouverts en vertu de cette loi et l'article 48 de la LGAF demeure d'application à l'égard des droits ouverts en vertu de la loi précitée du 20 juillet 1971 ;
- 6° le taux visé à l'article 41 de la LGAF reste octroyé aussi longtemps que l'allocataire forme une famille monoparentale ;
- 7° le taux visé aux articles *42bis* et *50ter* de la LGAF reste octroyé aussi longtemps que les revenus annuels du ménage ne dépassent pas 31.000 euros et, le cas échéant, que la famille reste monoparentale ; la présente condition n'est pas applicable à l'égard des attributaires visés aux articles *56quater* et *56quinquies* de la LGAF qui bénéficiaient pour le mois de décembre 2019 du taux visé aux articles *42bis* ou *50ter* de cette loi ;
- 8° les suppléments d'âge annuels visé à l'article *44ter* de la LGAF et à l'article 15 de la présente ordonnance sont exclus de la comparaison des montants dus. Seuls les montants visés à l'article 15 sont dus à dater de l'entrée en vigueur de la présente ordonnance ;
- 9° l'allocataire perd définitivement le bénéfice de la présente disposition lorsqu'un montant d'allocations familiales égal ou supérieur lui est dû en vertu de la présente ordonnance.

CHAPITRE 14 Entrée en vigueur

Article 40

La présente ordonnance entre en vigueur le 1er janvier 2020, à l'exception de l'article 36 qui entre en vigueur le 1er octobre 2019.

VI. Amendementen

NR. 1 (van de heer Alain MARON, mevr. Viviane TEITELBAUM en de heer Arnaud VERSTRAETE)

Artikel 9

Het eerste lid te vervangen door wat volgt :

« De in artikel 7, b) bedoelde kinderbijslag wordt aangevuld met een sociale toeslag onder de volgende voorwaarden :

1° wanneer het jaarlijks gezinsinkomen lager is dan 31.000 euro, bedraagt de sociale toeslag 100 euro voor een kind van 0 tot en met 11 jaar en 110 euro voor een kind van 12 tot en met 24 jaar ; een aanvullende toeslag van 30 euro wordt toegekend als het kind wordt opgevoed in een eenoudergezin.

2° indien het jaarlijks gezinsinkomen minstens 31.000 en minder dan 45.000 euro bedraagt, bedraagt de sociale toeslag 50 euro voor een kind van 0 tot en met 11 jaar en 60 euro voor een kind van 12 tot en met 24 jaar ; een aanvullende toeslag van 15 euro wordt toegekend als het kind wordt opgevoed in een eenoudergezin. ».

VERANTWOORDING

Een van de voornaamste elementen van de voorgestelde hervorming is het afschaffen van de rangen voor de basisbijslag, ten opzichte van de huidige wetgeving, om het bedrag van de kinderbijslag per kind te bepalen.

Voor de sociale toeslagen gaat de hervorming echter in de omgekeerde richting. Zij voert rangen in voor die toeslagen, met wezenlijk verschillende bedragen, want het verschil per kind tussen een gezin met één kind en een gezin met drie of meer kinderen loopt op tot 90 euro per kind, wat aanzienlijk is. Dat terwijl de huidige wetgeving de omgekeerde logica volgt : de sociale toeslagen (toegekend op basis van de statuten) nemen af naargelang de rang. Zo is het bedrag van de huidige toeslag voor werklozen (art. 42bis, AKBW) 49 euro voor het eerste kind, 30 voor het tweede en 5 voor de volgende (25 in een eenoudergezin).

Samengevat stelt het ontwerp ons voor om de rangen af te schaffen voor het basisbedrag (terwijl die momenteel bestaan) en alle kinderen in hetzelfde schuitje te zetten ongeacht het aantal broers en zussen, wat positief is. Daarentegen stelt het voor om rangen in te voeren voor de sociale toeslagen en de toeslag per kind groter te maken

VI. Amendements

N° 1 (de M. Alain MARON, Mme Viviane TEITELBAUM et M. Arnaud VERSTAETE)

Article 9

Remplacer l'alinéa 1er par ce qui suit :

« L'allocation familiale visée à l'article 7, b), est majorée d'un supplément social aux conditions suivantes :

1° lorsque les revenus annuels du ménage n'atteignent pas 31.000 euros, le supplément social s'élève à 100 euros pour un enfant de 0 à 11 ans et 110 euros pour un enfant de 12 à 24 ans ; un supplément complémentaire de 30 euros est accordé si l'enfant est élevé dans une famille monoparentale.

2° lorsque les revenus annuels du ménage se situent entre 31.000 euros et moins de 45.000 euros, le supplément social s'élève à 50 euros pour un enfant de 0 à 11 ans et 60 euros pour un enfant de 12 à 24 ans ; un supplément complémentaire de 15 euros est accordé si l'enfant est élevé dans une famille monoparentale. ».

JUSTIFICATION

Un des éléments principaux de la réforme proposée est la suppression des rangs pour l'allocation de base, par rapport à la législation actuelle, dans la détermination du montant d'allocation familiale par enfant.

Or, concernant les suppléments sociaux, la réforme va dans le sens inverse. Elle établit des rangs pour ces suppléments, avec des différences de montant substantielles, puisque la différence par enfant entre une famille avec un enfant et une famille avec trois enfants ou plus monte jusqu'à 90 euros par enfant, ce qui est considérable. Et ce alors que la législation actuelle est dans une logique inverse : les suppléments sociaux (accordé sur la base des statuts) sont dégressifs suivant le rang. Ainsi, pour l'actuel supplément pour les chômeurs (art. 42bis, LGAF), le montant est de 49 euros pour le premier enfant, 30 euros pour le deuxième et 5 euros pour les suivants (25 euros dans une famille monoparentale).

En résumé, le projet nous propose de supprimer les rangs pour le montant de base (alors qu'ils existent actuellement) et de loger tous les enfants à la même enseigne nonobstant leur nombre de frères et sœurs, ce qui est positif. Mais, par contre, il propose d'établir des rangs pour les suppléments sociaux et de rendre le supplément par enfant d'autant plus

naarmate men meer kinderen heeft (terwijl er momenteel « omgekeerde » rangen bestaan : de toeslag is groter voor het eerste kind dan voor de volgende).

Dat verschil in logica lijkt ons niet te rechtvaardigen.

Voor gezinnen met een laag inkomen kost het eerste kind inderdaad veel, ongeacht het feit of zij nu *in fine* een groot gezin uitmaken.

NR. 2 (van de heer Alain MARON, mevr. Viviane TEITELBAUM en de heer Arnaud VERSTRAETE)

Artikel 9

Het tweede lid te vervangen door hetgeen volgt :

« De toeslagen bedoeld in dit artikel zijn in ieder geval niet verschuldigd indien de roerende en onroerende inkomens die de basis vormen voor de inkomstenbelasting van de bijslagtrekkende en deze van de echtgenoot waarmee hij samenwoont of van de persoon waarmee hij een feitelijk gezin vormt, van die aard zijn dat de totale inkomsten van het gezin de grensbedragen die respectievelijk bepaald zijn in het eerste lid, 1° en 2°, overschrijden. ».

VERANTWOORDING

De ordonnantie bepaalt duidelijk de grensbedragen van de jaarlijkse arbeidsinkomens om al dan niet recht te hebben op sociale toeslagen. Voor de inkomens uit onroerende goederen wordt een volledige delegatie verleend aan de regering, wat onlogisch en niet verantwoord is, om al dan niet toegang te krijgen tot aanzienlijke toeslagen. Bovendien is er sprake van ongelijke behandeling, aangezien in het ontwerp, een persoon die de grensbedragen zou overschrijden met arbeidsinkomens zijn recht op de sociale toeslagen verliest, terwijl een persoon die datzelfde grensbedrag overschrijdt met onroerende inkomens ze niet zou verliezen zolang dit extra inkomen een volgens de modaliteiten bepaald door het Verenigd College bepaald grensbedrag niet overschrijdt. Ten gronde is er geen reden om de types inkomens op een verschillende manier te beschouwen om al dan niet toegang te krijgen tot sociale rechten. Bovendien miskent het ontwerp de roerende inkomsten die kunnen dienen voor de inkomstenbelasting, zonder verantwoording.

important qu'on a d'enfants (alors qu'actuellement il y a des rangs « inversés » : le supplément est supérieur pour le premier enfant que pour les suivants).

Cette différence de logique ne nous semble pas justifiable.

Pour les familles avec bas revenus, le premier enfant coûte effectivement cher, qu'elles constituent *in fine* une famille nombreuse ou non.

N° 2 (de M. Alain MARON, Mme Viviane TEITELBAUM et M. Arnaud VERSTAETE)

Article 9

Remplacer l'alinéa 2 par ce qui suit :

« En toute hypothèse, les suppléments prévus au présent article ne sont pas dus lorsque les montants des revenus mobiliers et immobiliers servant de base à l'imposition des revenus de l'allocataire et ceux de son conjoint avec lequel il cohabite ou de la personne avec laquelle il forme un ménage de fait, sont tels que les revenus globaux du ménage dépassent les plafonds respectivement prévus à l'alinéa 1er, 1° et 2°. ».

JUSTIFICATION

Les plafonds de montant des revenus annuels issus des revenus du travail pour accéder ou non aux suppléments sociaux sont explicites dans l'ordonnance. Pour ceux liés à l'immobilier, il y a une délégation complète au Gouvernement, ce qui est illogique et non justifié, concernant l'accès ou non à des suppléments importants. Il y a, de plus, inégalité de traitement puisque, dans le projet, une personne qui dépasserait les plafonds avec des revenus du travail perd son droit aux suppléments sociaux, alors qu'une personne qui dépasserait ce même plafond avec des revenus immobiliers ne les perdrait pas tant que ce revenu supplémentaire ne dépasse pas un plafond établi selon des modalités à fixer par le Collège réuni. Il n'y a pas lieu, sur le fond, de considérer différemment les types de revenus dans l'accès ou non à des droits sociaux. Par ailleurs, le projet méconnaît les revenus mobiliers pouvant servir à l'imposition des revenus, sans justification.

NR. 3 (van mevr. Viviane TEITELBAUM, de heren Alain MARON en Arnaud VERSTRAETE)

Artikel 7

Dit artikel te vervangen door hetgeen volgt :

« *De basiskinderbijslag bedraagt :*

- *150 euro voor elk rechtgevend kind van 0 tot en met 11 jaar ;*
- *165 euro voor elk rechtgevend kind van 12 tot en met 24 jaar. ».*

VERANTWOORDING

De door het Verenigd College voorgestelde tekst stelt in artikel 7 dat de maandelijks verschuldigde kinderbijslag bestaat uit een gemeenschappelijke « basis » van 150 euro voor elk kind. Als er geen recht op een toeslag is, behouden de rechthebbende enige kinderen van gezinnen die beschikken over bruto belastbare inkomens van meer dan 31.000 euro hetzelfde basisbedrag tot ze 25 worden. Voor de andere kinderen (grote gezinnen) neemt het basisbedrag toe vanaf 12 jaar (160 euro) en 18 jaar (170 euro), eventueel ten vroegste vanaf 1 september, indien zij ingeschreven zijn in het hoger onderwijs.

Dit artikel herstelt een verschil in behandeling tussen het enig kind en meerdere kinderen voor de leeftijdstoelagen. Bijgevolg is voor 70 % van de gezinnen de rangorde opnieuw van toepassing.

Uit onderzoeken blijkt echter dat het eerste kind het gezin het meest kost : het minimumbudget van een gezin moet toenemen met 21 % bij de eerste geboorte en met 18 % bij de tweede voor een eenoudergezin en met respectievelijk 16 % en 15 % bij de eerste en de tweede geboorte voor een koppel, teneinde dezelfde levensstandaard te behouden.

Bovendien is het natalistisch beleid dat het vroegere model verantwoordde thans niet meer actueel.

Het principe : 1 kind = 1 kind is dus voor ons een eis. Het bedrag van de kinderbijslag verhogen naargelang het aantal kinderen is niet aanvaardbaar voor ons.

Daarom stellen wij voor de vooraf bepaalde differentiatie op grond van het aantal kinderen van het gezin te schrappen en het voorgestelde bedrag voor de grote gezinnen uit te breiden tot alle gezinnen.

N° 3 (de Mme Viviane TEITELBAUM, MM. Alain MARON et Arnaud VERSTAETE)

Article 7

Remplacer cet article par ce qui suit :

« *Les allocations familiales de base s'élèvent à :*

- *150 euros pour chaque enfant bénéficiaire de 0 à 11 ans ;*
- *165 euros pour chaque enfant bénéficiaire de 12 à 24. ».*

JUSTIFICATION

Le texte proposé par le Collège réuni établi, à l'article 7, que les allocations familiales dues mensuellement sont constituées d'un socle commun dit « de base », de 150 euros pour chaque enfant. En l'absence de droit à un supplément, les enfants bénéficiaires uniques de familles disposant de revenus bruts imposables de plus de 31.000 euros, gardent le même montant de base jusqu'à leurs 25 ans. Les autres enfants (familles nombreuses) voient leur montant de base augmenter à partir de 12 ans (160 euros) et de 18 ans (170 euros), éventuellement, à partir au plus tôt du 1er septembre, s'ils sont inscrits dans l'enseignement supérieur.

Cet article rétablit une différence de traitement entre l'enfant unique et les fratries pour les suppléments d'âge. Dès lors, pour 70 % des familles le retour des rangs est d'application.

Or, les études démontrent que le premier enfant est celui qui coûte plus cher à la famille : le budget minimum d'une famille doit augmenter de 21 % à la première naissance et de 18 % pour la seconde pour une famille monoparentale et de respectivement 16 % et 15 % pour la première et deuxième naissance pour un couple et ce afin de garder le même train de vie.

De plus, la politique nataliste qui justifiait l'ancien modèle n'est plus du tout justifiée de nos jours.

Le principe 1 enfant = 1 enfant est donc pour nous un impératif. Augmenter le montant des allocations familiales en fonction du nombre d'enfants, n'est pour nous pas acceptable.

C'est pourquoi nous proposons d'abolir la différenciation préalablement établie en fonction du nombre d'enfants du ménage et d'élargir le montant proposé pour les familles nombreuses à toutes les familles.

Teven stellen wij voor een enkele leeftijdstoeslag in te voeren op 12 jaar, volgens de verantwoording van de Gezinsbond dat de kosten opnieuw toenemen bij het begin van de adolescentie van het kind.

NR. 4 (van mevr. Viviane TEITELBAUM, de heren Alain MARON en Arnaud VERSTRAETE)

Artikelen 8, 9 en 12

De woorden « De in artikel 7, b) bedoelde basiskinderbijslag » te vervangen door de woorden « De in artikel 7 bedoelde basiskinderbijslag ».

VERANTWOORDING

Aangezien het amendement nr. 3 het onderscheid tussen enig kind en groot gezin heeft afgeschaft, is punt b) nu overbodig.

NR. 5 (van de heren Alain MARON, Arnaud VERSTRAETE, Jamal IKAZBAN, André du BUS de WARNAFFE en Michel COLSON)

Artikel 25

In paragraaf 1, het tweede lid te schrappen.

VERANTWOORDING

De machtiging van het Verenigd College moet geschrapt worden.

Het is niet opportuun om voor kinderen jonger dan 18 jaar de toekenning van kinderbijslag en de inschrijving in een schoolinrichting aan elkaar te koppelen.

Die koppeling lijkt niet pertinent om de nochtans nagestreefde doelstelling om schoolverzuim tegen te gaan te halen.

Het risico bestaat daarentegen dat kinderen die al problemen hebben, worden gestraft, terwijl ze integendeel bijzondere aandacht zouden moeten krijgen.

Nous proposons également d'introduire un seul supplément d'âge à 12 ans, en suivant la justification de la Ligue des familles qui estime que c'est à l'âge où l'enfant entre dans l'adolescence que les coûts sont à nouveau majorés.

N° 4 (de Mme Viviane TEITELBAUM, MM. Alain MARON et Arnaud VERSTRAETE)

Articles 8, 9, et 12

Remplacer les mots « L'allocation familiale de base visée à l'article 7, b) » par les mots « L'allocation familiale de base visée à l'article 7 ».

JUSTIFICATION

L'amendement n° 3 ayant aboli la distinction entre enfant unique et famille nombreuse, le point b) est à présent superflu.

N° 5 (de MM. Alain MARON, Arnaud VERSTRAETE, Jamal IKAZBAN, André du BUS de WARNAFFE et Michel COLSON)

Article 25

Dans le paragraphe 1er, supprimer l'alinéa 2.

JUSTIFICATION

L'habilitation du Collège réuni doit être supprimée.

Le lien qui est fait entre l'octroi des allocations familiales et l'inscription scolaire pour les enfants de moins de 18 ans est inopportuun.

Il ne paraît pas pertinent pour atteindre l'objectif pourtant visé de favoriser l'accrochage scolaire.

Il risque au contraire de sanctionner des enfants déjà en difficultés alors qu'ils devraient au contraire faire l'objet d'une attention particulière.

VII. Bijlage

Presentatie van de leden van het Verenigd College :

Zie link :

http://weblex.brussels/data/annexes/uploads/ad20190401094507presentatie_-_presentation.pdf_.pdf

VII. Annexe

Présentation des membres du Collège réuni :

Voir lien :

http://weblex.brussels/data/annexes/uploads/ad20190401094507presentatie_-_presentation.pdf_.pdf